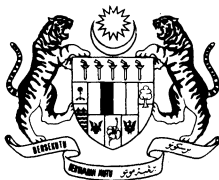

Jilid III
Bil. 45

Hari Khamis
14hb November, 1985

PENYATA RASMI PARLIMEN
PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 7125]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, 1986:

Jawatankuasa—

Jadual:

Maksud B. 1 hingga B. 12 [Ruangan 7162]

USUL-USUL:

Anggaran Pembangunan, 1986:

Jawatankuasa—

Maksud P. 7 dan P. 8 [Ruangan 7162]

Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat [Ruangan 7233]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEENAM

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KETIGA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL, P.M.N., S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J., D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.N.M. (Kubang Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Dalam Negeri, DATO MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J., S.P.M.S., D.U.N.M., S.P.N.S. (Panti).

Yang Berhormat Menteri Kerjaraya, DATO' S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungei Siput).

„ Menteri Luar Negeri, Y.B.M. TENGKU DATO' AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P., S.S.A.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.B.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Pengangkutan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., D.G.S.M., J.M.N. (Batu Berendam).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG, D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar).

„ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).

„ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, DATUK SERI SANUSI BIN JUNID, D.S.D.K., D.G.S.M., S.M.K. (Jerlun-Langkawi).

„ Menteri Pelajaran, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).

„ Menteri Penerangan, DATO' RAIS YATIM, D.S.N.S. (Jelebu).

„ Menteri Buruh, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim).

- Yang Berhormat Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATUK SERI MOHD. ADIB BIN HAJI MOHD. ADAM, D.G.S.M. (Alor Gajah).
- „ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK AMAR STEPHEN YONG KUET TZE, D.A., P.N.B.S. (Padawan).
- „ Menteri Kesihatan, DATO CHIN HON NGIAN, D.S.I.J., S.M.J. (Rengam).
- „ Menteri Wilayah Persekutuan, DATO SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).
- „ Menteri Pertanian, TUAN ANWAR BIN HAJI IBRAHIM (Permatang Pauh).
- „ Menteri Kehakiman dan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK DR JAMES P. ONGKILI, S.P.D.K., D.I.M.P. (Tuaran).
- „ Menteri Kebajikan Masyarakat, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO MOHAMED KHALIL BIN YAAKOB, D.S.A.P., J.S.M. (Maran).
- „ Menteri Kewangan, TUAN DAIM ZAINUDDIN (Kuala Muda).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Buruh, DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K. (Besut).
- „ Timbalan Menteri Buruh, DATUK WILLIAM LYE CHEE HIEN, P.G.D.K. (Gaya).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATO ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, D.S.A.P., J.M.N. (Paloh).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S. (Ulu Langat).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, PUAN SHARIFFAH DORAH BINTI DATO' SYED MOHAMMED, S.M.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Semerah).

Yang Berhormat Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHD. YASSIN, S.M.J., P.I.S., B.S.I. (Pagoh).

- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO S. SUBRAMANIAM, D.S.N.S., S.M.J. (Segamat).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO DR TAN TIONG HONG, D.S.A.P. (Raub).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, PUAN HAJJAH RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., S.M.S., A.M.N., P.J.K. (Selayang).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO SABBARUDDIN CHIK, D.S.A.P., S.M.S. (Temerloh).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, PUAN NAPSIAH BINTI OMAR (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Luar Negeri, TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR, A.M.K. (Kulim-Bandar Baru).
- „ Timbalan Menteri Dalam Negeri, DATO RADZI BIN SHEIKH AHMAD D.P.M.P. (Kangar).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' OO GIN SUN, D.S.D.K., S.D.K., A.M.K., J.P. (Alor Setar).
- „ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN AHMAD SHAH BIN DATUK HUSSEIN TAMBAKAU, B.S.K. (Keningau).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya, DATO ZAINAL ABIDIN BIN ZIN, D.P.M.P., P.M.P. (Bagan Serai).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB, A.M.P., A.M.K. (Hilir Perak).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN HAJI ABDUL RAHIM BIN ABU BAKAR, S.M.P., A.M.N. (Kuantan).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' DR LING LIONG SIK, D.P.M.P. (Mata Kuching).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' LEE KIM SAI, D.P.M.S., P.P.N. (Ulu Selangor).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Awam, TUAN HAJI DAUD BIN DATO' HAJI TAHA (Batu Pahat).
- „ Timbalan Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDILLAH BIN HAJI ABDUL HAMID (Silam).
- „ Timbalan Yang di-Pertua, DR ABDUL HAMID BIN PAWANTEH (Arau).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, P.B.S. (Sarikei).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Masyarakat, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN
HUSSEIN BIN MAHMUD (Tanah Merah).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos,
TUAN AU HOW CHEONG, K.M.N., A.M.P. (Telok Anson).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan
Luar Bandar, TUAN MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI,
A.M.P. (Gerik).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan
Sukan, TUAN AWANG BIN JABAR, A.M.N., P.J.K. (Dungun).
- „ Setiausaha Parlimen Jabatan Perdana Menteri, TUAN
MUSTAFA BIN MOHAMMAD, S.M.J., K.M.N., P.I.S., B.S.I. (Sri
Gading).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, TUAN YEOH POH
SAN (Petaling).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan
Kemajuan Wilayah, TUAN HAJI DUSUKI BIN HAJI AHMAD
(Tumpat).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K., A.S.D.K.
(Kinabatangan).
- „ DATO ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala
Terengganu).
- „ TUAN ABDUL RAHMAN BIN SULIMAN (Parit Buntar).
- „ DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P., D.A.,
S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota
Setar).
- „ TUAN HAJI AFFANDY BIN TUN HAJI MOHD. FUAD STEPHENS
(Marudu).
- „ TUAN AHMED HAMBAL BIN YEOP MAJLIS, P.P.T. (Parit).
- „ TAN SRI DATIN PADUKA HAJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL
GHANI, P.M.N., D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).
- „ DATUK ALFRED JABU ANAK NUMPANG, P.N.B.S., K.M.N.
(Betong).
- „ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Terengganu).
- „ TUAN ANDREW JANGGI MUYANG (Lubok Antu).
- „ TUAN HAJI AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P.
(Batang Padang).
- „ TUAN BAHARI BIN HARON (Labis).
- „ TUAN BAHAROM BIN HAJI BAKAR (Padang Terap).
- „ TUAN BAN HON KEONG (Batu Gajah).

Yang Berhormat DR GEORGE CHAN HONG NAM (Lambir).

- „ TUAN CHAN KOK KIT (Sungai Besi).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- „ DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Beruas).
- „ TUAN PETER CHIN GAN OON, P.M.P. (Ipoh).
- „ DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).
- „ DATUK EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.N.B.S., P.B.S. (Saratok).
- „ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupar).
- „ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
- „ TUAN NEWMAN GABAN (Bandau).
- „ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- „ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).
- „ TUAN HASSAN BIN HAJI MOHAMED, K.M.N., A.M.N. (Rantau Panjang).
- „ TUAN HASSAN ALBAN BIN HAJI SANDUKONG, J.P. (Labuk Sugut).
- „ DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).
- „ TUAN IBRAHIM AZMI BIN HASSAN (Kuala Nerus).
- „ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- „ TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- „ DATO JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, D.P.M.S., A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
- „ TUAN JUSTINE ANAK JINGGUT (Ulu Rajang).
- „ TUAN KADOH BIN AGUNDONG (Ulu Padas).
- „ DATO' SERI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- „ TUAN KAN YAU FA, A.S.D.K. (Tawau).
- „ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN KHADRI BIN SABRAN (Tenggaroh).
- „ TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- „ DR KOH TSU KOON (Tanjong).
- „ DATO LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ DR LEO MICHAEL TOYAD (Mukah).

- Yang Berhormat DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., P.B.S. (Kapit).
- „ DATO LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).
- „ TUAN LIM LIANG SENG, P.P.T. (Kinta).
- „ TUAN LING SIE MING (Sibu).
- „ TUAN MAMAT GHAZALEE BIN ABDUL RAHMAN, S.M.T., P.J.K. (Ulu Nerus).
- „ DATO' HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, D.J.M.K., K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED AMIN BIN HAJI DAUD, A.M.N. (Pekan).
- „ DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).
- „ TUAN MOHAMED RAZLAN BIN HAJI ABDUL HAMID, P.P.N., P.P.T. (Matang).
- „ DATO HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N. (Sepang).
- „ DATO' HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kuala Kedah).
- „ TUAN MOHAMMAD IDRIS BIN MOHAMMAD BASRI (Setapak).
- „ DATO MOHAMMAD YAHYA BIN LAMPONG, A.S.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHAMMED YUSSOF BIN HAJI YAKOB (Hilir Padas).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- „ TUAN MOKHTARAM BIN RABIDIN, A.M.N., P.P.N., P.I.S. (Pontian).
- „ TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).
- „ TUAN MUTANG TAGAL (Bukit Mas).
- „ DATO DR.NEO YEE PAN, S.P.M.J., B.S.I. (Muar).
- „ TUAN NG CHENG KUAI (Lumut).
- „ DATO' HAJI NGAH BIN HAJI ABDUL RAHMAN, S.P.M.J., S.S.I.J., P.I.S., B.S.I., A.M.N., J.P. (Ledang).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ DATO' DR NIK HUSSAIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
- „ TUAN OMAR BIN ABDULLAH (Tampin).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDUL (Ulu Muda).
- „ DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN HAJI PENGIRAN RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).

Yang Berhormat TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).

- „ TUAN QUAH WEE LIAM, P.I.S., B.S.I. (Kluang).
- „ TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).
- „ DATO' HAJI SAIDIN BIN HAJI MAT PIAH, D.P.M.P., P.M.P., A.M.N., P.J.K. (Padang Rengas).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN HAJI SEROJI BIN HAJI HARON, A.M.N., P.P.N., B.K.M. (Baling).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).
- „ TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P., J.P. (Damansara).
- „ TUAN TAN KOK HOOI (Padang Serai).
- „ DR TAN SENG GIAW (Kepong).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- „ WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMAD (Jerantut).
- „ WAN IBRAHIM BIN WAN ABDULLAH (Pasir Mas).
- „ TUAN HAJI WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasir Puteh).
- „ WAN ZAINAB BINTI M.A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN YAHYA BIN HAJI ZAKARIA, P.P.T. (Bagan Datok).
- „ TUAN YEW FOO WENG (Menglembu).
- „ DATIN PADUKA HAJJAH ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N. (Tanjong Karang).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Ketua Penyunting: Yahya Manap.

Penyunting Kanan: P. B. Menon.

Penyunting Kanan: Haji Osman bin Sidik.

Penolong Penyunting: N. Ramaswamy.

Penolong Penyunting: Amran bin Ahmad.

Pemberita-pemberita:

Haji Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim.

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Khamis, 14hb November, 1985

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

**JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN**

**PERKHIDMATAN POS
LUAR BANDAR**

1. Tuan Thomas Salang Siden minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan sedarkah Kementerian-nya bahawa tidak banyak perubahan perkhidmatan pos untuk luar bandar menyebabkan banyak surat yang penting, surat rasmi dan surat berdaftar hilang sedangkan khidmat pos di kawasan bandar telah bertambah baik dan apakah tindakan yang diambil untuk mengatasi masalah tersebut.

Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Tuan Haji Abdul Rahim bin Abu Bakar): Tuan Yang di-Pertua, adalah tidak benar bahawa tidak banyak perubahan dalam Perkhidmatan Pos di luar bandar. Sebenarnya Kementerian saya melalui Jabatan Perkhidmatan Pos telah, sedang dan akan terus meninggikan mutu Perkhidmatan Jabatan Pos, khususnya di luar-luar bandar.

Kehilangan surat-surat penting, surat-surat rasmi dan berdaftar bukanlah disebabkan ketiadaan

perubahan. Siasatan telah membuktikan bahawa kehilangan surat-surat berkenaan berlaku di tempat-tempat yang tidak mempunyai Pejabat Pos atau Wakil-wakil Pos. Di tempat-tempat seumpama itu surat-surat diserahkan di rumah-rumah penghulu, kedai kopi dan sebagainya. Oleh kerana di tempat-tempat itu surat-surat yang diserahkan dibiarkan begitu sahaja, maka penduduk-penduduk dan budak-budak nakal yang bersikap negatif telah mengambil surat-surat yang bukan hak mereka. Dengan itu jelas bahawa kehilangan adalah merupakan punca daripada sikap negatif penduduk-penduduk tempatan itu sendiri.

Walau bagaimanapun, bagi mengatasi masalah ini Kementerian saya telah mengarahkan Jabatan Perkhidmatan Pos supaya membekalkan peti-peti surat berkunci ke tempat-tempat berkenaan bagi menyimpan surat-surat berkenaan itu dengan selamat. Senarai surat-surat yang disimpan di dalam peti yang dimaksudkan itu akan dipamirkan di tempat-tempat berkenaan dengan kenyataan bahawa mereka yang berhak menerima surat-surat yang disenaraikan hendaklah membawa Kad Pengenalan masing-masing bagi membuktikan bahawa mereka sebenarnya berhak menerima surat-surat berkenaan. Saya yakin tindakan ini akan mengatasi serba sedikit masalah yang dibangkitkannya.

Tuan Omar bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan

Menteri mengenai Perkhidmatan Pos Bergerak di luar bandar. Soalan pertama, sama ada Perkhidmatan Pos Bergerak yang ada sekarang ini mempunyai kenderaan yang cukup?

Soalan kedua, sama ada Kementerian mempunyai rancangan untuk meneruskan Perkhidmatan Pos Bergerak ini dan menambahkan jumlah-jumlah kenderaan yang ada kerana ketika ini masa yang diberikan untuk satu-satu tempat itu tidak mencukupi.

Tuan Haji Abdul Rahim bin Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab soalan tambahan tadi, memang kita rasai keadaan kereta atau pos bergerak ini masih tidak cukup dan sedang dalam usaha untuk ditambahkar lagi. Dengan itu juga bererti Kementerian bercadang untuk meneruskan perkhidmatan ini dan menambahkan tempat-tempat yang sesuai. Malah bolehlah diumumkan di sini bahawa Kementerian sedang membuat satu kajian yang lebih konkrit dari segi konsep dan asas supaya Perkhidmatan Pos Bergerak ini dapat berkembara lebih konkrit dan lebih memberi kesan kepada kawasan-kawasan yang harus ia berkhidmat.

Tuan Ahmed Hambal bin Yeop Majlis: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin membuat soalan kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri iaitu mengikut jawapan sebentar tadi telah menerangkan betapa banyaknya terdapat surat-surat yang tidak sampai oleh kerana kekurangan alat perhubungan, misalnya di tempat-tempat tersebut tidak ada Wakil Pos dan tidak ada posmen yang menyampaikan surat-surat tersebut. Saya ingin bertanya, untuk mengatasi masalah ini mengapakah Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos tidak menyediakan dengan segera Wakil-wakil Pos di kawasan-kawasan pendalaman yang begitu banyak masalah untuk mendapatkan surat

dengan segera ataupun menyediakan posmen yang boleh menyampaikan surat terus, misalnya di kawasan pendalaman yang berkehendakkan kenderaan bolehlah disediakan motosikal dan sebagainya.

Tuan Haji Abdul Rahim bin Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya usaha-usaha ini sedang berjalan. Walau bagaimanapun, tidak boleh dikatakan kesemuanya dapat sekali gus dibuat, usaha-usaha ini sedang berjalan. Insya Allah, akhirnya akan sampailah semua perkhidmatan supaya surat-surat atau masalah yang dibangkitkan itu tidak timbul di masa hadapan.

RELA DILENGKAPKAN DENGAN SENJATA MODEN

2. Wan Ibrahim bin Wan Abdullah minta Menteri Dalam Negeri menyatakan adakah Kerajaan bercadang hendak melengkapkan ahli RELA dengan senjata-senjata moden sesuai dengan tugas mereka yang baru bagi membantu membanteras pendatang haram di negara ini. Adakah Kerajaan juga bercadang hendak mendirikan pos-pos RELA di sepanjang Pantai Timur Semenanjung Malaysia supaya usaha membanteras pendatang haram itu lebih berkesan.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Dato Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat setakat ini Kerajaan tidak bercadang untuk melengkapkan ahli-ahli RELA dengan senjata-senjata moden dan juga tidak bercadang untuk mendirikan pos-pos RELA di sepanjang Pantai Timur Semenanjung Malaysia.

Tuan Ismail bin Said: Tuan Yang di-Pertua, kalaulah saya boleh bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri mengenai kawalan pendatang haram Vietnam yang ditempatkan di Khemah

Sementara Pulau Bidong, Terengganu. Soalannya ialah sama ada terdapat anggota RELA ataupun unit RELA kita yang ditugaskan di sana untuk mengawal pendatang haram dari merayau-rayau di waktu malam dan mengacau nelayan tempatan kita. Jika ada, kenapakah pendatang-pendatang haram ini dapat keluar dengan mudah dari kawalan dan menakut-nakutkan nelayan kita. Adakah anggota RELA kita tidak diberi kelengkapan yang cukup ataupun bagaimana?

Dato Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, di Pulau Bidong terdapat bukan sahaja Pasukan RELA ataupun ahli-ahli RELA yang menjalankan kawalan di situ tetapi juga pasukan keselamatan yang lain, terutama sekali pegawai-pegawai daripada Penjara dan Polis.

Untuk menjawab bahagian kedua, saya akan memeriksa perkara ini kenapakah mereka yang ditahan di Pulau Bidong itu dapat keluar dan mewujudkan satu suasana yang menakutkan penduduk-penduduk di sekitar Pulau Bidong.

Tuan Yew Foo Weng: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan sama ada beliau boleh menyatakan kawasan mana yang layak untuk mengadakan Pasukan RELA.

Yang kedua, siapa yang layak untuk masuk Pasukan RELA.

Yang ketiga, adakah bukti menunjukkan Pasukan RELA dicerobohi oleh anasir-anasir jahat.

Dato Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, tujuan ditubuhkan Pasukan RELA ini adalah untuk dianggotai oleh mereka yang duduk di kawasan luar bandar sebab seperti mana Yang Berhormat sedia maklum di dalam bandar kita menubuhkan

anggota lain iaitu yang dinamakan Pertahanan Awam. Mereka yang berumur lebih daripada 21 tahun dan tidak melebihi umur 55 tahun, warganegara Malaysia boleh menjadi ahli RELA. Setakat ini tidak ada bukti yang menyatakan anasir-anasir yang tidak diingini menyerap masuk ke dalam Pasukan RELA.

SIARAN TELEVISYEN DI KUALA LUMPUR

3. Tuan Mohammad Idris bin Mohammad Basri minta Menteri Penerangan menyatakan adakah beliau sedar bahawa pemilik-pemilik televisyen di kawasan Kuala Lumpur yang tinggal berhampiran dengan bangunan-bangunan tinggi pada masa ini mengalami pancaran gambar yang tidak terang dan mengandungi bayang-bayang (double image) sungguhpun usaha-usaha mereka sendiri telah lakukan dan ini menyebabkan penonton-penonton televisyen tidak puas hati kerana tidak dapat menonton dengan selesa dan memudaratkan kesihatan mata mereka. Jika ya, apakah cara-cara yang Kementerian dapat membantu penonton-penonton bagi mendapati siaran televisyen yang terang.

Timbalan Menteri Penerangan (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian sedar di atas wujudnya beberapa kawasan di Kuala Lumpur di mana terdapat pocket areas iaitu kawasan khususnya yang mana pancaran siaran TV tidak dapat diterima kerana dilindungi oleh keadaan alam semula jadi, seperti bukit atau lurah ataupun oleh bangunan-bangunan tinggi.

Jabatan RTM dan Telekom telah pun mengenalpasti masalah di beberapa kawasan tersebut dan mengambil langkah-langkah jangka masa pendek dan panjang. Untuk

rancangan jangka masa panjang, pihak Telekom telah pun memohon peruntukan dari pihak Perbendaharaan bagi mewujudkan pemancar-pemancar kecil transposer ataupun transmitter dalam bentuk BHF guna mengisi pocket areas tersebut.

Untuk rancangan jangka masa pendek adalah dinasihatkan kepada penduduk-penduduk yang terlibat untuk membuat perubahan kepada aerial TV mereka iaitu dari segi arah aerial, ketinggian aerial dan posisi aerial. Ini mungkin boleh membantu sedikit sebanyak menyelesaikan masalah yang timbul.

Jabatan Telekom meminta kerjasama orang ramai supaya menyampaikan masalah ini dengan memberi tahu kawasan-kawasan yang terlibat bagi membolehkan ujian dijalankan.

JABATAN KERAJAAN— KAKITANGAN BERLEBIHAN

4. Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim minta Perdana Menteri menyatakan sama ada terdapat Jabatan-jabatan Kerajaan yang mempunyai kakitangan dan pegawai yang berlebihan, jika ya, apakah tindakan yang akan diambil mengenai perkara ini.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Mustaffa bin Mohammad): Tuan Yang di-Pertua, jika sekiranya dipertimbangkan dari aspek perjawatan sahaja adalah nyata bahawa pengambilan kakitangan tidak melebihi jawatan hakiki secara keseluruhannya, malahan pada masa ini terdapat 140,000 jawatan yang masih kosong; kebanyakan daripadanya adalah yang dibekukan pengisiannya oleh sebab dasar jimat cermat Kerajaan. Sebaliknya, jika soal berlebihan dikaitkan dengan

keperluan sebenar keanggotaan berbanding dengan fungsi atau tugas yang perlu dikendalikan, ada kemungkinan keanggotaan di Jabatan-jabatan tertentu dianggap sebagai berlebihan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat dari Batang Padang, Jabatan Perdana Menteri telah pun menerangkan tentang tindakan-tindakan yang akan diambil mengenai perkara yang dibangkitkan itu di dalam ucapan Menteri di Jabatan Perdana Menteri semasa perbahasan atas Dasar-dasar Am Belanjawan 1986 pada 8hb November yang lalu. Oleh itu, saya tidak bercadang untuk membuat apa-apa penambahan pada jawapan tersebut.

Tuan Chan Kok Kit: Tuan Speaker, soalan tambahan. Bolehkah Setiausaha Parlimen memberitahu bilangan kakitangan Kerajaan yang diterima ke dalam Jabatan-jabatan Kerajaan. Adakah mengikuti keperluan Jabatan-jabatan tersebut. Mengapakah terdapat bilangan kakitangan Kerajaan yang melampau sekarang. Adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sedar bahawa kejadian tersebut merupakan kesilapan Kerajaan.

Tuan Mustaffa bin Mohammad: Tuan Yang di-Pertua, kalau boleh izinkan saya bertanya kepada Ahli Yang Berhormat dari Sungai Besi berkenaan dengan penggunaan perkataan "melampau". Apakah pengertian sebenarnya yang dimaksudkan oleh beliau.

Tuan Yang di-Pertua: Saya tak benar Yang Berhormat menjawab soalan itu. Sila jawab.

Tuan Mustaffa bin Mohammad: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Kalau boleh saya fahami pertanyaan

Tuan Yang di-Pertua: Melampau pada fikiran saya daripada isi pertanyaan dia itu ialah melebihi.

Tuan Mustaffa bin Mohammad: Sebagaimana jawapan yang telah pun saya beri, Tuan Yang di-Pertua, keadaan yang berlebihan itu tidak terdapat pada waktu ini, malahan kalau pun ada ia hanya merupakan sebagai tanggapan sahaja dan oleh itu perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Sungai Besi tidak timbul sama sekali.

Wan Ibrahim bin Wan Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat penjelasan daripada Setiausaha Parlimen, apakah beliau sedar terdapat rungutan daripada pegawai-pegawai Kerajaan apabila sesuatu pekerjaan yang ditugaskan kepada mereka tidak dapat mereka sempurnakan dalam tempoh yang ditentukan, mereka selalunya merungut bahawa hal ini berlaku disebabkan oleh kekurangan kakitangan di pejabat mereka. Apakah ikhtiar yang dijalankan oleh Kerajaan bagi mengatasi sikap ini; sikap mengatakan pegawai-pegawai tak cukup maka pekerjaan tidak dapat disempurnakan kerana memandangkan kepada jawapan yang dibuat oleh Setiausaha Parlimen tadi pada hakikatnya jawatan-jawatan itu adalah sesuai dengan pekerjaan yang ditugaskan kepada mereka.

Tuan Mustaffa bin Mohammad: Tuan Yang di-Pertua, kalau hendak mengubah sikap, saya rasa yang boleh mengubahnya ialah diri sendiri tetapi bagi mengatasi keperluan sepenuhnya untuk waktu ini itukah pertanyaan tadi?

Tuan Yang di-Pertua: Sila ulangkan balik.

Wan Ibrahim bin Wan Abdullah: Adakah Setiausaha Parlimen sedar

bahawa terdapat rungutan-rungutan daripada ketua-ketua pejabat atau orang-orang yang bertanggungjawab di pejabat mengatakan kakitangan tidak cukup menyebabkan berlakunya kelambatan menyempurnakan tugas.

Yang kedua tadi ialah, apakah langkah Kerajaan bagi membetulkan sikap yang mengatakan pegawai tak cukup maka kerja itu tidak dapat disempurnakan.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan yang nombor 2 itu sudah dijawab, sikap itu hendaklah dibaiki oleh diri sendiri, orang lain tak boleh ubah. Yang pertama itu, sila jawab.

Tuan Mustaffa bin Mohammad: Kami sedar tentang adanya rungutan tersebut.

Tuan Abdul Rahman bin Suliman: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat penjelasan daripada Setiausaha Parlimen yang berkenaan, adakah kenyataan Yang Berhormat Menteri Kerjaraya iaitu 75% pekerja-pekerja malas ini kerana pekerja itu berlebihan ataupun kerana tidak ada kerja maka pekerja-pekerja itu tidak bekerja.

Tuan Mustaffa bin Mohammad: Agak sulit, Tuan Yang di-Pertua, untuk menjawab soalan ini kerana mengikut pengetahuan kita kerja memang cukup untuk semua malah kalau hendak dikatakan berkurangan tenaga memang pada waktu ini jawatan yang dipenuhi masih belum cukup dan oleh itu kerja adalah berlebihan. Tetapi mengenai pendapat sebagaimana yang disuarakan oleh wakil dari Parit Buntar tadi, saya kurang pastilah kebenarannya.

PROJEK PERUMAHAN AWAM DI KAMPUNG BARU

5. Tuan Tan Kok Hooi minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan

menyatakan bahawa sejak 1980 hingga September, 1985 berapa buah projek perumahan awam diadakan di dalam atau di sekeliling kampung-kampung baru. Adakah Kementerian bercadang mengadakan lebih banyak projek seperti ini.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato S. Subramaniam): Tuan Yang di-Pertua, di bawah Rancangan Malaysia Keempat sebanyak 44 projek perumahan awam kos rendah dengan bilangan unit sebanyak 8,301 telah dirancang untuk pelaksanaan di dalam dan di sekitar kampung-kampung baru. Daripada jumlah ini sebanyak 15 buah projek bersamaan dengan 3,477 unit telah siap dibina sehingga 30hb Jun, 1985. Sebanyak 15 projek ataupun 893 unit adalah dalam peringkat binaan bangunan manakala yang selebihnya sebanyak 24 projek dengan 3,931 unit pula adalah dalam peringkat pelaksanaan awal.

Di bawah pendekatan baru pembangunan kampung baru yang sedang dirangka oleh Kementerian saya, salah satu strategi ialah untuk membangunkan semula kampung-kampung baru yang berpotensi sebagai pusat pertumbuhan ekonomi. Ini akan melibatkan antara lain pembinaan rumah-rumah di dalam dan di sekitar kawasan kampung baru terutamanya dalam bentuk rumah bertingkat. Bagi kampung-kampung baru yang lain perancangan perumahan awam kos rendah di bawah Rancangan Malaysia Kelima akan mengambil kira keperluan perumahan penduduk-penduduk kampung baru mengikut keutamaan dari segi keupayaan kewangan dan juga pelaksanaan.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan ini mengenai kejayaan pihak

Kementerian atau Kerajaan dalam usaha untuk membekalkan perumahan awam dalam mendapat tanah-tanah sekeliling kampung-kampung baru khasnya untuk memperluaskan kawasan sempadan kampung-kampung baru supaya area yang lebih luas boleh diadakan untuk penduduk-penduduk yang bertambah dua kalau bukan tiga kali?

Dato S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, memanglah benar bahawa penduduk-penduduk di kampung baru bertambah beberapa kali ganda dan seperti saya jawab tadi, sebanyak 44 projek perumahan awam kos rendah dengan bilangan unit sebanyak 8,301 telah dirancang dalam Rancangan Malaysia Keempat supaya mengatasi sedikit sebanyak masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk di kampung baru. Beberapa projek yang saya sebutkan tadi adalah daripada tanah-tanah yang berhampiran dengan kampung-kampung baru yang sedia ada. Maka kita telahpun membuat perancangan tetapi jika Ahli Yang Berhormat minta jawapan yang tepat berapa luas tanah yang diperolehi, saya minta notis.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan memberitahu berapa banyak peruntukan yang diluluskan tiap-tiap tahun untuk pembinaan rumah di kampung-kampung baru dan adakah Yang Berhormat sedar bahawa jumlah sebanyak 44 projek perumahan yang telah diluluskan di bawah Rancangan Malaysia Keempat adalah amat kurang berbanding dengan keperluan kampung-kampung baru ini?

Di samping itu juga adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa peruntukan \$500,000 untuk tahun 1986 bagi tujuan untuk pembangunan kampung-kampung baru adalah tidak mencukupi dan

adakah Kementerian yang berkenaan bercadang untuk meminta peruntukan yang lebih?

Dato S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak dapat jawab dengan tepat tentang berapa banyak peruntukan yang telah diperuntukkan bagi kampung-kampung baru ataupun perumahan di kampung-kampung baru pada tiap-tiap tahun, ini pun saya minta notis.

Yang kedua tentang 44 projek yang saya sebutkan tadi adalah amat kurang, ini adalah disadari oleh Kementerian saya sendiri dan ini adalah satu rancangan yang dibuat bagi seluruh negara dan projek-projek yang mampu dibina oleh Kerajaan adalah dirancang di seluruh negara, di kampung-kampung, di kampung-kampung baru dan juga berhampiran ladang dan juga di bandar untuk menempatkan setingan-setingan maka walaupun kita sedar 44 projek itu kurang tetapi ini adalah berdasarkan atas kemampuan Kerajaan buat masa sekarang.

Mengenai peruntukan sebanyak \$500,000 yang telah diuntukkan bagi kampung-kampung baru bagi tahun 1986 adalah kurang dan tidak mencukupi bagi menjalankan pembangunan di kampung-kampung baru, suka saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa kita berharap dalam Rancangan Malaysia Kelima, satu peruntukan yang tidak kurang daripada apa yang diperolehi dalam Rancangan Malaysia Keempat iaitu lebih kurang \$25 juta akan diperolehi oleh Kementerian saya.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi menjelaskan iaitu 44 projek perumahan kos rendah telah dirancang dalam Rancangan

Malaysia Keempat setakat ini cuma 15 sahaja yang telah disiapkan.

Soalan saya, Tuan Yang di-Pertua, ialah kenapa terdapat terlampau banyak shortfall, dengan izin, apakah masalah besar dihadapi, adakah masalah implementation agency, dengan izin, ataupun masalah tanah, masalah kewangan. Kalau pihak Kementerian mengetahui kelemahan-kelemahan itu apakah rancangan-rancangan yang sedang diatur oleh pihak Kementerian untuk memastikan bahawa projek-projek dicadangkan di bawah Rancangan Malaysia Kelima akan tidak mengalami shortfall, dengan izin, sebegitu besar seperti yang dialami sekarang memandangkan kita sekarang sedang memasuki peringkat akhir pelaksanaan Rancangan Malaysia Keempat.

Dato S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, memang benar bahawa daripada 44 projek yang telah dirancang dalam Rancangan Malaysia Keempat cuma sebanyak 15 buah projek yang telah siap dibina dan baki projek-projek itu adalah dalam peringkat binaan bangunan ataupun peringkat pelaksanaan awal. Sebab-sebab kelewatan ini berlaku adalah berbeza-beza bergantung dengan projek-projek, satu di antaranya ialah pencarian tapak yang sesuai yang ditentukan oleh Kerajaan-kerajaan Negeri, kadangkala penentuan tapak itu mengambil masa yang begitu panjang, begitu juga dalam pelaksanaan. Kadangkala kita menghadapi masalah daripada kontraktor iaitu selepas projek itu ditawarkan kepada satu-satu kontraktor, kontraktor itu tidak dapat menyiapkan projek itu dan tergendala dan Kementerian kita tawarkan semula projek itu.

Jadi tiap-tiap projek ada masalah yang berlainan, ada juga masalah

teknikal dari segi soil testing dan sebagainya.

Walau bagaimanapun, dalam Rancangan Malaysia Keempat pada amnya satu masalah yang besar mengakibatkan kekurangan perumahan yang telah dibina ialah kekurangan peruntukan kewangan. Walaupun satu peruntukan yang begitu besar lebih kurang \$3 billion telah diharap akan diperolehi tetapi akibat dari kemelesetan ekonomi peruntukan ini telah dikurangkan maka pelaksanaan ataupun kejayaan telah berkurang. Dalam Rancangan Malaysia Kelima, kita berharap peruntukan yang akan diperolehi akan jadi lebih besar dari Rancangan Malaysia Keempat dan dari segi lain-lain masalah seperti penentuan tapak dan juga lain-lain masalah Kementerian sedang mengambil tindakan-tindakan yang sewajarnya supaya kekurangan tidak berlaku dalam Rancangan Malaysia Kelima.

SISTEM MUASASAH/AMIR

6. Tuan Haji Seroji bin Haji Haron minta Perdana Menteri menyatakan sejauh mana prestasi Sistem Muasasah/Amir yang telah dijalankan bagi mengendalikan jemaah Haji tahun ini di segi keselesaan tempat tinggal, pengangkutan, beribadat dan mengerjakan Haji di Mekah dan Madinah.

Setiausaha Parlimen Jabatan Perdana Menteri (Tuan Mustaffa bin Mohammad): Tuan Yang di-Pertua, soalan mengenai prestasi Sistem Muasasah dari Ahli Yang Berhormat dari Baling ini telah pun dijawab bersama dengan soalan-soalan dari Ahli Yang Berhormat dari Bachok dan Ahli Yang Berhormat dari Tampin pada 14hb Oktober yang lalu dan saya tidak bercadang untuk membuat sebarang tambahan.

KADAR TELEFON KE SINGAPURA

7. Tuan Quah Wee Lian minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan:

- (a) mengapa kadar telefon tempatan dinaikkan pada masa kemerosotan Ekonomi;
- (b) mengapakah kadar telefon ke Singapura sangat tinggi jika dibandingkan dengan panggilan luar negeri ke negara-negara yang lebih jauh; dan
- (c) bayaran panggilan-panggilan dari Johor Bahru ke Singapura adalah sangat-sangat tidak benar dan tidak patut.

Tuan Haji Abdul Rahim bin Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua, Jabatan Telekom memerlukan peruntukan wang yang besar untuk menyediakan rangkaian telekomunikasi yang cukup dan berkesan bagi mendorong pertumbuhan ekonomi. Hasil dari perkhidmatan telefon merupakan sumber penting untuk membiayai projek-projek pembangunan Jabatan Telekom akan tetapi didapati bahawa sumber hasil dari bayaran panggilan telefon dari dail sendiri dalam negeri adalah rendah dan tidak seimbang dengan kos pengendaliannya kerana kadar bayaran panggilan sebanyak 10 sen seunit telah diperkenalkan lebih kurang 20 tahun yang lalu tanpa sebarang perubahan secara menyeluruh. Oleh itu, Kerajaan telah mengkaji dan menyusun semula kadar bayaran panggilan telefon itu. Jika diambil kira faktor inflasi bayaran seunit panggilan itu sepatutnya dinaikkan kepada 23 sen tetapi Kerajaan telah hanya menaikkan 13 sen sahaja supaya tidak banyak membebankan rakyat di samping membolehkan Jabatan Telekom mendapat hasil tambahan bagi membiayai kos untuk memperluas dan

mempermodenkan rangkaian telekomunikasi walaupun dalam keadaan ekonomi yang dikatakan meleset.

Bagi jawapan perenggan (b) dan (c), kedudukan negara Singapura dalam peruntukan kadar bayaran telefon adalah unik. Sungguhpun Singapura merupakan sebuah negara yang berasingan, ianya disebabkan oleh faktor sejarah adalah sebahagian dari rangkaian telekomunikasi negara ini. Oleh sebab itulah kadar yang telah ditetapkan adalah berlainan.

Tuan Sim Kwang Yang: Tuan Yang di-Pertua, dalam jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi beliau mengatakan bahawa pendapatan Jabatan Telekom tidak begitu melebihi daripada kos untuk membekalkan perkhidmatan telefon dan seperti yang kita maklum di sini Jabatan Telekom tidak perlu membayar kos-kos tambahan seperti cukai import bagi alat-alat mereka, stem dan sebagainya. Jika Perkhidmatan Telekom diswastakan pada masa depan dan syarikat gantian dipaksa untuk membayar kos-kos tambahan itu, adakah keadaan ini bererti bahawa kos membekalkan perkhidmatan telefon bagi setiap unit akan ditingkatkan, dan jika ya, bagaimanakah rakyat Malaysia khususnya rakyat di luar bandar boleh dijamin perkhidmatan telefon yang senang didapati dan tidak begitu mahal juga?

Tuan Haji Abdul Rahim bin Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak berapa pasti sama ada soalan ini agak berkait rapat dengan soalan asal. Walau bagaimanapun, secara umumnya sememangnya ada kemungkinan kadar bayaran seunit ini akan dinaikkan di masa-masa hadapan. Ini tidaklah bererti kerana dia sudah diswastakan kerana walaupun Kerajaan sendiri

menjalankan berterusan pun kemungkinan naik juga ada. Tetapi satu faktor yang kita mesti ingat walaupun dikatakan dengan ada bayaran-bayaran yang dikenakan kepada swasta nanti barangkali kos pengendalian dan kos modal akan meningkat tetapi sifar Kerajaan yang difikirkan diswastakan ialah untuk mendapatkan efficiency perkhidmatan ini. Jadi, kalau timbullah sebenar sebagaimana dijangka efficiency kepada perkhidmatan telefon melalui penswastaan ini dicapai timbullah kekurangan kos dan ini diharap imbangi apa juga bayaran dan tanggungan lain di masa depan.

KEMAS—JAWATAN TETAP

8. Tuan Andrew Janggi Muyang minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan:

- (a) adakah Kerajaan bercadang untuk menjadikan jawatan-jawatan dalam KEMAS sebagai Jawatan Tetap dan Berpencen; dan
- (b) apakah dasar-dasar yang digunakan bagi tujuan pengambilan kakitangan KEMAS dan penamatan perkhidmatan kakitangan KEMAS.

Timbalan Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Tuan Abdillah bin Haji Abdul Hamid): Tuan Yang di-Pertua, KEMAS pada masa ini mempunyai 2 kategori jawatan iaitu perjawatan tetap dan berpencen yang terdiri daripada Kumpulan pegawai Kemajuan Masyarakat, Penolong Pegawai Kemajuan, Pembantu Pegawai Kemajuan Masyarakat, Jurulatih, Kumpulan Perkeranian dan Teknik serta Kakitangan Kumpulan "D". Manakala satu kategori lagi terdiri daripada kakitangan kontrak yang terdiri daripada Penyelia dan Pemaju

Masyarakat KEMAS. Pada masa ini pihak Kerajaan belum bercadang untuk menjadikan jawatan-jawatan Penyelia dan Pemaju Masyarakat KEMAS sebagai jawatan tetap dan berpenten.

Untuk menjawab soalan (b), dasar yang digunakan bagi tujuan perlantikan kakitangan KEMAS adalah seperti berikut:

- (a) Adanya jawatan kosong dan diluluskan oleh Perbendaharaan;
- (b) Adanya kegiatan-kegiatan KEMAS di sesuatu tempat atau kawasan.

Pengambilan bagi jawatan-jawatan tetap dan berpenten diuruskan oleh Suruhanjaya Perkhidmatan Awam. Manakala bagi jawatan Penyelia dan Pemaju Masyarakat, urusan pengambilannya dijalankan oleh KEMAS.

Dasar yang digunakan bagi tujuan menamatkan perkhidmatan seseorang pegawai atau kakitangan KEMAS adalah seperti berikut:

- (a) Bagi kumpulan jawatan tetap dan berpenten, tindakan-tindakan yang diambil adalah berdasarkan kepada Perintah Am Bab "D".
- (b) Bagi jawatan Penyelia dan Pemaju Masyarakat adalah berdasarkan kepada peraturan yang telah ditetapkan sama ada melalui syarat-syarat perjanjian, surat-surat tawaran jawatan dan peraturan-peraturan yang ditetapkan dari masa ke semasa yang pada amnya dan dapat dibahagikan seperti berikut:

- (a) melanggar atau menyalahi mana-mana mengenai tatacara kelakuan yang ditetapkan;

- (b) cukai dalam menjalankan tugas;
- (c) sebab-sebab kesihatan; dan
- (d) apabila perkhidmatan mereka tidak diperlukan lagi.

Tuan Khadri bin Sabran: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri iaitu soalan yang pertama, berapakah bilangan keseluruhan kakitangan KEMAS secara kontrak dan kalau boleh saya ingin tahu berapa bilangan kakitangan KEMAS bagi jawatan Penyelia Daerah, Penyelia Kanan dan Penyelia Dewan Undangan Negeri?

Yang (b) pula, berapa pula bilangan jawatan Pemaju Masyarakat, misalnya Pemaju Masyarakat Kelas TABIKA, RDU (Rancangan Desa Usaha), kemudian kelas-kelas jahitan yang lain.

Keduanya, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin tahu mengenai apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri itu tadi mengenai tawaran jawatan kakitangan KEMAS secara kontrak. Adakah jawatan itu ditawarkan setahun sekali? Kalau setahun sekali, tidakkah ini menyulitkan kakitangan tersebut kerana pada tiap-tiap hujung tahun mereka terpaksa mengisi borang permohonan yang baharu? Tidakkah Kementerian bercadang untuk menambahkan kontrak itu daripada setahun kepada dua tahun pada masa-masa yang akan datang supaya kakitangan ini lebih bertenang sedikit menjalankan tugas harian.

Tuan Abdillah bin Haji Abdul Hamid: Tuan Yang di-Pertua, bilangan Pemaju Masyarakat seluruh negara ialah 12,800 orang dan bilangan Penyelia 770 orang.

Bagi menjawab soalan Yang Berhormat yang kedua iaitu mengenai tawaran jawatan Pegawai KEMAS, kita memanglah memahami kesulitan yang akan dihadapi apabila membaharui kontrak-kontrak ini. Untuk makluman Yang Berhormat kita memang membuat syarat-syarat iaitu pembaharuan kontrak-kontrak Pegawai-pegawai KEMAS ini ialah dua tahun sekali.

Wan Ibrahim bin Wan Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat penjelasan daripada Timbalan Menteri, pertama sekali apakah KEMAS akan meluaskan aktiviti, umpamanya ke arah yang lebih luas dalam pendidikan rumahtangga, yang kedua pendidikan agama dan yang ketiga pendidikan kekeluargaan di mana untuk tujuan membantu melaksanakan kependudukan 70 juta umat seperti yang dirancang oleh Perdana Menteri.

Tuan Abdillah bin Haji Abdul Hamid: Tuan Yang di-Pertua, rancangan ini memang Kementerian saya sedang melaksanakan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pengambilan Pegawai-pegawai Masyarakat adalah terserah kepada keperluan dan permintaan masyarakat itu sendiri. Saya ingin memaklumkan kepada Yang Berhormat bahawa memanglah tujuan Kerajaan untuk mengubah dan meninggikan taraf hidup masyarakat terutama sekali yang tinggal di luar bandar.

AJARAN AGAMA SESAT

9. Dato' Jamaluddin bin Haji Suhaimi minta Perdana Menteri menyatakan berapa banyak bilangan ajaran sesat (agama) yang telah muncul di seluruh negara, apakah dia nama-namanya dan di mana tempatnya.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, bilangan ajaran sesat (agama) yang diketahui setakat ini iaitu yang telah difatwakan sesat ialah sebanyak 21 ajaran. Di samping itu terdapat lagi beberapa ajaran baru yang telah ditemui dan siasatan sedang dilakukan ke atas kes-kes tersebut.

Oleh kerana butir-butir lain yang dikehendaki oleh Ahli Yang Berhormat dari Sabak Bernam memerlukan jawapan yang panjang, saya mohon izin supaya jawapan diberi secara bertulis.

Tuan Yang di-Pertua: Baiklah.

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohd: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri Dalam Negeri adakah ajaran-ajaran sesat ini meresap masuk kepada parti-parti politik? Itu yang pertama.

Yang kedua, apakah tindakan tegas akan diambil supaya ajaran sesat ini jangan timbul, misalnya tindakan-tindakan yang diambil oleh Kadi-kadi Wilayah katanya telah dinaikkan taraf dan sepatutnya adakan pegawai-pegawai khas yang mengawasi supaya ajaran sesat ini tidak timbul langsung.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, amatlah sukar untuk saya menjawab soalan yang pertama itu. Jadi saya akan merujuk kepada Jabatan Perdana Menteri untuk memberi jawapan itu kepada Ahli Yang Berhormat tersebut.

Berkenaan dengan soalan yang kedua, memanglah amat sukar bagi kita untuk menyekat ajaran-ajaran sesat yang terdapat di negara kita ini. Sepertimana yang saya telah sebutkan tadi, setakat ini yang kita dapat kesan dan difatwakan ialah sebanyak 21 ajaran dan banyak lagi ajaran-ajaran yang telah diketahui dan masih dalam siasatan. Terpulanglah kepada

individu-individu ataupun kumpulan-kumpulan tertentu untuk menyingkir masalah-masalah yang tidak diingini.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada satu kajian secara ilmiah telah dibuat mengenai kes-kes setiap orang yang tersesat dan dipengaruhi oleh ajaran-ajaran sesat ini untuk menentukan latar belakang pengetahuan dan pendidikan mereka mengenai agama Islam dan kalau ada, adakah terdapat, dengan izin, correlation (korelasi) antara kejahilan di dalam agama dengan pengajaran ilmu sesat ini dan kalau ada terdapat bukti bahawa ada hubungan itu, maka adakah masalah agama sesat ini patut diselesaikan secara pendidikan, secara dakwah dan bukan melalui proses undang-undang.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, butir-butir yang terkandung dalam soalan tambahan daripada Ahli Yang Berhormat itu memanglah baik dan saya akan sampaikan kepada Jabatan Perdana Menteri jika belum lagi diadakan kajian sepertimana yang telah disyorkan oleh Ahli Yang Berhormat.

Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat: Soalan tambahan. Sesat bererti tidak bertemu tempat yang dituju

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, cuba jangan buat ucapan, atau syarahan—itu cuba-cuba hendak buat ucapan, tidak boleh mengikut Peraturan Mesyuarat.

Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat: Sesat bererti tidak bertemu tempat yang dituju. Jadi soalnya bila disebut ajaran sesat maka soalnya apakah bendanya yang hendak dituju itu. Itu yang pertama. Yang keduanya, kalau kita sudah tentukan benda yang dituju itu, apa ukurannya, apa

bendanya; kompaskah, radarkah, komputerkah, apakah benda yang kita gunakan untuk hendak cari benda yang kita sesat.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, mengikut Peraturan Mesyuarat kita soalan-soalan hendaklah tepat. Kalau sekiranya tidak tepat, tidak boleh dibenarkan. Saya tidak benarkan soalan itu.

PERUMAHAN—PENCAPAIAN SEKTOR AWAM/SWASTA

10. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan:

- (a) jumlah bilangan rumah yang dibina dan disiapkan oleh sektor awam dan swasta sehingga 30-9-1985 berbanding dengan matlamat perumahan yang dirancang di bawah Rancangan Malaysia Keempat;
- (b) apakah sebab-sebab lemahnya prestasi sektor perumahan di bawah Rancangan Malaysia Keempat dan sama ada Kerajaan telah menganalisa sebab-musabab dan mengambil langkah-langkah untuk mengatasinya; dan
- (c) sejauh mana konsep demokrasi pemilihan rumah telah dicapai.

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, buat masa ini Kementerian hanya mempunyai angka pencapaian perumahan bagi kedua-dua sektor awam dan swasta sehingga 31hb Disember, 1984. Sehingga tempoh tersebut, jumlah rumah yang telah dibina dan disiapkan oleh kedua-dua sektor adalah sebanyak 312,258 unit atau 33.9% daripada jumlah sasaran sebanyak 923,300 unit bagi Rancangan Malaysia Keempat. Dari jumlah itu, sektor awam telah dapat menyiapkan sebanyak 154,021 unit atau 38.6% dari

jumlah sasaran sebanyak 398,570 unit. Manakala sektor swasta pula telah dapat menyiapkan sebanyak 158,237 unit atau 30.2% dari jumlah sasaran sebanyak 524,730 unit.

Walau bagaimanapun, Kementerian saya menganggarkan bahawa sehingga 31hb Disember, 1985 iaitu pada akhir tempoh Rancangan Malaysia Keempat, sebanyak 406,070 unit rumah dari berbagai kategori bagi kedua-dua sektor awam dan swasta akan dapat disiapkan. Jumlah ini merupakan 44% daripada jumlah sasaran yang telah ditetapkan bagi tempoh Rancangan Malaysia Keempat sebanyak 923,000 unit. Daripada jumlah pencapaian tersebut, sektor awam dijangka dapat menyiapkan sebanyak 201,900 unit atau 5.7% manakala sektor swasta pula dijangka dapat menyiapkan sebanyak 204,107 unit atau 38.9%.

Jawapan bagi (b) antara sebab-sebab kelemahannya prestasi sektor perumahan dalam tempoh Rancangan Malaysia Keempat ialah kemelesetan negara yang mengakibatkan sektor awam menghadapi masalah peruntukan yang tidak mencukupi. Sektor swasta pula menghadapi masalah menjual unit-unit rumah yang dibina yang diakibatkan oleh keadaan ekonomi yang meleset dan kekurangan permintaan seterusnya. Sektor perumahan juga menghadapi masalah-masalah lain seperti kadar faedah pinjaman yang tinggi bagi tujuan pembinaan dan pembelian rumah khususnya bagi pembelian rumah yang berharga melebihi \$100,000 seunit; kelewatan dalam mendapatkan kelulusan pelan bangunan dan pengeluaran Sijil Layak Menduduki (Certificate of Fitness), pemerosesan tanah untuk perumahan yang memakan masa lama serta masalah kekurangan tanah untuk perumahan khususnya di bandar-bandar.

Bagi mengatasi masalah kekurangan kewangan yang dihadapi oleh sektor awam serta mempergiatkan aktiviti pembinaan pemaju swasta, Kerajaan telah menswastakan beberapa projek perumahan awam kos rendah. Kerajaan akan terus menswastakan projek perumahan awamnya pada masa hadapan bagi menentukan projek-projeknya dapat dilaksanakan serta bagi mempergiatkan lagi aktiviti pembinaan sektor perumahan. Kerajaan juga telah mengambil tindakan untuk menentukan kemudahan kewangan yang mencukupi serta mengawal kadar faedah pinjaman bank-bank dan institusi-institusi kewangan yang tinggi terutamanya bagi pembeli rumah yang harganya tidak melebihi \$100,000 seunit. Tujuan langkah ini untuk membantu golongan berpendapatan rendah dan sederhana membeli rumah serta mewujudkan permintaan berkesan untuk rumah-rumah kos rendah dan sederhana. Bagi maksud ini Kerajaan telah melancarkan skim pinjaman khas perumahan pada awal tahun 1982. Bagi tujuan mengatasi atau mengurangkan masalah kelewatan dalam mendapatkan kelulusan pelan bangunan dan pengeluaran sijil kelayakan menduduki, Kementerian saya telah menerbitkan satu garis panduan mengenai kedua-dua perkara ini untuk kegunaan Penguasa-penguasa Tempatan. Kegunaan garis panduan ini akan membantu mempercepatkan proses kelulusan perkara-perkara tersebut.

Selain daripada ini Kementerian juga telah menyediakan pelan-pelan seragam bagi perumahan kos rendah dan sederhana. Kegunaan pelan-pelan seragam ini dapat mempercepatkan proses kelulusan pelan bangunan. Seperti mana Yang Berhormat sedia maklum bagi mempercepatkan pemerosesan tanah untuk perumahan, Kerajaan telah mengarahkan

penubuhan, dengan izin, one stop agency, untuk mempercepatkan pemerosesan. Pelan-pelan struktur juga telah disediakan bagi beberapa bandar besar seperti Bandaraya Kuala Lumpur dan Johor Baharu. Pelan-pelan ini juga sedang disediakan untuk beberapa bandar lain. Ini akan memudahkan pemaju-pemaju perumahan dalam perancangan projek mereka dengan menentukan tanah dan kawasan tertentu untuk tujuan perumahan. Kementerian akan terus memberi perhatian kepada masalah-masalah yang dihadapi dalam sektor perumahan dan mengambil langkah-langkah yang sesuai dan perlu bagi mengatasinya.

(c) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, perkara yang digalakkan oleh Kerajaan ialah pemilikan harta yang tidak semestinya dalam bentuk rumah. Ia boleh merupakan pemegangan saham, tanah, bangunan dan lain-lainnya. Banci penduduk dan perumahan tahun 1980 telah menunjukkan bahawa sebanyak 2.5 juta rumah persendirian terdapat di Malaysia pada tahun 1980. Purata bilangan isi rumah bagi setiap unit yang didiami adalah 1.1. Nisbah ini adalah dalam lingkungan norma Bangsa-bangsa Bersatu iaitu sebanyak 1.5 isi rumah bagi setiap unit isi rumah.

Tuan Mamat Ghazalee bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang dikatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, masalah shortfall dalam program perumahan negara kita adalah sangat besar dan salah satu sebab utamanya ialah kurangnya support dari segi pembiayaan pembeli-pembeli rumah dan juga pembiayaan kepada pemaju-pemaju perumahan. Saya hendak tahu berapakah rumah-rumah yang telah didirikan yang sehingga ini tidak ada pembeli-pembelinya kerana masalah yang dikatakan itu untuk

menunjukkan keadaan buruk atau setakat mana masalah yang dikatakan?

Keduanya, memandangkan kurangnya sumber kewangan untuk membiayai pemaju dan juga pembeli rumah dalam negara kita ini, adakah pihak Kerajaan hendak mengkaji supaya punca sumber kewangan, pinjaman daripada luar, off-shore digalakkan dibawa masuk oleh rakyat kita untuk menampung masalah ini sekurang-kurangnya dalam keadaan kemelesetan ekonomi negara kita sekarang? Terima kasih.

Dato S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, suka saya menerangkan bahawa walaupun terdapat satu shortfall yang begitu besar dalam Rancangan Malaysia Keempat, suka saya menjelaskan bahawa jumlah rumah yang telah siap dibina dalam Rancangan Malaysia Keempat adalah dua kali ganda yang telah dapat disiapkan dalam Rancangan Malaysia Ketiga. Selain dari itu perumahan awam kos rendah yang dibina oleh Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan dan agensi-agensi Kerajaan-kerajaan Negeri, jumlah rumah yang telah siap dibina telah pun dijual. Kita tidak menghadapi masalah bagi rumah yang dibina oleh sektor awam. Tetapi tentang sektor swasta, dari masa ke semasa kita telah pun menerima maklumat-maklumat bahawa beberapa rumah khasnya rumah-rumah harga tinggi tidak dapat dijual. Saya tidak memperolehi angka yang tepat dan saya minta notis untuk memberi angka itu.

Tentang punca kewangan dan masalah-masalah berkaitannya, Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan telah pun memaklumkan masalah ini kepada Kementerian Kewangan dan juga Bank Negara tentang beberapa masalah yang dihadapi oleh pemaju perumahan dan juga pembeli-pembeli dan ini adalah di bawah lingkungan

Kementerian Kewangan untuk membuat kajian dan juga untuk mengambil tindakan-tindakan yang sewajarnya dalam hal kewangan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Yahya bin Haji Zakaria.

(Soalan No. 11 Y.B. Tuan Yahya bin Haji Zakaria tidak hadir).

NELAYAN MALAYSIA/ INDONESIA—USAHASAMA

12. Tuan Ng Cheng Kuai minta Menteri Pertanian menyatakan:

- (a) bentuk perjanjian usahasama menangkap ikan di dalam dan di luar zon eksklusif ekonomi di antara Kerajaan Malaysia dengan Indonesia; dan
- (b) apakah nelayan-nelayan Malaysia di Pantai Barat khususnya sektor swasta akan ditawarkan untuk menyertainya.

Timbalan Menteri Pertanian (Dr Goh Cheng Teik): Tuan Yang di-Pertua:

- (a) Dalam perbincangan kerjasama sektor Pertanian di antara Menteri Pertanian Malaysia dengan Menteri Pertanian Indonesia pada 23 hingga 24hb Ogos, 1985, persetujuan telah diperolehi pada dasarnya untuk membenarkan nelayan-nelayan dari Malaysia dan Indonesia untuk menjalankan usaha sama menangkap ikan di perairan Zon Eksklusif Ekonomi.
- (b) Kementerian Pertanian akan membantu nelayan-nelayan dari pantai barat yang hendak menangkap ikan di negara tersebut. Ini tertakluk kepada undang-undang Indonesia yang sedia ada.

Tuan Ng Cheng Kuai: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apakah Kementerian Pertanian akan menjemput semua badan-badan atau organisasi-organisasi yang mewakili para nelayan laut dalam untuk mengadakan rundingan supaya sebarang perjanjian usahasama yang akan tercapai nanti tidak menjejaskan kepentingan mereka?

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang di-Pertua, setakat ini belum ada cadangan yang tertentu dari pihak Indonesia atau pihak Malaysia. Sekiranya ada cadangan yang tertentu, pihak yang berkenaan iaitu para nelayan tentu akan dimaklumkan dan pendapat mereka akan ditimbang oleh Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah.

(Soalan No. 13 Y.B. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah tidak hadir).

PENDAFTARAN PEMILIH DI SABAH

14. Tuan Fung Ket Wing minta Perdana Menteri menyatakan mengapa dalam urusan pendaftaran pemilih yang dijalankan baru-baru ini di Sabah, tiada borang-borang pendaftaran pemilih yang dapat diperolehi pada minggu akhir kempen tersebut di Sandakan dan ini telah menafikan bakal pemilih-pemilih hak untuk mendaftarkan diri mereka sebagai pemilih dan apakah langkah-langkah yang akan diambil untuk memastikan kejadian seumpama ini tidak akan berulang pada masa akan datang.

Tuan Mustaffa bin Mohammad: Tuan Yang di-Pertua, suka saya memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa tidak ada sebarang kejadian seumpama ini berlaku di

Sabah. Malah sebaliknya terdapat kelebihan borang pendaftaran yang dibekalkan kepada Pegawai Pendaftaran di Sandakan.

EON—LANTIKAN PENGEDAR

15. Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad minta Perdana Menteri menyatakan adakah beliau sedar bahawa Edaran Otomobil Nasional (EON) telah membuka cawangan di setiap negeri dan daerah dalam negara kita ini. Oleh itu apakah perlunya EON melantik pengedarnya termasuk pengedar Bumiputera, pada awal tahun hadapan dan seterusnya, kalau sekiranya EON berkemampuan memasarnya sendiri; lebih-lebih lagi kempen dan sokongan penuh Kerajaan supaya tidak menjadi persaingan dan menguburkan pengedar yang dilantik itu.

Menteri Kehakiman dan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr James P. Ongkili): Tuan Yang di-Pertua, kenyataan Ahli Yang Berhormat bahawa EON telah membuka cawangan di setiap negeri dan daerah adalah tidak benar. Setakat ini EON telah membuka sejumlah 20 cawangan di seluruh negara.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pemasaran Kereta Nasional telah dirancang dengan menggunakan rangkaian cawangan-cawangan EON dan juga wakil-wakil penjual dan pembahagian antara jumlah yang akan dijual melalui EON dan cawangan-cawangannya dan juga melalui wakil-wakil penjual telah pun dibincang dan dipersetujui oleh Kementerian Perdagangan dan Perindustrian. Oleh itu adalah dijangka bahawa persaingan di antara cawangan-cawangan dan wakil-wakil penjual tidak akan timbul dan wakil-wakil penjual diharap akan dapat menjalankan perniagaan mereka dengan mendapat keuntungan.

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Menteri di Jabatan Perdana Menteri, sebenarnya setakat ini EON telah pun mendirikan tempat penjualan di tempat-tempat strategik di bandar-bandar besar, di tempat-tempat yang istimewa. Jadi, jika sekiranya EON ini melantik pula pengedar-pengedar bumiputera ataupun pengedar-pengedar lain di tempat yang tidak strategik dan akan bertaanding pula dengan EON ini sudah tentulah sebagaimana soalan ini akan menguburkan syarikat-syarikat yang dilantik itu kerana bertanding dengan EON sendiri.

Yang kedua, kebanyakannya perlantikan pengedar ini selalunya pihak Kerajaan atau pihak EON misal kita kata akan memberi kepada syarikat-syarikat yang telah membesar, yang duit banyak, yang telah pun mempunyai perniagaan yang besar dalam bahagian perkeretaan ini. Jadi, apabila dibagi kepada syarikat-syarikat yang besar, sudah tentulah yang besar akan bertambah besar maka yang kecil akan bertambah mati. Jadi, apakah cadangan supaya memberi kepada syarikat-syarikat yang berkemampuan untuk menjalankan pengedaran walaupun dia tidak besar kerana dengan perlantikan EON ini sahaja, syarikat itu dengan sokongan Kerajaan juga, syarikat itu akan boleh hidup dan juga boleh mendapat wang dengan lantikan pengedaran tersebut?

Datuk Dr James P. Ongkili: Tuan Yang di-Pertua, yang pertama bahawa EON telah memilih tempat-tempat untuk penjualan kereta nasional ini, tempat-tempat yang istimewa dan strategik dan wakil-wakil pula di tempat-tempat yang kurang baik, tuduhan ini memang adalah kurang tepat dan ini adalah seperti saya telah jawab tadi iaitu bahawa ada strategik dari segi strategik keseluruhannya.

EON bukan sahaja memandangkan kepada kejayaan tempat-tempat pengedaran EON sendiri, akan tetapi kejayaan wakil-wakil penjual kereta nasional ini.

Eloklah kita ingat bahawa wakil-wakil yang akan dilantik itu terdiri daripada wakil-wakil yang dilantik sejajar dengan Dasar Ekonomi Baru. Dan adalah menjadi tanggungjawab kita untuk memastikan bahawa mereka juga akan berjaya di dalam usaha mereka menjadi wakil-wakil pengedar kereta ini. Daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, saya fikir tidaklah perlu diragukan dengan begitu seriusnya kejadian-kejadian yang mungkin berlaku seperti yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Ini berkaitan dengan jawapan soalan tambahan yang kedua iaitu yang pengedar EON yang banyak duit dan sebagainya tetapi wakil-wakil penjual pula adalah terdiri daripada orang yang ataupun golongan yang kurang berkemampuan atau cukup untuk memulakan perniagaan sahaja.

Sekali lagi seperti jawapan saya kepada soalan yang pertama itu, adalah menjadi tanggungjawab Kerajaan dalam menjayakan projek kereta nasional ini untuk bukan sahaja berjaya untuk membuat satu kilang yang besar di Shah Alam supaya boleh membuat kereta ini, akan tetapi juga menjadi tanggungjawab Kerajaan untuk memastikan supaya pengedaranya sejajar dengan Dasar Ekonomi Baru di negara kita ini akan dapat dilaksanakan dengan licin. Dan daripada itu sekiranya ada bukti-bukti yang terdapat yang mana akan menuju kepada keadaan yang tidak sihat seperti yang diduga atau didakwa oleh Ahli Yang Berhormat ini, hendaklah sampaikan kepada saya ataupun kepada HICOM ataupun kepada EON supaya kita boleh memperbaiki dan memastikan yang keseimbangan Ahli Yang Berhormat itu tidak akan terbukti.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 11, 13 dan 16 adalah diberi di bawah ini).

JUALAN KERETA NASIONAL

11. Tuan Yahya bin Haji Zakaria minta Perdana Menteri menerangkan berapa unitkah tempahan serta jualan kereta nasional bagi kedua-dua model, sejak pelancarannya yang dibuat oleh Yang Amat Berhormat sendiri. Adakah pihak Perusahaan Otomobil Nasional bercadang untuk mengadakan model yang lebih besar untuk mereka yang berkemampuan, dan model yang lebih kecil untuk mereka yang berpendapatan sederhana dan rendah.

Datuk Dr James P. Ongkili: Sejak pelancaran kereta nasional ini, tempahan serta jualan untuk kedua-dua model adalah sangat menggalakkan. Oleh kerana terdapat persaingan yang hebat dalam penjualan kereta di Malaysia, maka tidak wajar bagi pihak EON untuk mengumumkan jumlah unit-unit yang telah ditempah dan dijual.

Mengenai soalan yang kedua, strategi pengeluaran demi menjamin dayajaya projek ialah penumpuan terhadap "segment" pasaran kereta yang terbesar yang mana pada masa ini dipegang oleh kereta-kereta di dalam kelas 1.3 c.c. dan 1.6 c.c. Buat masa ini permintaan kereta-kereta lebih besar dan juga kereta-kereta lebih kecil adalah tidak menjamin dayajaya pengeluarannya. Namun demikian jika permintaan pemasaran kereta dalam negeri berubah di masa yang akan datang, PROTON akan menimbangkannya semula.

BERAS YANG DIRAMPAS

13. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan berapakah:

- (a) bilangan rampasan;
- (b) jumlah beras yang dirampas (kilogram); dan
- (c) nilai (\$).

Beras dari Thailand yang diseludup ke negeri-negeri sempadan (Kelantan,

Perak, Kedah dan Perlis) pada tahun 1984 dan 6 bulan pertama tahun 1985. Apakah hukuman yang telah dikenakan ke atas pesalah itu.

Menteri Perusahaan Awam (Datin Paduka Rafidah Aziz): Bilangan rampasan yang telah dilakukan oleh pegawai-pegawai Penguatkuasa LPN, jumlah dan nilai beras yang dirampas bagi tahun 1984 dan 1985 (sehingga bulan Ogos) adalah seperti berikut:

<i>Tahun</i>	<i>Bilangan Rampasan</i>	<i>Berat Beras</i>	<i>Nilai</i>
1984	787	1,000,195 kg	\$917,399.15
1985 (Sehingga bulan Ogos)	724	948,172 kg	\$867,990.60

Mereka yang terlibat di dalam kegiatan penyeludupan ini telah didakwa di mahkamah dan bagi yang sabit kesalahan telah didenda. Jumlah denda yang dipungut ialah sebanyak \$236,830 (1984) dan \$181,020 (sehingga Ogos 1985).

- (5) menyediakan tempat-tempat pembuangan sisa radioaktif dan juga cara ianya akan dibuangkan.

Adakah peruntukan tersebut pada kelak hari akan disambahagikan di antara Pusat Sains Teknologi Pertahanan (PSTP) dan Pusat Penyelidikan Atom Tun Dr Ismail (PUSPATI) atau cara lain pembahagiannya. Bagaimanakah projek-projek penyelidikan tersebut akan memberi faedah kepada negara dari segi:

- (a) ekonomi; dan
- (b) penyediaan kemudahan-kemudahan asas kepada orang ramai, selain daripada memperluaskan tingkat teknologi Pertahanan Negara.

PENYELIDIKAN TEKNOLOGI PERANG

16. Dr Tan Seng Giaw minta Menteri Pertahanan menyatakan dengan lebih telitinya sebab-sebab pihak Kerajaan hendak memperluaskan bidang penyelidikan teknologi perang ke peringkat teknologi laser dan sistem persenjataan elektronik. Apakah jumlah peruntukan yang akan diperlukan untuk perbelanjaan:

- (1) pengimportan tenaga ke-pakaran;
- (2) perlengkapan alat jentera untuk kegunaan penyelidikan;
- (3) pembinaan makmal penyelidikan;
- (4) bahan-bahan radioaktif yang akan digunakan di dalam penyelidikan;

Timbalan Menteri Pertahanan (Dato Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustapha): Perkembangan sains dan teknologi pertahanan dalam masa beberapa tahun yang lepas telah mempengaruhi serta mengubah corak pertahanan baik dalam bidang strategik, taktik

maupun alat-alat peperangan seperti yang dapat kita lihat dari peperangan Falkland tempoh hari. Bidang peperangan elektronik telah berkembang hingga boleh menentukan kejayaan atau kegagalan dalam sesuatu pertempuran. Begitu juga dengan teknologi laser. Di mana dengan teknologi lama 10 peluru belum tentu lagi kena sasarannya dengan menggunakan laser guidance satu peluru boleh memusnahkan sasaran itu. Perkembangan ini telah mewujudkan alat-alat senjata yang lebih berkesan ataupun "cost effective".

Malaysia tidak boleh ketinggalan dalam perubahan ini. Untuk mewujudkan sistem pertahanan yang berkesan bagi perkara kita, kita terpaksa mengikut perkembangan teknologi negara maju dan juga negara-negara di rantau ini.

Setakat ini Kementerian ini masih dalam peringkat perancangan bagi penyelidikan ini dan adalah terlalu awal bagi saya untuk memberi butir-butir yang lengkap tentang perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu tetapi saya boleh memberi jaminan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa Malaysia tidak akan membina alat senjata nuklear, dan dengan demikian perkara mengenai bahan-bahan radio aktif tidaklah berbangkit.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN, 1986

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN, 1986

Jawatankuasa

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula pertimbangan atas Rang Undang-undang Perbekalan, 1986 dan

Anggaran Pembangunan, 1986 dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis. (*Hari kedua*).

*Majlis bersidang dalam
Jawatankuasa.*

(Tuan Yang di-Pertua *mem-*
pengerusikan Jawatankuasa).

*Maksud B.1, B.2, B.3, B.4, B.5,
B.6, B.7 B.8, B.9, B.10, B.11 dan
B.12 (Jadual)—*

*Maksud P.7 dan P.8 (Anggaran
Pembangunan, 1986)—*

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Kepong boleh teruskan.

3.36 ptg.

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Tuan Pengerusi, muka surat 45, B.11—Aktiviti Pentadbiran bagi Badan Pencegah Rasuah.

Mengikut Anggaran Belanjawan Program dan Prestasi 1986, jumlah kakitangan mengikut senarai perjawatan bagi tahun 1986 dan yang diberikan sebagai 1,139 orang. Akan tetapi setelah disemak dengan senarai perjawatan Persekutuan 1986, bilangan yang tercatat adalah 1,057 dengan satu perubahan bersih yang negatif sebanyak 50 orang iaitu 14 pertambahan dalam kakitangan Kumpulan B, sementara terdapat pengurangan sebanyak 1 dan 63 orang kakitangan bagi Kumpulan "A" dan "C" masing-masing. Jadi, saya pun tidak tahulah mengapa perbezaan ini berlaku. Saya berharap pihak Yang Berhormat Menteri dapat menjawab dan ini adalah satu gejala yang menunjukkan Badan Pencegah Rasuah hendaklah dikemaskinikan untuk memelihara keberkesanan di dalam aktiviti-aktiviti mencegah rasuah. Dan saya pun berharaplah badan ini dapat bertanggungjawab

kepada Parlimen bukan sahaja kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Tuan Pengerusi, Maksud B.11 lagi, Aktiviti, Perisikan bagi Badan Pencegah Rasuah (BPR). Saya tak tahulah apakah bezanya di antara butiran "Kertas Penyiasatan Dibuka" dengan "Kertas Siasatan Dibuka". Ada dua butiran ini, sangat mengelirukan. Dan seperti mana jabatan-jabatan yang lain, BPR juga merekodkan pertambahan dalam aktiviti yang baik dari segi pendakwaan, penyiasatan, pencegahan serta perisikan. Pertambahan sebegini menunjukkan dua kemungkinan. Yang pertama ialah kerana secara tidak langsung ianya merujuk kepada pertambahan aktiviti rasuah di satu pihak dan di sebelah pihak yang lain kemungkinan peningkatan dalam tangkapan mereka yang telah menyeleweng.

Walau bagaimanapun, ianya tetap merujuk kepada keadaan rasuah yang melarat di kalangan perkhidmatan Kerajaan yang sangat menyedihkan. Kita dapat mengagak betapa banyak wang rasuah yang telah diberi dengan selesainya setiap satu kes yang telah didakwa. Apakah lagi bilangan mereka yang begitu banyak yang masih belum ditangkap sehingga aktiviti Badan ini terpaksa dipertingkatkan tahun demi tahun. Dan saya berpendapat bersama-sama dengan pendapat YAB Perdana Menteri yang mengatakan bahawa kalau tidak mempunyai bukti, maka tidak dapatlah, tidak boleh dan tidak adil untuk menuduh seseorang itu. Ini benar, akan tetapi ini juga bermakna dengan pertambahan aktiviti amalan rasuah ini, perisikan di dalam BPR terpaksa dipertingkatkan.

Dan saya pun ada terima cerita-cerita mengenai amalan rasuah ini dan cerita ini hanya untuk orang-orang yang berdosa sahaja, bukan untuk

orang yang tidak berdosa dan untuk perhatian pihak Perisikan BPR. Misalnya:

Ke dalam neraka pergi Risda
mencari baja

Susah payah menjadi kecewa
Amalan Rasuah ada pemberi dan
penerima

Sama-sama ke dalam neraka.

Ada cerita lagi dan ini pun untuk orang-orang yang berdosa sahaja:

Buah si malakamu, berjalan kaki
di tepi disko

Lampu neon menyinari toko
Sudah makan buah si malakamu
Mengejar kekayaan politik
Barisan UMNO.

Ada yang akhir sekali, Tuan Pengerusi, mengenai "ikan jerung":

Mengejar kekayaan politik Barisan
UMNO

Para pemimpin meraup untung
Naik ke atas di sidang pleno
Merancang ekonomi laksana ikan
jerung.

Tuan Pengerusi, muka surat 46, Maksud B.12, Program 12—Jabatan Perpaduan Negara. Dilaporkan bahawa pihak Kerajaan akan menubuhkan satu Dana Amanah Integrasi, dengan izin, "Integration Trust Fund" untuk mempertingkatkan integrasi negara.

Bagaimanakah Dana tersebut akan digerakkan untuk mencapai matlamat tersebut? Selagi faktor-faktor yang menyebabkan polarisasi kaum termasuk dasar "bumiputera" tidak dihapuskan, Dana seperti ini tidak akan berkesan. Sekiranya akar umbi yang menyebabkan polarisasi ini dihapuskan, maka adalah makna untuk mengadakan Dana seperti ini.

Bahagian Perancangan dan Penyelidikan agaknya masih tidur lena dalam aktiviti kajilidik dan kegiatan

lain berkaitan dengan untuk mendapatkan rumusan maklum balas bagi membantu dan menasihati Kerajaan mengenai masalah perhubungan kaum dalam konteks perpaduan negara.

Wang peruntukan tambahan sebanyak \$1,742,500 adalah dibazirkan dengan begitu sahaja kerana polarisasi kaum bukan sahaja masih kekal tetapi juga mempunyai genggamannya yang kuat ke atas semua lapisan kaum.

Apakah bukti prestasi aktiviti yang dapat menyokong pertambahan peruntukan yang akan diterima. Apakah garis ukur yang digunakan untuk menentukan darjat kejayaan yang dicapai oleh program perpaduan negara ini?

Dari segi emolumen, Tuan Pengerusi, ianya dianggarkan akan mencatatkan kenaikan kepada \$5,532,700 dalam tahun 1986, berbanding dengan \$4,871,300 yang dianggarkan bagi tahun 1985. Sebenarnya jika diandaikan satu pertambahan sebanyak 6.1% pada keseluruhannya, maka emolumen seharusnya berjumlah sebanyak \$5,168,449. Ini akan menghasilkan satu perbezaan sebanyak \$364,250. Kiraan ini masih belum mengambil kira bahawa satu jawatan telah dimansuhkan. Apakah penjelasan bagi perbezaan ini? Dan dengan aktiviti-aktiviti dan prestasi Jabatan Perpaduan Negara yang begitu rendah dan tambahan emolumen dan sebagainya dan terdapat lagi perbezaan yang saya berharap dapat dijelaskan.

Ini bermakna Kerajaan hendaklah mengkaji semula peranan Jabatan Perpaduan Negara ini sama ada ianya perlu. Kalau perlu, mengapa ia tidak memainkan peranan yang dikehendaki?

Satu faktor yang besar ialah kerana Kerajaan, walaupun melautkan mengenai perpaduan tetapi pada asasnya tidak begitu mementingkan perkara ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Pasar Puteh.

3.48 ptg.

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad (Pasir Puteh): Tuan Pengerusi, saya ingin bercakap mengenai muka surat 33, maksud B.7 iaitu Jabatan Perdana Menteri dalam Kertas Perintah 28 yang dibincangkan di dalam Dewan pada masa ini.

Pertama sekali saya suka mengucapkan tahniah kepada Jabatan Perdana Menteri dan juga kepada wakil Kuala Lumpur Bandar kerana saya telah difahamkan yang beliau telah terpilih untuk mengikuti rombongan Perdana Menteri melawat ke negeri China.

Jadi ini membuktikan bahawa Kerajaan kita sekarang sudah mempunyai banyak demokrasi walaupun Pembangkang, walaupun daripada Partai DAP dipilih untuk melawat bersama-sama rombongan Perdana Menteri dan ini merupakan satu perkara yang baik dan pihak Jabatan Perdana Menteri amat bijak memilih manakah Pembangkang yang boleh membantu Kerajaan dan manakah Pembangkang yang tak boleh membantu Kerajaan.

Jadi setidak-tidaknya Pembangkang seperti ini dapatlah beliau sama-sama untuk melihat keadaan di negeri China dan juga membantu kita membangunkan negara kita ini dengan lebih baik apabila kita lihat yang baik kita contohi dan yang tidak akan kita tidak akan contohi dan kita akan menjauhi supaya setiap pemimpin

baik Kerajaan ataupun Pembangkang akan dapat sanjungan yang baik daripada rakyat. Kita tidak mahu apabila kita melihat yang baik kita diamkan, tetapi sebaliknya kita menikam Kerajaan dari belakang dan memburuk-burukkan Kerajaan dan juga semua yang dilakukan oleh Kerajaan adalah tidak baik dan tidak elok dan tidak benar. Inilah perbuatan yang tidak dikehendaki dan inilah perbuatan yang boleh merenggangkan perpaduan negara yang tiap kali diucapkan di dalam Dewan ini oleh Pembangkang, oleh pihak DAP tetapi setiap ucapan yang diulangkan itulah yang dilakukannya.

Tuan Pengerusi: saya ingin kembali kepada muka surat 25.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat guna buku mana itu?

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Buku Anggaran Belanjawan 1986, muka surat 25, Maksud Bekalan 1, Butiran 1.2 iaitulah Persidangan Dewan Rakyat.

Walaupun beberapa kali dibangkitkan di dalam Dewan ini oleh pihak Wakil dari Kota Melaka sendiri telah menyatakan bahawa Dewan ini sudah jadi seperti kedai kopi tetapi bagi saya lebih daripada itu. Apabila Wakil dari Kota Melaka saya anggap Dewan ini seperti pasar borong, menengkeng sana, menengkeng sini.

Kalau kita membandingkan beberapa kali persidangan ini diadakan dan dipandang di dalam Dewan ini adalah ucapan-ucapannya sudah tidak bermutu dan beberapa kali diulang yang sama, itulah yang diucapkan di dalam dasar, itulah juga diucapkan di dalam Jawatankuasa. Kalau sudah lama kita di dalam Dewan ini rasanya kadang-kadang tidak hendak dengar. Bagaimana kelmarin ia mengucapkan tahniah kepada Menteri dengan arahan

Kabinet. Tetapi sekarang kerusi Pembangkang yang kosong, tinggal satu sahaja, orang Sabah sahaja yang hendak dengar, orang Semenanjung tidak ada. Lepas itu dia bangkit pula kepada saya bahawa tidak mahu dengar ucapan saya. Ya, memang dia tidak mahu dengar. Ucapan saya memang pedas. Sebagaimana pedas dia mengeluarkan suara dan dia takut telinga merah sebab telinganya nipis. Dia suka menyinggung perasaan orang tetapi perasaannya sendiri dia tidak mahu disinggung, tetapi saya tahu dia dengar, dia dengar di dalam biliknya, tidak percaya pergi tengok.

Tuan Pengerusi, apabila mendengar ucapan yang dibuat oleh Wakil dari Kota Melaka saya terkejut. Saya dengar kata berpuluh-puluh pegawai di bawahnya membuat research kepada dia. Kalau research itu pada saya seorang sahaja, tidak payah puluh-puluh pegawai-pegawai yang menyelidiki untuk memberi bahan ucapan kepada Ketua Pembangkang, kalau itulah ucapan yang diluahkan di dalam Dewan ini; kerana tidak mempunyai nilai, tidak mempunyai apa mutu hanya sebagai tikus membaiki labu. Orang buat semuanya tidak betul. Saya pun boleh kata orang buat semuanya tidak betul. Tetapi tidak pernah memberi cadangan apakah yang baik, apakah yang betul, apakah Kerajaan patut buat. Yang salahnya ialah Kerajaan iaitu Kerajaan memberi banyak kepada satu puak lain. Dia terlupa bahawa puaknya juga mendapat lebih daripada apa yang telah sepatutnya terima.

Di dalam Dewan ini juga kadang-kadang ditengking-tengking menegak benang basah. Kadang-kadang degil walaupun ada peraturan jangan degil. Kadang-kadang biadap. Biadap ini bukan dengan kata-kata, dengan perbuatan juga biadap. Kadang-kadang bercakap sebelum Yang di-Pertua suruh dia bercakap, ini pun

biadap. Kadang-kadang Yang di-Pertua kata duduk, tidak duduk, masih berdiri dan kadang-kadang tidak puas hati dengan jawapan Menteri, lari keluar 'Dewan tidak guna', "Dewan tidak guna", besok masuk balik. Cukup bulan terima elaun. Elaun Ketua Pembangkang \$2,000 tambah lagi, untuk menengking. Inilah keadaan Dewan yang saya katakan seperti pasar borong yang tidak mempunyai apa-apa yang boleh memberi faedah kepada kita. Kalau sekiranya Dewan ini dijadikan tempat untuk kita mencari publisiti diri kita, untuk mencari tempat kita meluahkan perasaan tidak puas hati kita, tetapi kita tidak pernah memberi cadangan-cadangan yang membina dengan cara yang baik, yang kadangkalanya kita memuji pihak Wakil dari Kuala Lumpur Bandar yang banyak memberi cadangan dan juga keadaan yang membina dan sepatutnya beliau ini dibawa oleh Perdana Menteri untuk melawat Negeri China. Kita tidak mahu membawa Pembangkang yang akan menikam kita balik dari belakang.

Tuan Pengerusi, kadang-kadang dalam Dewan ini juga kita banyak menyalahkan orang lain, kadang-kadang kita terlupa melihat tentang diri kita sendiri. Wakil dari Kota Melaka tidak pernah melihat cermin di muka dia dan mencerminkan diri dia dan juga hati perutnya sendiri. Dia menuduh orang lain yang tidak betul dan membuat keadaan biadap dan apabila kita ini orang kuat ataupun kita ini orang lurus janganlah kita menjadi rambut kita sahaja yang lurus tetapi yang lainnya tidak.

Tuan Pengerusi, saya bukan hendak mengkritik pihak Tuan Yang di-Pertua, tetapi saya menyokong penuh kalau Tuan Yang di-Pertua bagi keras sedikit kerana dengan kekerasan Tuan Yang di-Pertua itu supaya mengajar

pihak DAP kerana selama ini pihak kita, pihak Kerajaan Barisan Nasional sendiri yang tahu menghormati dan tahu nilai teguran-teguran yang dibuat oleh Yang di-Pertua ataupun Tuan Yang di-Pertua. Tetapi pihak Pembangkang sekarang ini sudah menjadi begitu sombong atau muak, berhidung tinggi, kalau kita kata seperti kaduk sudah menaiki junjung", kerana dia mendapat keistimewaan.

Dalam Peraturan Mesyuarat atau Standing Orders tidak ada bahawa Ketua Pembangkang mesti bercakap dulu selepas sesuatu. Tetapi mengapa Tuan Yang di-Pertua beri dia bercakap dulu kerana menghormati dia sebagai Ketua Pembangkang. Tetapi Tuan Yang di-Pertua tidak seharusnya mengembalikan perkara ini kalau sekiranya ia sudah muak atau bongkak, kerana dalam Peraturan Mesyuarat tidak pernah menyebut bahawa selepas sesuatu Undang-undang dikemukakan mesti Ketua Pembangkang bercakap dahulu. Tetapi demi demokrasi kita beri dia bercakap dahulu. Tetapi bercakap "Negara tidak demokrasi", Parlimen tidak demokrasi." Ini yang dikatakan sombong, hidung tinggi. Jadi, keadaan inilah saya lebih suka kalau sekiranya Tuan Yang di-Pertua tidak akan banyak memberi muka kepada Pembangkang yang tidak tahu apa itu demokrasi, apa itu kebaikan, apa itu Dewan dan apa itu kemuliaan Dewan. Satu pihak dia bercakap bahawa Dewan ini sudah tidak berguna, sudah tidak mempunyai matlamat dan tujuan yang sebenar. Tetapi sebaliknya, perbuatan itulah yang mencemarkan Dewan ini. Kadang-kadang bangun, bercakap, duduk, mencelah, suruh duduk tidak duduk, menengking sana, menengking sini. Jadi inilah perkara-perkara yang patut kita awasi supaya Dewan ini jangan jadi seperti pasar borong atau seperti kedai kopi Cina yang macam-macam timbul, yang tidak puas hati, tidak puas hati ini

tetapi tidak pernah memberi satu cadangan yang membina kepada Kerajaan.

Tuan Pengerusi, janganlah kita ini memberi bunga kepada buruk kerana buruk tidak tahu nilai bunga itu. Begitu juga kalau kita amalkan demokrasi dan adil tetapi demokrasi dan keadilan yang diberikan itu dijahanamkan sehingga hendak bermaharajalela di dalam Dewan dan juga di dalam negeri ini. Seolah-olah akulah berkuasa ataupun akulah boleh bersuara, akulah boleh membuat sesuatu kerana aku Ketua Pembangkang, aku mesti bangkang, aku mesti menyalak seperti anjing menyalak bukit.

Tuan Pengerusi, bertahun-tahun saya dalam Dewan ini sudah berapa kali saya tegur, kadang-kadang bercakap tidak tahu butiran apa, kelmarin saya dengar perkelahiannya di dalam masalah membincang PETRONAS. Kita tahu bahawa PETRONAS itu di luar daripada Budget tidak tersebut di dalam butiran yang ada, tetapi berkeras seolah-olah dia yang betul menegakkan benang basah dan berbelit-belit, diputar-belit, inilah kalau jumpa ular dengan DAP kita pukul DAP dahulu dari segi belitnya. Saya tidak mahu sebut perumpamaan asal nanti orang marah pula supaya kita jangan cakap berbelit-belit banyak sangat, sehingga kita memesong fikiran orang ramai, sehingga menjadikan Dewan ini sudah tidak ada tempat yang kita boleh bertukar-tukar fikiran.

Tuan Pengerusi, dalam Persidangan Dewan Rakyat ini pula telah dibangkit beberapa kali tentang perpaduan kaum tidak wujud. Apabila kita membangkitkan perpaduan kaum tidak wujud, seolah kita meminta perpaduan kaum itu tidak wujud dan apabila kita mengatakan perpaduan kaum tidak wujud, maka dasar Kerajaan yang salah, Dasar Ekonomi

Baru yang salah kerana adanya bumiputera dan bukan bumiputera, kerana adanya pembahagian kuota dan peratus, tetapi dia lupa melihat dengan keadaan yang ada dan realiti yang ada dalam negara kita, apa lagi dia hendak? Ekonomi? Berapa peratus orang Melayu senang sedikit dan bukan Melayu atau bukan bumiputera dan bukan bumiputera berapa peratus. Tidak sampai 20% dimiliki, tidak pun sampai jauh daripada 20% dimiliki oleh orang yang dia marah yang dikatakan bumiputera ini misalnya. Wah! bumiputera inilah yang menjadikan perpecahan kaum tidak wujud perpaduan, nasib baik adanya Dasar Ekonomi Baru, nasib baik adanya dasar Kerajaan yang ada, nasib baik adanya bumiputera dan bukan bumiputera yang wujud sekarang ini. Kalau tidak akan jadilah negara kita seperti penjajahan British dahulu, akan jadi seperti masa penjajahan British dahulu dengan ekonomi bebas, siapa pandai dia dapat, siapa cerdik, siapa yang bijak, siapa yang tamak dia boleh membolot sebanyak-banyak yang boleh tanpa mengira orang miskin dan dia terlupa kalau dia kaya, kalau dia senang, kalau hartanya banyak dia boleh hidup senang, ini dia terlupa. Kalau sekiranya orang yang memikirkan seperti itu dia terlupa kepada orang-orang kampung yang miskin. Orang-orang kampung yang miskin ini sanggup membuat apa sahaja, kalau sekiranya haknya dirampas, haknya tidak dibela, haknya tidak diberi tempat yang sewajarnya.

Kita tidak mahu negara kita di zaman merdeka ini masih mengamalkan keadaan penjajah yang tidak memberi hak kepada orang yang berhak, orang berhak ialah orang yang tidak ada, bukan kepada orang yang ada. Di dalam keadaan memberi kuota kepada bumiputera, memberi biasiswa kepada bumiputera untuk belajar di luar negeri, tetapi siapa yang

banyak? Berapa puluh peratus bumiputera yang ada di luar negeri iaitu di dalam keadaan memberi biasiswa, kalau tidak diberi biasiswa langsung, tidak diberi kuota bumiputera akan hanya 5%, ini adil kerana bumiputera 5% di luar negeri bukan bumiputera 95%, maka ini adil, adil kepala tok dia, Tuan Pengerusi. Inilah perkara-perkara yang tidak memerhati kepada realiti di dalam pengajian tinggi selama ini, di dalam zaman penjajah diberi kebebasan, siapa yang pandai boleh diberi peluang sehingga keadaan kepincangan masyarakat kita, yang kaya akan kaya, yang miskin akan miskin. Dan yang kaya pula terlupa begitu tamak dan haloba sekali duduk di bandar-bandar dengan kemudahan elektrik, dengan kemudahan jalan, semua mudah. Apabila mudah, apabila senang terlupa kepada orang yang di kampung tanpa jalan, tanpa elektrik, tanpa air. Wah! kalau kita memberi kemudahan kepada bumiputera di luar bandar ini tidak adil kerana takut orang lain senang, jadi senang serupa aku ini, ini orang kata dengki, tamak.

Tuan Pengerusi, perpaduan negara akan wujud kalau sekiranya pemimpin DAP atau kunci-kuncunya tidak ada dalam Dewan ini ataupun kalau sekiranya pemimpin ini faham sebenar apa itu dasar Kerajaan dan apa itu Dasar Ekonomi Baru, dia faham tetapi buat tidak faham. Saya tahu dia faham, dia buat tidak faham, sebabnya hendak memutar-belit, belit nombor satu. Jadi apabila sesuatu isu timbul "exploit" isu tersebut sehinggakan yang kecil dibesar-besarkan, yang pendek dipanjang-panjangkan, yang tidak ada diada-adakan, yang tidak faham cuba hendak memaham-mahamkan, dan yang bodoh cuba hendak dicerdik-cerdikkan, dia buat tetapi dituduh kepada orang lain. Inilah yang kita takut, perpaduan negara tidak akan wujud selagi adanya DAP, orang-orang yang sama dengannya. Tetapi dalam Dewan ini

beberapa kali dalam Persidangan dituduh kepada dasar Kerajaan, dasar itu dan dasar ini, tetapi apa yang dilemparkan dan apa yang dibuatkan itu adalah semata-mata untuk mendapat kerusi dalam Dewan ini. Jadi inilah perkara-perkara yang tidak patut kita bangkitkan.

Tuan Pengerusi, di dalam Dewan ini juga banyak dia bertanya dan mendesak itu dan mendesak ini, kalau Menteri tidak jawab marah, mengamuk, kadang-kadang keluar tinggal Dewan. Jadi Kerajaan pun ada sekatan dan peraturan, DAP pun ada sekatan dan peraturan; peraturan DAP kalau yang jahat itu dibesar-besarkan, kalau yang baik itu didiam-diamkan, itu peraturan DAP. Kerajaan pun macam itu juga. Tetapi perkara semacam itu pun sebaliknya, kalau yang baik itu dibesar-besarkan, tetapi kalau tidak itu itu didiam-diamkan. Dan juga kepada benda yang boleh mengancam keselamatan negara tidak perlu diberitahu kepada DAP, kalau diberitahu kepada Wakil dari Kota Melaka seperti "Ayam bertelor sebiji riuh sekampung". Kalau kita bagi satu perkara rahsia atau perkara yang tidak patut kita beritahu kepada Wakil dari Kota Melaka, bertelor sebiji riuh sekampung, bukan sekampung lagi, senegeri, senegara.

Saya menyokong penuh pihak Kerajaan tidak akan memberi butir-butir supaya beliau ini tidak eksploit isu itu dan tidak mencaci kita dan tidak tikam kita daripada belakang kerana matlamat mereka sebenarnya adalah tidak lain untuk duduk dalam Dewan ini dapat elaun \$3,000 sebulan, dapat elaun Ketua Pembangkang \$2,000 sebulan, selepas itu boleh menyalak, kerana kritik-kritiknya sudah tidak membina lagi. Kalau kita kritik 10 kali tiap-tiap kali sebut yang sama sudah tidak bermakna lagi berulang-ulang, kerana kritiknya itu

sudah tidak berfaedah lagi kerana Kerajaan dan Kerajaan tahu apa yang Kerajaan patut buat dan janganlah kita lupa bahawa sebarang kritik yang dilakukan oleh Pembangkang itu sebenarnya untuk mencari isu atau untuk mencari salah Kerajaan dengan tujuan untuk kepentingan diri mereka.

Selain daripada itu, Tuan Pengerusi, saya suka bercakap muka-muka 34, B.7, Butiran 5 di bawah Jabatan Perdana Menteri, Bahagian Hal Ehwal Agama. Dalam masalah agama juga Jabatan Perdana Menteri kena ambil tindakan tegas kepada fikiran-fikiran yang tidak betul dan agama kita tidak boleh main-main. Orang Islam sebenarnya sanggup mati kalau kesucian agamanya telah dicemar atau disamakan dengan agama-agama lain. Agama bukan kebudayaan ataupun cara hidup ataupun tradisi-tradisi hidup yang boleh kita integrasikan, yang boleh kita satukan. Sekarang ini kita akui bahawa polarisasi agama wujud dalam negara ini kerana agama kita tidak boleh bercampur dan Jabatan Perdana Menteri hendaklah memberi penerangan kepada Ketua Pembangkang sendiri bahawa agama bukanlah satu benda yang boleh kita main-main, bercakap dengan senang-senang, berbincang di meja dengan orang seperti Wakil dari Kota Melaka kerana agama Islam mempunyai tempat dan caranya tersendiri yang tidak boleh kita hendak membincangkan di dalam satu majlis mesyuarat untuk menyatu ini, menyatu ini dan kita tidak pernah berniat untuk mengenenpikan agama-agama lain, tetapi kalau agama Islam dipersoalkan maka kita tidak kira apa sahaja yang akan berlaku bahawa kita wajib menetapkan. Orang Islam akan terus menegakkan agama Islamnya sampai ke titisan darah yang terakhir kalau sekiranya harus kita berbuat demikian.

Sebaliknya, kalau kita fikir dengan cara benar bahawa dengan agama

Islam juga kita boleh mewujudkan perpaduan, kalau sekiranya Wakil dari Kota Melaka hendak masuk Islam, bukan sahaja UMNO, bukan sahaja Islam, Parti PAS pun hendak menerima dia masuk Parti PAS kalau sekiranya Wakil dari Kota Melaka masuk Islam dan dia akan mendapat hak-hak istimewa, mungkin dapat hak bumiputera, orang PAS akan beri kepada dia yang selama ini dia membela hendakkan bumiputera itu, akan boleh, tetapi apakah itu perjuangan kita, apakah kita berkehendakkan sesuatu yang tidak memberi faedah? Jadi, janganlah kita cuba mencaci agama ataupun penerapan nilai-nilai Islam yang diamalkan oleh Kerajaan sekarang ini dan orang-orang yang baik; orang Cina yang baik, orang India yang baik, bukan orang Cina yang jahat atau India yang jahat atau bangsa lain yang jahat, akan tidak berasa apa-apa kerana dalam negara ini telah pun mempunyai hak masing-masing kelebihan masing-masing sudah ada dalam ekonomi, dalam pelajaran, dalam bahagian ikhtisas, dalam bahagian penduduk-penduduk dalam bandar, dalam bahagian memiliki bangunan-bangunan tinggi, di dalam mendapat peluang-peluang yang lebih. Mengapa kita mempersoalkan hal bumiputera atau bukan bumiputera atau hal agama?

Tuan Sim Kwang Yang: Tuan Pengerusi, on a point of order.

Tuan Pengerusi: Ya, point of order.

Tuan Sim Kwang Yang: Minta kira kuorum. Kuorum kurang cukup.

Tuan Pengerusi: Sila bilang, Setiausaha.

16 orang, kuorum tidak cukup. Bunyikan loceng.

(Loceng dibunyikan).

Tuan Pengerusi: Sila bilang semula. 41, sudah cukup. Sila teruskan.

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Pengerusi, Kucing memang kacau, dia tak boleh tengok orang senang (*Ketawa*). Loceng bunyi pun, DAP tak ada juga. Jadi saya mengucapkan tahniah kepada Ahli-ahli dari Barisan Nasional kerana bunyi loceng, masuk (*Ketawa*) tetapi pihak Pembangkang ini degil, tak mahu masuk, Ketua Pembangkang tak nampak muka.

Tuan Sim Kwang Yang: Minta penjelasan.

Tuan Pengerusi: Minta Penjelasan, Yang Berhormat.

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Boleh.

Tuan Sim Kwang Yang: Terima kasih. Yang Berhormat dari Pasir Puteh harus mengucapkan syabas kepada Kuching oleh kerana kucing tangkap tikus dari pantai Pasir Puteh. Yang pertama.

Yang kedua, dalam konvensyen Parlimen, Tuan Pengerusi, kuorum adalah tanggungjawab parti yang memerintah, iaitu Barisan Nasional, bukan Pembangkang. Ini sahaja.

Tuan Pengerusi: Sila teruskan.

Tuan Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: (*Bangun*).

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat bangun fasal apa?

Tuan Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Tuan Pengerusi, saya ingin mendapat penjelasan daripada Wakil dari Kuching.

Tuan Pengerusi: Tidak boleh, kepada hanya yang sedang bercakap sahaja yang boleh, kepada yang lain-lain, tak boleh.

Tuan Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Tuan Pengerusi, saya ingin minta penjelasan daripada Ahli Yang Berhormat dari Pasir Puteh.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Pasir Puteh hendak benarkan?

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Benar-benar. (*Ketawa*).

Tuan Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Tuan Pengerusi, saya ingin bertanya Ahli Yang Berhormat dari Pasir Puteh iaitu apabila beliau menyebut tadi ahli-ahli Pembangkang tidak hadir dalam Dewan ini walaupun loceng dibunyikan, sama ada ini kali yang pertama ataupun ini merupakan kebiasaan kepada Pembangkang, iaitu bila loceng dibunyikan, mereka tak pernah hadir walaupun mereka yang membangkitkan masalah tidak ada kuorum dalam Dewan ini?

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, ini memang amalan dia (*Ketawa*), bukan sahaja dia masuk Dewan, dia lari keluar supaya tak cukup kuorum Dewan. Sebenarnya tikus takut kepada kucing ada gigi. Kucing tak ada gigi, dia tak takut.

Tuan Pengerusi, jadi cuba hendak menimbulkan masalah polarisasi agama, janganlah kita anggapkan dengan perbezaan agama yang wujud dalam negara ini akan menjejaskan perpaduan. Ini agama tidak boleh kita main-mainkan dan janganlah Wakil dari Kota Melaka cuba hendak main api dan menimbulkan masalah kerana ini akan menikam dirinya balik yang sudah tentu tidak akan memberi faedah kepada mana-mana pihak.

Tuan Pengerusi, saya ingin bercakap masalah muka surat 46, B.12, Butiran 3, iaitu perpaduan negara dalam perhubungan masyarakat. Sebenarnya perpaduan negara telah pun wujud semenjak kita merdeka dahulu, cuma orang-orang seperti Wakil Kota Melaka sahaja

yang tidak memahami dasar Kerajaan mengatakan tidak wujud dan memang dia suka keadaan tidak wujud ini timbul.

Sebenarnya dalam perhubungan masyarakat, dalam dasar Kerajaan, di dalam dasar pelajaran, di dalam dasar perhubungan kaum, semua dasar Kerajaan yang dilakukan itu untuk mewujudkan perhubungan antara kaum dan saya rasa masyarakat kita daripada kaum Cina, India telah pun ada hubungan, telah pun mempunyai hubungan yang baik, cuma yang tak baik dengan parti Pembangkang. Di situ berpecahnya sebab apabila kita membuat hubungan yang baik dia kata tak baik. Ini pecahnya.

Sebab itu pernah saya katakan kalau kita hendak mewujudkan perpaduan kaum, kita bubar DAP itu dahulu dan juga kita mematkan hujah-hujah orang-orang yang serupa dia, serupa pemimpin-pemimpin kerana apabila perhubungan kaum kita sudah tidak rapat, di sini mereka akan menanggung di air keruh, mereka menimbulkan yang bukan-bukan, mereka menimbulkan masalah agama, masalah bumiputera dan bukan bumiputera, masalah Dasar Ekonomi Baru, masalah pelajaran integrasi, masalah kuota, masalah peratus. Dia terlupa kuotakah, peratuskah keadaannya masih tidak banyak berubah. Dengan sebab itu, Kerajaan mesti bertindak tegas melaksanakan tujuan-tujuan ini. Nasib baik ada 51%, kalau tidak ada 51% di dalam sebarang pembahagian ataupun syer ataupun sebagainya, maka bumiputera sudah tidak dapat langsung, sedikit pun tidak akan dapat. Dalam 51% pun tidak dapat 51%. Ini kita akui kelemahan-kelemahan yang ada pada bumiputera, tetapi inilah yang dibangkit-bangkitkan. Selagi ini dibangkitkan, selama itu orang bumiputera, orang Melayu tidak puas hati. Dia ingat apa yang dia bangkitkan itu orang Melayu puas hati? Orang Melayu tidak puas hati.

Kalau dia bangkit 10 kali di sini, kita boleh bangkitkan 100 kali. Inilah api yang dimainkan oleh DAP dan juga Pembangkang.

Kita tidak setuju hal masalah agama seperti yang dimainkan oleh PAS, misalan saya kata, UMNO tidak setuju. Pada hal sepatutnya UMNO menyokong PAS kerana dia memainkan isu agama, isu orang Melayu tetapi kita tidak menyokong perbuatan mereka itu kerana inilah api yang memecah-belahkan perhubungan masyarakat atau perhubungan kaum tetapi satu pihak pula iaitu DAP yang memainkan api perpecahan ini. Pada hal dalam Dasar Ekonomi Baru banyak yang telah memberi keuntungan kepada bukan bumiputera kerana peluang-peluang yang ada ini banyak dapat kepada mereka kerana mereka sudah tahu. Sebab itulah timbul dalam bumiputera Ali Baba, Tok Baba, ini baba, semua baba. Kadang-kadang ada juga bumiputera pada syarikatnya, pada namanya sahaja, yang dapat wang banyak bukan bumiputera pun ada, tetapi dia tak timbulkan dalam Dewan ini. Dia timbulkan mengapa ada bumiputera dan bukan bumiputera. Mengapa ada penerapan nilai-nilai Islam, mengapa Dasar Ekonomi Baru mesti diteruskan. Dia takut kepada bayang-bayang sehingga membuat deklarasi kaum Cina. Ini pun dibuat oleh pihak-pihak yang dihasut oleh pihak DAP juga. Satu daripada kumpulan yang tidak setuju dengan keadaan yang ada.

Cuba kita tengok dahulu, cuba kita perhati, cuba kita lihat hasilnya dan saya rasa amalan yang dibuat oleh Kerajaan selama ini jangan kita undur setapak pun, jangan kita takut kepada segelintir orang yang tidak faham akan dasar kita dan kita tidak mahu negara kita akan menjadi kucar-kacir oleh sebab segelintir manusia yang tidak faham akan dasar kita dan Kerajaan mesti meneruskan cita-citanya untuk mewujudkan perpaduan kaum ini.

Kita akan buat apa sahaja kerana selama ini saya rasa pihak Jabatan Perpaduan Negara tidak pernah menerima pendapat daripada pihak Pembangkang sendiri untuk mewujudkan perpaduan kaum. Cuma dia pandai membangkitkan apa yang dibuat oleh Kerajaan tak betul, tak berhasil, tak bernilai, tidak berfaedah tetapi cuba beri apakah yang berfaedah, yang konkrit, yang boleh membantu Kerajaan di dalam mewujudkan perpaduan kaum ini dan juga perhubungan masyarakat. Tetapi hakikat sebenarnya DAP sendiri tidak mahu perpaduan negara ini wujud, dia tidak mahu perhubungan kaum di antara orang Melayu, Cina, India ini wujud sebab itu sentiasa dibangkitkan perkara-perkara yang boleh menyakitkan hati orang bumiputera, dia sentiasa menimbulkan perkara-perkara yang boleh menimbulkan dengki orang-orang yang bukan bumiputera. Inilah keadaannya. Jadi, apabila ini terus ditimbulkan maka keadaan kucar-kacir akan terus timbul, apabila timbul begitu maka dia menganggap dirinya akan kekal dan parti DAP akan kekal dan kerjanya memang begitu. Jadi, masalah perpaduan kaum ini kalau kita lebih mementingkan diri kita—ada satu pihak pula hendak bertanding dalam MCA pun menimbulkan masalah, sudah tidak setuju dengan dasar Kerajaan, masa jadi Menteri tempoh hari setuju, sudah tak jadi Menteri, tak setuju pun tak betul juga. Kena ada realitynya.

Di dalam masalah Dasar Ekonomi Baru, dalam masalah sekolah integrasi kita tengok keadaan yang sebenarnya supaya jangan menyakiti hati, jangan timbul keadaan yang retak menjadi belah. Saya rasa setakat ini kita bermegah kepada pihak Kerajaan dengan wujudnya perpaduan kaum yang ada sekarang ini, dengan dasar-dasar yang ada sekarang ini dan janganlah hendaknyanya mana-mana pihak cuba hendak menimbulkan

keadaan yang boleh menyakitkan hati satu pihak.

Saya tidak timbulkan dalam Dewan ini dan saya tidak bercakap dalam Dewan ini kalau tidak DAP dan pihak-pihak lain menimbulkan perkara ini dalam Dewan ini. Saya tidak mahu menimbulkan perkara yang boleh membangkitkan perasaan iri hati di antara mana-mana kaum, tetapi saya terpaksa membangkitkan supaya orang jangan kata orang Melayu ini tidur, bumiputera tidur. Saya tidak mahu itu dibangkitkan. Kita sedar apa yang kita lakukan. Sudah banyak orang Melayu dan bumiputera berkorban dalam negara ini. Sampai satu peringkat ada orang mengatakan bahawa itik di air mati kehausan. Kalau kita pergi ke kampung-kampung inilah yang dibacakan oleh rakyat kepada kita dan orang di kampung lebih suka keadaan kucar-kacir yang dikehendaki oleh DAP itu berlaku kerana apa susah, harta tak ada, tanah tak ada, hidup pun susah, mati pun tak apa, kata mereka. Tetapi orang kaya selalunya takut mati. Jadi, saya minta supaya perkara-perkara ini tidak akan cuba pihak DAP atau mana-mana pihak hendak bermain api demi kepentingan diri mereka ataupun parti mereka.

Pihak Jabatan Perpaduan Negara hendaklah menerangkan sebenarnya, menerangkan sedalam-dalamnya kepada mereka yang tidak faham tentang Dasar Ekonomi Baru, tentang hasrat Kerajaan, tentang setiap projek yang dijalankan oleh Majlis Perpaduan Negara itu supaya mereka itu tidak akan menganggap Perpaduan Negara ini sebagai satu perkara yang hendak mengaburi mata kerana Jabatan ini telah lama wujud, sehingga Menteri pun telah wujud satu masa dahulu hanya untuk menyelesaikan masalah ini tetapi masih lagi ada suara-suara sumbang, suara-suara yang tidak betul yang cuba

hendak memecahkan perpaduan ini, yang hendak menjadikan perpaduan ini retak dan menimbulkan perkara-perkara yang boleh menyakitkan hati, yang telah pun satu masa dahulu kita setuju perkara ini, kalau setuju dahulu, setuju sekarang; jangan satu pihak kita setuju, sekarang kita tak setuju. Ini sudah kita mengatakan mempunyai kepentingan tersendiri, bukan kepentingan negara lagi, bukan kepentingan masyarakat lagi.

Kalau saya hendak bangkitkan dalam Dewan ini banyak perkara-perkara yang orang Melayu tidak puas hati, banyak perkara yang bumiputera tidak puas hati tetapi kita tidak mahu bangkitkan dengan sewenang-wenang kalau sekiranya pihak DAP tidak membangkitkan kerana kita tahu banyak kita telah ketinggalan, cuma dalam Dasar Ekonomi Baru kita meminta belas kasihan supaya keadaan yang tidak sama, keadaan yang tidak seimbang itu disamakan sahaja, bukan meminta lebih, bukan meminta banyak, untuk menyeimbangkan supaya orang kaya tidak sombong, orang miskin tidak dengki kepada orang kaya sehingga menimbulkan permusuhan. Tetapi ini terus dibangkitkan, dikatakan bahawa perpaduan tidak wujud kerana ada Dasar Ekonomi Baru. Perpaduan tidak wujud kerana ada sekolah integrasi.

Kerajaan cuba hendak menjadikan perpaduan negara ini benar-benar mempunyai kesan terhadap masyarakat kita, sebab itu Kerajaan cuba mengalihkan dasar pelajarannya dengan mengadakan sekolah integrasi supaya orang Cina, orang India, orang Nasrani, orang apa sekali pun yang ada di dalam negara ini cuba mengenal di antara satu kaum atau satu puak itu daripada kecil lagi bukan sudah masuk DAP, baru hendak kenal.

(Timbalan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatakuasa*).

Ini yang kita kehendaki supaya orang Melayu mengenali adat orang Cina atau mengenali cara hidup orang Cina. Kalau orang Cina terus mengamalkan oleh keluarga dan keadaan peradaban orang Cina, orang Melayu terus dengan peradaban orang Melayu, apabila sudah besar panjang, sekarang kita bercakap hal perpaduan, yang satu pihak masuk DAP, yang satu pihak masuk UMNO. Sekarang kita bercakap hal perpaduan maka perpaduan sudah tentu tidak akan selesai tetapi kalau kita bentuk perpaduan ini dari semenjak kanak-kanak itu masih rebung, masih kecil, masih kanak-kanak itu tidak mengenal apa itu politik dan tidak kenal apa itu DAP. Kalau dia sudah kenal DAP, jangan cakap, tidak usah cakap perpaduan semua masuk telinga kanan, keluar telinga kiri, masuk mulut, keluar ikut ponggong (*Ketawa*).

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, saya minta Yang Berhormat membantu saya memelihara ketenteraman Dewan ini, kalau boleh beralihlah kepada tajuk yang lain.

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Pengerusi, saya baru sahaja masuk dalam bahagian Perpaduan Negara. Jadi sebenarnya saya mintalah kepada Kerajaan memperbanyakkan lagi sekolah integrasi ini supaya mewujudkan perpaduan yang sebenarnya iaitulah perpaduan yang boleh benar-benar lahir dalam negara kita supaya jangan kita memikirkan masalah bahasa kita, masalah adab kita.

Kalau kita hendak jaga adab kita, kalau kita ini orang Cina, pergilah ke negeri China. Kalau kita orang India, hendak jaga adat kita, pergilah ke India. Jangan kita hidup dalam masyarakat majmuk seperti ini. Kita tidak berniat untuk menghilangkan cara hidup atau tradisi atau kebudayaan bangsa-bangsa lain—Cina

ataupun India, tetapi kalau sesuatu projek itu takut-takut, benda itu boleh memberi kebaikan kepada jenerasi akan datang, akan memberi kebaikan kepada anak cucu kita esok, tetapi kita hendak melarang, kerana kita hendak menegah-negah, hendak menggagalkan kerana takut politik kita tidak laku, takut DAP ini akan gagal—sudah tentu orang-orang yang masuk sekolah integrasi ini semuanya akan masuk Barisan Nasional nanti. Mereka tidak mahu lagi membela satu kaum, mereka akan membela banyak kaum dan juga tidak akan masuk PAS kerana tidak setuju dengan Cina dan India, cuma yang hendak masuk Islam, masuk Islam itu yang muallaf yang dipergunakan sebagai alat sekarang ini untuk mencari undi orang-orang Cina kerana pilihanraya tidak lama lagi.

Jadi kepada orang-orang PAS, saya minta janganlah kita mempergunakan isu-isu agama, isu-isu bangsa, isu-isu hak istimewa orang-orang Melayu, isu-isu yang boleh menguburkan PAS itu sendiri, kerana suara pemimpin dalam PAS sudah tidak sama dengan suara rakyat yang ada di kampung-kampung yang tidak setuju dengan apa yang mereka buat, tetapi saya sebagai orang bumiputera sepatutnya saya bersetuju, tetapi saya tidak setuju, kerana perjuangannya serupa dengan perjuangan DAP, mereka memperjuangkan satu kaum, satu pihak, satu puak.

Dengan sebab itu saya minta kepada Kerajaan supaya meneruskan dasar-dasarnya supaya benar-benar mewujudkan perpaduan kaum dari benar-benar mewujudkan persefahaman dari semenjak lahir, dari semenjak anak-anak itu mula bersekolah, dari semenjak anak-anak itu masih kecil dan memperbanyakkan anak-anak angkat supaya tiap-tiap masyarakat, tiap-tiap pihak berhubung dan kalau boleh biar mereka itu belajar di bawah satu

bumbung, di bawah satu padang, atau makan semeja dan kalau boleh tidur sama-sama satu hostel. Ini lagi baik supaya anak-anak itu tidak lagi memikirkan bahawa aku ini orang Cina, aku ini orang India atau aku ini orang Melayu.

Kalau anak-anak ini masih kita hendak menegah mengatakan engkau tidak boleh, engkau orang Cina, engkau mesti jaga bahasa ibunda engkau; engkau orang Cina, engkau mesti jaga kebudayaan naga engkau, engkau mesti jaga adat makan penyepit engkau, engkau tidak boleh makan dengan tangan, nanti ikut macam orang Melayu. Kita tegah ini, tegah ini, tegah ini. Kita boleh ajar orang Melayu makan nasi dengan penyepit dan banyak orang Melayu sudah pandai makan dengan penyepit. Jadi inilah kebudayaan kita bertukar-tukar supaya dari segi anak kita ini pandai, pandai supaya mereka ini dapat menggunakan kebudayaan yang berbeza ini dapat kita sama-sama mengamalkan daripada semenjak kecil sehingga besar.

Jadi inilah perkara yang patut kita teruskan di dalam masalah perpaduan negara ini dan berharap pihak DAP tidak akan cuba bermain api, cuba menyindir atau cuba berbuat sesuatu yang boleh menimbulkan kemarahan sesuatu puak dan kita dengar, kita bukan bingung, kita bukan tolol sebagaimana yang mereka menganggap kepada kita, kerana kita memahami setiap patah yang mereka ucap itu dan kita ingat apa yang mereka kata itu—Kita ingat dan kita tahu apa yang kita akan lakukan. Sebab itulah kita tidak mahu mereka itu bermain api, kerana api ini akan membakar diri. Kalau membakar dirinya sahaja tidak mengapa, tetapi akan membakar semua rakyat di dalam negara ini, itulah yang kita tidak mahu. Jadi dengan ini saya menyokong peruntukan perbelanjaan

Jabatan Perdana Menteri
dibentangkan pada hari ini. Sekian,
terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang
Berhormat dari Sandakan.

4.38 ptg.

Tuan Fung Ket Wing (Sandakan):
Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh
B.12, Butiran 1, Program/Aktiviti—
Pentadbiran Am, Kod 1000
Emolumen dan juga B.7, Butiran 4
Keselamatan Negara, Kod 1000
Emolumen.

Tuan Pengerusi, amaun sebanyak
\$18,916,800 adalah diperuntukkan
untuk Jabatan Perpaduan Negara
tahun hadapan. Perpaduan dan
integrasi negara bukan sahaja di
kalangan rakyat sebagai kaum tetapi
antara wilayah hendaklah diberi
perhatian dan keutamaan oleh
Kerajaan.

Krisis politik selama 6 bulan yang
bergelora di Sabah tanpa sebarang
penyelesaian telah menimbulkan
kebimbangan dan ketegangan di
kalangan rakyat Sabah. Krisis politik
seumpama itu bukan sahaja mencipta
perbalahan di kalangan berbagai kaum
di Sabah tetapi juga telah
mencetuskan perasaan bersakit-sakit
hati dan kebencian di kalangan rakyat
Sabah dan juga terhadap Barisan
Nasional dan Kerajaan Persekutuan.

Rampasan kuasa yang berlaku pada
23hb April, 1985 injunction-injunction
mahkamah setiap berbagai percubaan
untuk menggugat Kerajaan Datuk
Joseph Pairin Kettingan yang dipilih
menerusi pengundian popular serta
peranan yang dimainkan oleh
Kerajaan Persekutuan untuk
memaksa PBS menubuhkan Kerajaan
campuran dengan USNO dan
BERJAYA adalah amat tidak wajar
sama sekali. Tindakan Kerajaan
Persekutuan itu adalah bertentangan

dengan hasrat rakyat Sabah yang telah
secara terus terang memberi mandat
mereka kepada PBS untuk
menubuhkan Kerajaan Negeri.
Apabila parti PBS dipilih dengan suara
majoriti untuk memerintah negeri
Sabah, Kerajaan Persekutuan
termasuk Perdana Menteri sendiri
telah menuduh bahawa PBS bukanlah
sebuah parti berbilang kaum. Namun
hakikatnya ialah PBS adalah sebuah
parti berbilang kaum bukan seperti
UMNO, MCA, MIC malah USNO.
Maka dengan itu persoalan PBS
bukanlah sebuah parti berbilang kaum
tidak seharusnya ditimbulkan oleh
Perdana Menteri, khususnya
memandangkan rakyat Sabah dari
berbagai kaum telah hidup dalam
harmoni sekian lama ini dan tuduhan-
tuduhan yang tidak berasas itu hanya
akan membawa perpecahan di
kalangan berbagai kaum di Sabah.
Saya difahamkan berbagai-bagai
tekanan kini dikenakan ke atas
Kerajaan PBS untuk menubuhkan
sebuah Kerajaan campuran di Sabah.
Saya juga difahamkan bahawa dalam
pertemuannya dengan Perdana
Menteri pada 1hb November yang
lalu, Datuk Joseph Pairin Kitingan
telah ditekankan untuk menubuhkan
sebuah Kerajaan campuran dengan
USNO dan BERJAYA dan bahawa
Perdana Menteri begitu marah dengan
Datuk Joseph Pairin

Tuan Hussein bin Mahmud:
(Bangun).

Tuan Pengerusi: Yang
Berhormat

Tuan Hussein bin Mahmud: Saya
ingin mendapat kepastian daripada
Tuan Pengerusi

Tuan Pengerusi: Peraturan
Mesyuarat atau

Tuan Hussein bin Mahmud:
Peraturan Mesyuarat 36 (1). Saya
ingin mendapat kepastian daripada

Tuan Pengerusi, sama ada soal Kerajaan campuran kononnya di Sabah ini ataupun soal tekanan kononnya terhadap orang-orang tertentu daripada Sabah ini boleh diletakkan di bawah sebarang butiran yang kita bincangkan sekarang. Terima kasih.

Tuan Sim Kwang Yang: (*Bangun*).

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat

Tuan Sim Kwang Yang: Saya minta penjelasan.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, sila duduk dahulu! Bolehkah Yang Berhormat ulangi Yang Berhormat bercakap berkenaan dengan butiran berapa?

Tuan Fung Ket Wing: B.12 dan B.7, Butiran 1 dan 4.

Tuan Pengerusi: Muka surat berapa, Yang Berhormat?

Tuan Fung Ket Wing: Muka surat 34 dan 46.

Tuan Pengerusi: Butiran 4 dan

Tuan Fung Ket Wing: Butiran 4—Keselamatan Negara, Kod 1000.

Tuan Pengerusi: Kemudian.

Tuan Fung Ket Wing: Kemudian, satu lagi B.12, Butiran 1—Program Aktiviti—Pentadbiran Am, Kod 1000.

Tuan Pengerusi: Muka surat?

Tuan Fung Ket Wing: 34 dan 46.

Tuan Pengerusi: Adakah Yang Berhormat benar-benar percaya wang yang diperuntukkan ini adalah bagi maksud menyelesaikan masalah-masalah Yang Berhormat bangkitkan?

Tuan Fung Ket Wing: Ada—tidak ada.

Tuan Pengerusi: Kalau tidak ada, saya harap Yang Berhormat beralihlah kepada tajuk yang lain. Itu menjadi keputusan saya, Yang Berhormat.

Tuan Fung Ket Wing: bahawa Perdana Menteri begitu marah dengan Datuk Joseph Pairin kerana nasihatnya dahulu kepada PBS supaya jangan bertanding dalam pilihanraya kecil Ulu Padas tidak dihiraukan oleh parti PBS. Ini mungkin sebab

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, sila duduk sebentar. Yang Berhormat, saya penuh simpati dengan kesulitan Yang Berhormat mengelolah ucapan, namun Peraturan Mesyuarat telah pun dibangkitkan dan saya tidak ada pilihan melainkan memberi keputusan. Dan semalam saya telah pun memberi keputusan berdasarkan Peraturan Mesyuarat 66 (12) yang memberi interpretasi kepada Peraturan Mesyuarat berkenaan yang cukup ketat. Memandangkan kesulitannya Yang Berhormat hadapi, saya melonggarkan sedikit interpretasi yang begini ketat tetapi Peraturan Mesyuarat telah dibangkitkan dan saya tidak ada pilihan melainkan membuat keputusan. Jadi, saya harap Yang Berhormat beralih—tukar kepada tajuk yang lain, baca dua tiga muka kemudiannya. Ya, Yang Berhormat.

Tuan Sim Kwang Yang: Bolehkah saya bangkitkan juga Peraturan Mesyuarat 66 (12) yang berbunyi:

“perbahasan hendaklah dihadkan kepada dasar perkhidmatan”

Satu keputusan telah dibuat oleh Yang Berhormat Tuan Pengerusi juga dan jika kita memeriksa muka surat 33 di bawah Maksud Bekalan 7—Jabatan Perdana Menteri di bawah Pentadbiran wang sebanyak \$58 juta lebih telah diperuntukkan bagi

perkhidmatan Jabatan Perdana Menteri untuk mengendalikan tugas-tugas yang luas—yang berat oleh Jabatan itu, termasuklah tugas untuk memastikan keselamatan di Sabah, untuk memastikan kestabilan politik di Sabah. Dan dalam hemat saya, jikalau Yang Berhormat dari Sandakan menyentuh kepada maksud ini ucapannya adalah bersangkut-paut.

Tuan Pengerusi: Saya telah pun memutuskan tadi bahawa pada pendapat saya setakat ini isi ucapan Yang Berhormat dari Sandakan tidak berkait oleh sebab apa yang dihuraikan oleh Ahli Yang Berhormat tadi ialah masalah-masalah politik dan tentu sekali wang yang diminta ini jauh daripada untuk menyelesaikan masalah-masalah politik. Oleh sebab itulah yang saya telah putuskan bahawa perkara-perkara yang diucapkan oleh Yang Berhormat dari Sandakan adalah terkeluar daripada garis-garis yang ditetapkan oleh Peraturan Mesyuarat 66 (12) dalam kita membahaskan peruntukan-peruntukan di peringkat Jawatan-kuasa. Sila, Yang Berhormat.

Tuan Sim Kwang Yang: Bolehkah saya memberi satu pendapat, juga atas Peraturan Mesyuarat yang sama iaitu 66 (12) oleh kerana perkara ini adalah amat penting. Kalau saya boleh membaca dari satu buku "The House of Commons at Work, oleh seorang penulis, Eric Taylor yang menyentuh kepada Financial Procedure (Kaedah Kewangan), penulis ini menyentuh kepada beberapa prinsip ataupun maxim ke atas perjalanan House of Commons, dan di antara 4-5 maxim untuk menyusun perjalanan Dewan Rakyat ini atau House of Commons, maxim kedua, bermula seperti berikut:

"Retrace of grievances or at least a full and public representation of grievances must precede any grant of public money."

Ini satu prinsip yang asas sebelum wang yang besar, peruntukan yang besar diluluskan oleh Dewan ini kepada Jabatan Perdana Menteri dan jikalau maxim ini harus boleh digunakan sebagai satu precedent, sebagai satu prinsip yang berdasar kepada common sense, dengan izin, mungkin kita tidak akan by-pass, dengan izin, prinsip bahawa kita harus memeriksa perbelanjaan ini seperti akauntan oleh kerana kita adalah ahli politik, kita adalah law-makers, dengan izin. Dan jikalau kita memeriksa dari segi perspektif yang lain, dari segi politik, oleh kerana Dewan ini adalah Dewan politik yang tertinggi di dalam negara kita, jikalau begitu, saya masih menyeru kepada Tuan Pengerusi agar melonggarkan syarat sedikit supaya Ahli Yang Berhormat dari Sandakan boleh bangkitkan satu perkara yang penting, yang amat mempengaruhi, yang berlaku di Sabah sahaja, sekali lagi.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya pohon Ahli-ahli Yang Berhormat bersabar sedikit. Saya sedar bahawa kita beransur-ansur akan berhujah berkenaan dengan keputusan-keputusan yang saya buat, yang sebenarnya tidak ada apa-apa hujah selepasnya. Tetapi namun kesempurnaan supaya tidak disalah tanggap oleh keseluruhan rakyat terhadap kesempurnaan perjalanan Dewan ini, saya huraikan sedikit.

Yang Berhormat dari Bandar Kuching, perjalanan mesyuarat-mesyuarat kita adalah tertakluk kepada peraturan dan dalam membahaskan Rang Undang-undang Perbekalan, kita telah pun diperuntukkan masa yang cukup yang bagi diri saya telah pun memberi peluang kepada Ahli-ahli dari Parti Yang Berhormat berucap setakat mana Yang Berhormat mahu berucap dalam peringkat kita membahaskan

secara dasar. Kini kita telah tamat perjalanan persidangan kita di peringkat itu, kita telah masuk ke peringkat Jawatankuasa dan bila kita masuk ke peringkat Jawatankuasa, Dewan ini tertakluk kepada peraturan-peraturan yang lain pula. Maka kalaulah kita tidak mahu memakai Peraturan-peraturan Mesyuarat yang kita sendiri wujudkan dan sah di sisi Perlembagaan, apa pula persoalan rakyat terhadap kedudukan Dewan ini? Jadi janganlah Yang Berhormat salah tanggap, perbincangan telah pun dibenarkan untuk membangkitkan apa sahaja bila kita membincang di peringkat dasar. Kini kita di peringkat Jawatankuasa dan tertakluk kepada Peraturan-peraturan Mesyuarat yang berkaitan dan perjalanan mesyuarat dalam peringkat Jawatankuasa. Silakan, Ahli Yang Berhormat.

Tuan Fung Ket Wing: Inilah mungkin sebab mengapa selepas pertemuannya dengan Perdana Menteri, Joseph Pairin telah mula bercakap dengan kesediaannya Perdana Menteri untuk menimbang persoalan

Tuan Hussein bin Mahmud: *(Bangun).*

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, Ya.

Tuan Hussein bin Mahmud: Tuan Pengerusi, saya minta maaf mengambil masa Dewan yang mulia ini. Rasa saya apabila sesuatu keputusan telah dibuat, saya mohonlah kepada Tuan Pengerusi kerana Tuan Pengerusi telah pun membuat keputusan di atas Peraturan Mesyuarat 36 (1) dan saya seterusnya meminta Tuan Pengerusi menguatkuasakan Peraturan Mesyuarat (Standing Order) 99 supaya tidak ada mana-mana pihak yang akan melanggar tata-tertib kita dan kalau

sekiranya tata-tertib ini dilanggar, jangan menyalahkan mana-mana pihak kalau hendak mencadangkan sesuatu.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, sambil Dewan bersimpati dengan kesulitan Yang Berhormat, silalah beralih kepada tajuk yang lain.

Tuan Fung Ket Wing: Ingin saya mengambil kesempatan ini untuk mengingatkan Kerajaan Persekutuan bahawa rakyat Sabah yang mencintai Malaysia telah mula rasa bosan dan benci terhadap Kerajaan Persekutuan kerana mencampurtangan dalam krisis politik dan Perlembagaan Sabah yang adalah rekaan semata-mata.

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: *(Bangun).*

Tuan Pengerusi: Ya, Yang Berhormat.

Tuan Fung Ket Wing: Rakyat Sabah

Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Bukan sahaja kesalahannya dalam Peraturan Mesyuarat 36 (1) tetapi juga dalam Peraturan Mesyuarat 36 (2) kerana masalah politik Sabah dan juga keadaan di Sabah ini telah pun dibawa ke Mahkamah. Jadi kita ini adalah menyalahi Peraturan Mesyuarat 36 (2), tidak payah kita bangkitkan, kita nanti dengar keputusan Mahkamah.

Tuan Pengerusi: Ya, Yang Berhormat, beralih kepada tajuk yang lain, janganlah biar saya gunakan Peraturan Mesyuarat 44 (1). Kita hendak membuktikan bahawa apa yang dituduh bahawa Dewan ini menjalankan mesyuarat secara tidak adil—tidak betul, tidak benar. Sila Yang Berhormat, beralih kepada tajuk yang lain.

Tuan Fung Ket Wing: Tuan Pengerusi, saya mahu cari satu jalan, mesti di Sabah sana, sebab di Sabah

sana ada banyak krisis? Kalau tidak ada cari satu jalan, rakyat banyak susah. Yang Berhormat dari Pasir Puteh mana tahu? Menteri-menteri mana tahu? Dia tidak pergi ke Sabah sana!

Tuan Pengerusi: Ya, Yang Berhormat, munasabah, tetapi kalau dibangkitkan minggu yang lalu, sebelum kita dalam peringkat Jawatankuasa. Silakan, Yang Berhormat.

Tuan Fung Ket Wing: Saya cakap mengenai national unity, saya bukan cakap di Sabah ada apa-apa salah. Saya sendiri mesti sentuh mengenai national unity.

Tuan Pengerusi: Ya, Yang Berhormat boleh terangkan bahawa Jabatan Perpaduan Negara haruslah memberi penumpuan kepada rakyat di Sabah supaya jangan mereka ragu tujuan ikhlas Kerajaan Persekutuan dalam menjalankan kerja-kerjanya. Kalau begitu, saya pula yang tolong membahaskan.

Tuan Fung Ket Wing: Tetapi saya mesti beritahu apa story behind, kalau tidak, macam mana boleh mencapai national unity?

Tuan Pengerusi: Saya minta maaf Yang Berhormat. Peraturan Mesyuarat tidak membenarkan kita membincangkan masalah-masalah politik kerana tidak lain tidak bukan masalah-masalah politik menjadi perkara dasar.

Tuan Fung Ket Wing: Tuan Pengerusi, saya bukan cakap politik. Itu semua facts, kalau saya tidak cakap facts itu, mana tahu jalan mana hendak dicari?

Tuan Pengerusi: Beralihlah Yang Berhormat. Silakan.

Tuan Fung Ket Wing: Terima kasih. Rakyat Sabah hendaklah mempunyai hak mutlak untuk menentukan

siapakah yang menjadi pemerintah mereka dan sebarang bentuk campurtangan Pusat dalam perkara ini akan bermakna bahawa

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, sila duduk sebentar! Yang Berhormat, sekiranya Yang Berhormat tidak beralih kepada tajuk yang lain, saya akan suruh Yang Berhormat duduk mengikut Peraturan Mesyuarat 44 (1). Sila beralih kepada tajuk yang lain.

Tuan Fung Ket Wing: Itupun semua, sebab kalau tidak cara jalan, itulah. Tuan Pengerusi, Parti DAP

Tuan Mohammed Yusoff bin Haji Yakob: (*Bangun*).

Tuan Pengerusi: Ya, Yang Berhormat?

Tuan Mohamed Yusoff bin Haji Yakob: Point of order, Tuan Pengerusi, kerana kita mempunyai masa yang begitu terhad dan kita tidak mahu membuang masa di Dewan yang mulia ini

Tuan Pengerusi: Peraturan Mesyuarat atau minta jalan?

Tuan Mohammed Yusoff bin Haji Yakob: Peraturan Mesyuarat 44 (1).

Tuan Pengerusi: Peraturan berapa Yang Berhormat?

Tuan Mohammed Yusoff bin Haji Yakob: 44 (1)—supaya Tuan Pengerusi dapat menguatkuasakan Peraturan ini sekarang juga.

Tuan Pengerusi: Saya memutuskan Yang Berhormat, saya akan memilih bila saya akan kuatkuasakan Peraturan Mesyuarat 44 (1). Sila teruskan Yang Berhormat.

Tuan Fung Ket Weng: Terima kasih. Tuan Pengerusi, Parti DAP menyokong penuh seruan bekas Perdana Menteri kita Tun Hussein

Onn kepada Kerajaan Persekutuan akan langkah-langkah serta-merta untuk menyelesaikan krisis politik di Sabah. Tun Hussein Onn ada memberi pendapat apabila beliau berkata bahawa Kerajaan Persekutuan tidak boleh mengelakkan tanggungjawabnya kerana seluruh negara memandang berat ke atas keadaan politik di Negeri Sabah

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, saya minta maaf, saya terpaksa minta Yang Berhormat duduk. Yang Berhormat dari Tanjong.

5.04 ptg.

Dr Koh Tsu Koon (Tanjong): Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh tentang Maksud Bekalan 7 Butiran 2—Aktiviti Unit Perancangan Ekonomi serta Butiran 3 Unit Penyelarasan dan Perlaksanaan di bawah Jabatan Perdana Menteri pada muka surat 34.

Tuan Pengerusi, dari peruntukan-peruntukan yang diberi kepada kedua-dua unit ini dan juga tugas-tugas yang akan dijalankan oleh kedua-dua unit ini adalah jelas bahawa kedua-dua unit ini merupakan unit yang amat penting di dalam Jabatan Perdana Menteri khasnya dan juga dalam pentadbiran pada keseluruhan amnya.

Tuan Pengerusi, menjelang tahun 1990 maka adalah jelas bahawa unit-unit ini akan dipertanggungjawabkan dengan tugas-tugas yang sangat berat untuk menjalankan penyelidikan terhadap perkembangan ekonomi, pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru dan juga untuk menggubal Dasar Ekonomi bagi tahun-tahun selepas 1990. Maka untuk membantu kedua-dua unit ini, saya ingin mencadangkan supaya Jabatan Perdana Menteri menubuhkan sebuah Majlis Perundingan Kebangsaan ataupun Majlis Perundingan Nasional

mengenai dasar ekonomi bagi tahun-tahun 90an, dengan izin, iaitu sebuah "National Consultative Council" yang mencontohi Majlis Perundingan yang telah ditubuhkan selepas peristiwa Mei 13 di mana terdapatnya perwakilan dari semua parti politik dan lebih penting lagi perwakilan dari semua pihak termasuk dewan-dewan perniagaan, termasuk juga kesatuan sekerja, pihak-pihak akademik dan sebagainya. Cadangan saya ini tidak memerlukan peruntukan yang banyak tetapi pada pendapat saya akan mendatangkan faedah yang begitu besar. Ini adalah kerana sudah menjadi jelas dari perbincangan dan perbahasan dalam Dewan ini dan juga di luar Dewan ini bahawa isu mengenai Dasar Ekonomi Baru sudah kian membangkit sebagai satu isu yang amat hangat diperdebatkan di mana-mana pihak pun.

Maka sudah jelaslah sekiranya kita mahu benar-benar membincangkan isu ini tanpa apa-apa publisiti politik ataupun permainan-permainan politik, maka adalah lebih sesuai sekiranya ditubuhkan satu badan seumpama ini di mana isu-isu yang sensitif pun dapat dibincangkan dan di mana penyelesaian-penyelesaian dapat digubal supaya unit-unit yang berkenaan dapat berfungsi dengan lebih berkesan. Dengan lain perkataannya adalah menjadi harapan saya bahawa melalui proses penyertaan yang lebih meluas, melalui satu proses perundingan yang lebih meluas maka pihak Kerajaan akan dapat menikmati pendapat-pendapat dan pandangan-pandangan dari semua pihak di dalam masyarakat kita ini.

Tuan Pengerusi, di samping itu adalah penting juga bahawa penyertaan yang lebih meluas ini dijadikan sebahagian daripada proses pentadbiran Kerajaan kita dalam segala penggubalan dasar-dasar yang penting. Maka saya bercadang supaya dipertimbangkan satu "National

Consultative Council" ini dengan penyertaan yang meluas termasuk juga pemimpin-pemimpin Pembangkang yang mempunyai sikap yang positif dan sikap yang membina. Kita tahulah siapa yang mempunyai sikap yang positif dan siapakah yang mempunyai sikap yang negatif.

Tuan Sim Kwang Yang: (*Bangun*).

Tuan Pengerusi: Ya, Yang Berhormat?

Tuan Sim Kwang Yang: Peraturan Mesyuarat 44 (12). Tuan Pengerusi, tidak ada apa-apa peruntukan di bawah perkhidmatan kedua-dua itu.

Tuan Pengerusi: Peraturan Mesyuarat 44 (12) atau 66?

Tuan Sim Kwang Yang: Peraturan Mesyuarat 66 (12), maaf. Tidak ada apa-apa Butiran ataupun Program yang dibincang di bawah Jabatan Perdana Menteri membuat peruntukan bagi DAP dan janganlah Ahli Yang Berhormat dari Tanjong menyebut nama dari DAP sahaja. Ia membincang perkara yang disukai oleh GERAKAN sudah mencukupi.

Dr Koh Tsu Koon: Tuan Pengerusi, saya merasa sangat hairan kerana tadi saya tidak menyebut langsung DAP.

Tuan Sim Kwang Yang: (*Bangun*).

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, sila duduk. Keputusan saya, apa yang diucapkan oleh Yang Berhormat daripada Tanjong itu adalah ada kaitan.

Dr Koh Tsu Koon: Tuan Pengerusi, terima kasih. Untuk maklumat Kuching tadi, sekiranya dia boleh membaca, tolong merujuklah kepada muka surat

Tuan Pengerusi: Untuk maklumat Yang Berhormat Ahli dari Bandar Kuching!

Tuan Sim Kwang Yang: Terima kasih, Tuan Pengerusi, terima kasih (*Ketawa*).

Dr Koh Tsu Koon: Tuan Pengerusi, untuk maklumat Wakil dari Bandar Kuching, kedua-dua unit ini sebenarnya terdapat dalam muka surat 34 buku yang tebal ini

Tuan Pengerusi: Saya sedar, sila teruskan.

Dr Koh Tsu Koon: kalau Wakil dari Bandar Kuching boleh membacanya.

Tuan Pengerusi, pada pendapat saya, selepas majlis perundingan seumpama ini berbincang dan berunding dengan sedalam-dalam tentang isu ini mungkin boleh mengambil masa dua hingga tiga tahun maka bolehlah digubal satu dasar baru untuk tahun 90an, dan melalui proses penyertaan yang meluas ini maka dasar yang digubalkan itu saya percaya akan dapat sokongan yang meluas dari semua pihak. Selepas itu dasar ataupun deraf dasar itu boleh dikemukakan kepada Parlimen untuk dibincangkan sekali lagi. Maka dengan menggunakan proses ini, Unit Perancang Ekonomi dan juga Unit Penyelarasan Pelaksanaan dapatlah mengutip maklumat dan pendapat-pendapat yang berlainan untuk membantu pihak Kerajaan supaya dapat menggubalkan satu dasar yang munasabah dan sesuai untuk tahun 90an yang di mana sudah pasti kita akan menghadapi cabaran-cabaran yang baru yang tidak seumpamanya dalam tahun 70an dan 80an. Dengan proses ini kita boleh juga mengambil kira perasaan-perasaan semua pihak yang terlibat. Itulah cadangan saya.

Dengan ini saya ingin beralih ke muka surat 35, Maksud Bekalan 7, Butiran 13 iaitu mengenai Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga Negara.

Tuan Pengerusi, seperti yang diketahui ramai, Lembaga ini dahulunya dikenali sebagai Lembaga Perancang Keluarga tetapi diubah namanya menjadi Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga negara. Ini adalah selaras dengan dasar kependudukan yang baru yang diumumkan oleh Kerajaan.

Di sini saya ingin menarik perhatian Lembaga dan juga perhatian Kerajaan pada amnya bahawa masih terdapatnya beberapa kekeliruan tentang dasar yang baru ini dan juga tentang tugas-tugas Lembaga ini. Misalnya orang ramai kurang memahami bahawa dasar yang baru ini yang membuat sasaran untuk mencapai 70 juta penduduk adalah merujuk kepada satu tempoh yang agak panjang iaitu 115 tahun dan bukan dengan serta-merta dengan satu kadar kesuburan ataupun kadar pertumbuhan yang lebih rendah daripada apa yang sedia ada sekarang. Ini jarang difahami. Selain daripada itu, jarang difahami juga bahawa proses pertumbuhan ini ialah melalui proses semula jadi dan bukanlah melalui penghijrahan antarabangsa. Oleh itu saya ingin mencadangkan supaya Lembaga tersebut mestilah memberi penerangan yang secukupnya kepada semua penduduk iaitu semua rakyat di Malaysia yang mengatakan bahawa sasaran ini cumalah satu ideal yang harus dikerjakan tetapi bukanlah semua keluarga yang harus mengadakan lima orang anak-anak iaitu hanya untuk mereka yang berkemampuan menampung dengan baiknya bilangan anak yang lebih besar itu. Ini memerlukan perancangan yang teliti dan bukanlah dengan sewenang-wenangnya.

Di samping itu, pihak Kerajaan juga harus mengambil langkah-langkah yang lebih giat untuk mencegah pendatang-pendatang haram supaya dasar ini tidak dinampak sebagai satu

dasar untuk menggalakkan penghijrahan antarabangsa secara besar-besaran. Maka dengan itu dapatlah kita mengurangkan perasaan khuatir di kalangan rakyat yang tertentu.

Selain daripada itu, Kerajaan juga harus memberi perhatian yang lebih kepada program-program pembangunan keluarga ataupun perkembangan keluarga. Saya merasa sangat gembira kerana Lembaga tersebut telah mulai memberi perhatian dan penekanan kepada pendidikan anak-anak. Namun demikian, saya berpendapat bahawa usaha-usaha masih tidak mencukupi kerana masalah pendidikan anak ini bukanlah sahaja melibatkan satu Lembaga seumpama ini tetapi akan merangkumi beberapa pihak kerana ianya menyentuh beberapa aspek. Oleh itu kita memerlukan satu pendekatan berbagai bidang ataupun, dengan izin, "multi-prong", di mana kita dapatlah memperkembangkan pendidikan keluarga melalui program-program yang sedia ada dan program-program yang baru. Kita harus menggalakkan penubuhan Tadika-tadika dan selepas itu kita juga harus mengkaji kemungkinan untuk mencipta dan menghasilkan program-program Televisyen dan Video yang mempunyai nilai pendidikan khasnya untuk pendidikan anak.

Di sini saya merujuk kepada satu program yang telah ditayang oleh Televisyen Malaysia iaitu "Sesemy Street", sungguhpun ini terkeluar daripada Lembaga Penduduk tersebut tetapi pada pendapat saya kita memerlukan kerjasama di antara Lembaga ini di bawah Jabatan Perdana Menteri dan untuk menghasilkan usaha-usaha dan sumber-sumber dari beberapa Kementerian, misalnya Kementerian Pelajaran, Kementerian Penerangan dan Kementerian Kebajikan Masyarakat, untuk bersama-sama

menghasilkan program Televisyen seumpama "Sesemy Street" yang pada pendapat saya amatlah berkesan untuk mendidik kanak-kanak di peringkat pra-sekolah supaya mereka ini dapatlah mempelajari bukan sahaja huruf-huruf yang asas tetapi juga nilai yang tertentu.

Program sesi-mestrik ini berkesan tetapi malangnya berorientasikan Amerika Syarikat ataupun kebudayaan Amerika Syarikat. Apa yang kita perlukan di sini ialah program-program yang dapat membayangkan keadaan

Tuan Pengerusi: Ucapan Ahli Yang Berhormat sekarang beransur-ansur ke arah Kementerian Penerangan.

Dr Koh Tsu Khoon: Saya mengakui, Tuan Pengerusi, tetapi saya membangkitkan perkara ini di bawah Lembaga Penduduk kerana pada pendapat saya Jabatan Perdana Menteri mempunyai kuasa untuk menggabungkan usaha-usaha dari beberapa Kementerian supaya dapatlah menghasilkan program pendidikan anak-anak yang berkesan, yang sebenarnya merupakan tanggungjawab Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga Negara sekarang ini, Tuan Pengerusi.

Oleh itu, saya ingin mencadangkan supaya ditubuhkan di bawah Jabatan Perdana Menteri suatu Jawatankuasa ataupun Badan Penyelaras bagi pendidikan kanak-kanak kerana ini akan merangkumi beberapa Kementerian dan juga usaha-usaha ini memerlukan kerjasama di antara sektor swasta dengan sektor awam.

Pada pendapat saya, pelaburan sama ada dari segi peruntukan wang ataupun dari segi tenaga manusia dalam bidang seumpama ini, haruslah diberi keutamaan kerana ini akan mendatangkan hasil yang lebih besar, mengikut kata-kata pepatah Melayu, melentur buluh biarlah dari rebung.

Maka segala ketidak-seimbangan yang kita nampak pada peringkat pelajaran tinggi ataupun peringkat-peringkat yang lain sebenarnya berasal ataupun mempunyai punca jurang yang wujud pada peringkat yang lebih awal iaitu peringkat kanak-kanak pra-sekolah.

Di sini saya berharap bahawa lebih kuasa dan lebih peruntukan akan diberikan kepada Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga Negara ini. Dengan adanya suatu Jawatankuasa Penyelaras bagi pendidikan kanak-kanak supaya kita benar-benar dapat menyalurkan sumber-sumber kita ini untuk meningkatkan proses perkembangan kanak-kanak, terutamanya di kawasan-kawasan terpencil sama ada di kampung-kampung tradisi di luar bandar ataupun di kampung-kampung baru dan estet-estet supaya budak-budak yang kurang bernasib baik yang berasal dari keluarga-keluarga yang mundur itu dapat kita memberikan bantuan yang sebenarnya yang sudah tentunya akan memberi kesan yang baik pada masa mereka dewasa nanti.

Maka dengan itu saya ingin menyokong peruntukan untuk Jabatan Perdana Menteri, khasnya untuk kedua-dua unit serta Lembaga Penduduk yang juga telah saya sebutkan tadi.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Padang Rengas.

4.24 ptg.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah (Padang Rengas): Bismillahir-rahmanir-rahim. Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh berkenaan dengan Maksud B.7, Butiran 5, muka surat 34—Bahagian Hal Ehwal Islam.

Tuan Pengerusi, sebagai seorang Islam, saya merasa bangga dan gembira melihatkan langkah-langkah yang telah diambil dan dilaksanakan

oleh Kerajaan ke arah menghayati Islam sebagai satu cara hidup di negara ini.

Kesederhanaan Kerajaan dalam pembangunan Islam ini amat sesuai dengan iklim negara berbilang kaum atau masyarakat majmuk ini. Walaupun ada pihak-pihak yang mengkritiknya, namun kritikan mereka itu akan dihanyutkan oleh arus sokongan rakyat yang memegang falsafah "Biar lambat asalkan Selamat".

Tuan Pengerusi: Kalau panjang-panjang mukaddimah itu boleh melanggar Peraturan Mesyuarat.

Dato Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Tuan Pengerusi, tambahan pula Nabi Besar Muhammad s.a.w. sendiri telah menganjurkan manusia supaya sentiasa bersikap sederhana dengan sabdanya yang bermaksud: Sebaik-baik perbuatan itu adalah sederhana.

Tuan Pengerusi, satu peristiwa yang bersejarah dalam pembangunan Islam di negara ini ialah terbinanya sebuah Pusat Islam yang tersergam indah berhampiran dengan Masjid Negara. Pusat Islam ini telah dirasmikan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita pada 16hb September, 1985 bersempena dengan awal Muharam, 1406. Berikutnya pula satu seminar di peringkat antarabangsa yang disebut Seminar Antarabangsa Siasah Syariah telah diadakan berturut-turut selama tiga hari mulai 17hb-19hb September, 1985 yang dirasmikan oleh Tuan Yang Terutama Presiden Maldives.

Seminar itu telah mendapat sambutan yang sungguh membanggakan, terutama dengan ramainya kehadiran para ulama di seluruh negara untuk membincangkan berbagai perkara mengenai Islam.

Saya berpendapat patutlah sambutan awal Muharam itu dijadikan

sebagai suatu acara tahunan di negara kita ini. Kalau di dalam bulan Ramadan kita mengadakan Majlis Musabqah Membaca Al-Quran, tidakkah boleh awal Muharam itu kita jadikan Majlis Seminar ataupun Perhimpunan Ulama-ulama Islam Antarabangsa di negara kita ini bagi membincangkan berbagai masalah yang berkaitan dengan soal-soal Islam sebagai "ad-din".

Saya katakan begitu kerana jika dijemput para ulama-ulama tempatan atau tanahair, walaupun mereka telah membuat kajian berasaskan kitab-kitab yang sahih dengan kajian-kajian yang mendalam, tetapi keputusan dan rumusan-rumusan itu mudah dipertikaikan dan dieksploitasikan pula oleh pihak-pihak tertentu. Sebagai satu contoh umpamanya persidangan ulama-ulama yang dianjurkan oleh YADIM (Yayasan Dakwah Islam Malaysia) di negara kita ini, di mana para ulama-ulama tanahair telah berkumpul, berbincang dan membuat rumusan. Perhimpunan ulama-ulama itu telah membuat rumusan mengatakan bahawa negara ini "sebuah negara Islam". Selepas rumusan itu dibuat timbulah tohmah-tohmah mengatakan ulama-ulama yang hadir itu, yang membuat keputusan itu sebagai ulama-ulama khurafat ataupun "ulama upahan". Tetapi sebaliknya, keputusan-keputusan yang telah dirumuskan di dalam Seminar Islam Antarabangsa pada 17hb-19hb September, 1985 itu dapat diterima oleh masyarakat umum di negara ini. Maka sebab itulah saya katakan adalah munasabah supaya pihak Bahagian Hal Ehwal Agama Islam, Jabatan Perdana Menteri ini merancang satu program untuk memastikan sambutan awal Muharam itu diisikan dengan apa-apa jua majlis yang boleh memberi munafaat kepada umat Islam khususnya rakyat dan negara ini amnya. Kerana sehingga setakat ini umat Islam di Malaysia masih

menunggu penyelesaian hukum mengenai umpamanya Amanah Saham Nasional, ada yang kata harus, ada yang kata halal. Inilah yang menimbulkan kekeliruan. Adat bersanding; ada negeri-negeri mengadakan adat bersanding. Dan ada masyarakat Islam menganggap majlis atau adat bersanding ini haram. Ada pihak yang boleh buat, ada pihak yang tidak boleh buat. Juga menimbulkan kekeliruan dalam pegangan hidup umat Islam di negara ini.

Begitu juga mengenai memakai furdah, mengenai derma mata, mengenai perlaksanaan hukum-hukum hudud. Dan ada pula berbagai-bagai pandangan walaupun barangkali bukan fatwa, suara-suara yang mengatakan^{*} dan menimbulkan kesangsian menurut hukum Islam tentang penyertaan orang-orang bukan Islam di dalam Kerajaan. Malah kadang-kadang timbul pula kita dengar bahawa orang-orang Islam sesama Islam tidak boleh mendirikan jemaah bersembahyang di dalam sebuah masjid semata-mata kerana berlainan anutan politik. Semuanya ini adalah merupakan kekeliruan kepada orang-orang Islam.

Dengan mengadakan seminar-seminar seperti yang saya katakan tadi kita menjemput ulamak-ulamak daripada negara-negara Islam di dunia ini untuk berbincang, berbahas tentang perkara-perkara yang kita masih meragui ataupun yang belum mendapat penyelesaian secara muktamad. Dan segala rumusan-rumusan yang telah diputuskan di dalam seminar-seminar yang seumpama itu eloklah dibukukan sebagai satu bahan rujukan kepada umat Islam di negara ini.

Tuan Pengerusi, satu lagi mengikut amalan atau konsep pentadbiran agama di negara ini bahawa di tiap-tiap negeri ada Majlis-majlis Fatwa

yang berasingan. Tiap-tiap negeri ada Majlis Fatwanya, umpamanya Perak ada mempunyai Majlis Fatwanya begitu juga Selangor dan seterusnya. Dan ada pula Majlis Fatwa di peringkat kebangsaan.

Saya rasa sejak wujudnya Majlis-majlis Fatwa ini berbagai-bagai keputusan telah dibuat oleh pihak alim ulamak. Apa yang saya harap kepada Jabatan ini usaha-usaha haruslah dibuat ke arah membukukan segala fatwa-fatwa yang sudah dibuat oleh Majlis-majlis Fatwa di tiap-tiap negeri dan juga yang dibuat oleh pihak pusat, kemudian buku-buku fatwa itu eloklah disebarkan kepada umumnya khususnya kepada Jabatan-jabatan Agama di peringkat negeri dan juga Pejabat-pejabat Kadi di seluruh daerah di negara kita ini sebagai satu bahan rujukan kepada mereka di dalam menjalankan pentadbiran berkenaan dengan undang-undang Islam.

Perkara yang ketiga di Pusat Islam ini juga apa yang kita faham ada sebuah Instituti Dakwah Islamiah. Instituti ini adalah bertujuan untuk mengadakan latihan-latihan kepada para pendakwah Islam bagi kepentingan umat Islam di negara ini. Saya berpendapat memandangkan kepada suasana yang ada pada hari ini sebagaimana yang saya katakan pada mula tadi timbulnya berbagai-bagai kekeliruan akibat daripada tindak tanduk mereka yang lebih mementingkan perut, mementingkan politik sehingga sanggup mengeluarkan fatwa-fatwa yang mengelirukan. Maka tidak ada pilihan lain, bagi Kerajaan di dalam memerangi fahaman-fahaman seperti ini ialah dengan menghantarkan mubaligh-mubaligh atau pendakwah-pendakwah yang sudah dilatih daripada pusat-pusat dakwah ini ke kawasan-kawasan di mana difikirkan perlu bagi memerangi fahaman-fahaman yang karut marut ini.

Oleh yang demikian saya berpendapat eloklah pihak Kerajaan menambahkan lagi bilangan-bilangan dan mempertingkatkan lagi kaedah-kaedah atau cara-cara pendakwah-pendakwah ini menjalankan tugasnya. Bukanlah senang untuk menjadi seorang pendakwah yang berkalibar atau berwibawa, bukan hanya setakat mereka mesti faham berkenaan dengan hukum-hukum dalam Islam ataupun pengajaran-pengajaran Islam tetapi mereka juga mesti dibekalkan dengan berbagai-bagai ilmu yang lain di antaranya ilmu saikologi dan sebagainya supaya dia dapat menyesuaikan dengan sebarang suasana dan keadaan-keadaan masyarakat Islam yang ada di negara ini.

Tuan Pengerusi, sekarang saya beralih pula kepada Bekalan 7, Butiran 13, muka surat 35 dan saya akan menyentuh bersama-sama dengan P. 7, Butiran 5 muka surat 36 berkenaan dengan Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga Negara atau dikenali dengan ringkas LPPKN.

Tuan Pengerusi, baru-baru ini saya sempat melawat ke pusat atau Ibu Pejabat LPPKN ini. Dan sebagaimana yang sama-sama kita maklum bahawa Lembaga ini telah diamanah untuk mengadakan suatu program kependudukan dan pembangunan keluarga yang selaras dengan dasar baru negara bagi mencapai matlamat 70 juta penduduk dalam tahun 2100. Dengan memastikan perimbangan antara pertambahan penduduk dan sumber-sumber negara, serta menggalakkan keluarga mengekalkan nilai-nilai murni menerusi kekeluargaan, di samping mengukuhkan keluarga sebagai satu unit asas masyarakat dalam usaha membina satu bangsa Malaysia yang sihat, maju dan produktif.

Pada saya saranan pucuk pimpinan berhubung dengan matlamat mencapai kependudukan sebanyak 70

juta ini adalah satu pandangan yang positif lagi membina, kerana kita perlulah di dalam merancang apa jua kegiatan di dalam negara kita perlulah menentukan dan mengawal tentang pertumbuhan ini. Kita tidak mahu keadaan pertumbuhan penduduk-penduduk berlaku secara berleluasa tanpa perancangan. Sebagai satu contoh umpamanya di dalam soal sektor perkhidmatan awam oleh sebab kita begitu ghairah berkehendakkan pembangunan yang cepat, setelah kita mencapai kemerdekaan, maka kita terpaksa menubuh berpuluh-puluh buah agensi-agensi Kerajaan sehingga menyebabkan bahawa saiz perkhidmatan awam kita begitu besar jika dibandingkan dengan mana-mana negara di dalam dunia ini.

Mengikut apa yang difahamkan oleh pimpinan kita bahawa setiap 17 orang rakyat negara ini seorang daripadanya adalah kakitangan Kerajaan. Akhirnya, barulah kita sedar tidak sampai 50 tahun kita merancang betapa silapnya saiz yang begitu besar sehingga Kerajaan terpaksa bertindak mencari jalan bagaimana saiz yang besar ini supaya dapat dikecilkan atau dikurangkan. Maka timbullah rancangan untuk menswastakan perkhidmatan awam, timbullah sikap membekukan pengambilan kakitangan dan bermacam-macam. Inilah akibatnya. Saya rasa dengan idea berkehendakkan merancang dan mengawal pertumbuhan pendudukan ini adalah satu langkah yang positif, kita belajar daripada kelemahan-kelemahan kita di dalam sektor perkhidmatan awam, sebagaimana saya sebutkan tadi. Dengan yang demikian perlulah kita mengawal dan menentukan saiz penduduk-penduduk negara kita dalam tempoh 100 atau 115 tahun umpamanya, walaupun kita barangkali semua yang ada di Dewan ini akan tinggal di batu 2 stesyen lahat, tetapi kewajipan kita adalah perlu, bagi merancangkan supaya sosio-ekonomi rakyat Malaysia masa kini

dan masa akan datang dapat dijamin supaya hidup dalam keadaan yang sempurna.

Kita sedar tugas yang diserahkan kepada LPPKN ini bukanlah satu perkara yang mudah, ianya memerlukan kesabaran, memerlukan semangat kegigihan untuk membuat penyelidikan yang meluas dan mendalam, bukan setakat setahun dua tahun, tetapi untuk beratus-ratus tahun akan datang. Setelah kita melihat kajian-kajian dan perakuan-perakuan yang dibuat oleh LPPKN ini, saya merasa begitu yakin kita boleh mencapai 70 juta rakyat pada tahun 2100 dengan syarat setiap pihak, khususnya Kerajaan yang bertanggungjawab bersedia mengambil langkah-langkah yang positif ke arah mencapai matlamat yang tersebut.

Tuan Pengerusi, izinkan saya membuat petikan atas keputusan kajian dan perakuan Lembaga ini di antaranya;

- (i) bahawa aliran pertumbuhan penduduk Malaysia sekarang akan stabil pada paras atau dalam lengkungan 39 juta dalam tahun 2150.

Untuk mencapai saiz penduduk muktamad sebanyak 70 juta aliran demography sekarang perlu diubah supaya matlamat kesuburan dikurangkan sebanyak 0.1 mata setiap 5 tahun, dengan cara ini matlamat tersebut akan dicapai dalam tahun 2100 iaitu dalam jangka masa lebih kurang 115 tahun.

Tuan Pengerusi: Bolehkah Yang Berhormat menggulung sekarang? Saya akan menjemput Yang Berhormat Menteri menjawab dan menggulung pada pukul 5.50 petang.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Terima kasih.

Tuan Pengerusi, berasaskan perakuan ini negara kita tidak akan

mencapai matlamat kependudukan 70 juta sekiranya jumlah kadar kesuburan purata sekarang dijangka akan turun pada paras .03 kepada 0.4 mata tiap-tiap 5 tahun. Dengan yang demikian, jumlah penduduk akan stabil pada paras jumlah kadar kesuburan sebanyak 2.05 pada tahun 2030 dan jumlah penduduk akan mencapai jumlah maksima 39 juta pada tahun 2150. Sebaliknya, jumlah kadar kesuburan sebanyak 4 mata pada tahun 1980 akan jadi 3.5 pada tahun 2000, 2.4 pada tahun 2055 dan seterusnya stabil pada paras purata 2.05 pada tahun 2070, penduduk 70 juta tercapai dalam lengkungan 2100 dan jumlah penduduk akan stabil pada paras 73.

Tuan Pengerusi, perkara yang mempengaruhi pertumbuhan pendudukan ini adalah dipengaruhi kepada 3 faktor utama:

- (i) kelahiran;
- (ii) kematian; dan
- (iii) penghijrahan.

Walaupun Kerajaan telah mengurangkan kadar kematian bayi daripada 24.9 bagi tempoh 1000 dalam tahun 1980 kepada 21.1 dalam tahun 1983 mengikut Buku Kajian Separuh Rancangan Malaysia Keempat, tetapi kadar kematian di antara penduduk-penduduk di luar bandar masih ketara jika dibandingkan dengan kadar kematian bayi di kawasan-kawasan bandar, sebab yang utama oleh kerana kebanyakan bayi-bayi di luar bandar masih ramai disambut oleh bidan-bidan kampung yang mengamalkan perubatan tradisional. Ini disebabkan kerana kurangnya bidan-bidan Kerajaan di kawasan-kawasan luar bandar. Walaupun ada rumah-rumah beranak swasta, tetapi penduduk-penduduk yang miskin di luar bandar tidak mampu membiayainya pada hal bayi-bayi di bandar disambut bukan sahaja oleh bidan-bidan yang berpengalaman dengan cara perubatan moden

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat sudah pun mula menyentuh perkara-perkara yang tidak ada kena-mengena dengan Lembaga berkenaan.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Saya hendak habiskan ini.

Tuan Pengerusi: Silakan Yang Berhormat, sebentar sahaja.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Kadangkala pakar-pakar perbidanan, sebab itu ibu-ibu atau bayi-bayi di kawasan bandar kurang menerima risiko waktu bersalin. Oleh sebab itu, saya berseru supaya bidan-bidan Kerajaan dipertingkatkan di kawasan-kawasan luar bandar jika kita hendak mencapai kependudukan 70 juta dalam tempoh 100 tahun lebih.

Satu lagi, Tuan Pengerusi

Tuan Pengerusi: Saya rasa cukuplah, Yang Berhormat.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Satu point sahaja. Satu lagi penyakit yang melanda masyarakat di negara kita ini ialah kerana berlakunya di kalangan wanita-wanita berpelajaran dan menjawat jawatan Kerajaan atau swasta, kebanyakan mereka sudahlah lambat berkahwin kerana asyik belajar, apabila kahwin pula tidak ingin mahu beranak banyak, lebih-lebih dua atau tiga orang atau dapat seorang lelaki, seorang perempuan, cukuplah. Saya tidak hendak menyalahkan kepada mereka kerana mereka mempunyai alasan-alasan yang tersendiri, akan tetapi bolehlah kita mengagak satu daripada sebabnya mungkin kerana kesukaran hendak menjaga bayi-bayi atau anak-anak yang mereka lahirkan. Oleh sebab itu, saya menyerulah kepada Kerajaan supaya dapat memberi apa-apa kemudahan atau galakan, khususnya kepada mereka, kalau hari ini Kerajaan hanya memberi cuti beranak 40 hari dan memberi pelepasan cukai 5 orang

Tuan Pengerusi: Itupun di luar daripada bidang kuasa Lembaga berkenaan.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Jadi tentulah saya rasa dapat memberi galakan, di samping memberikan atau memperuntukkan tempat penjagaan kanak-kanak di jabatan masing-masing.

Sekianlah sahaja, Tuan Pengerusi. Dengan itu saya menyokong di atas peruntukan Jabatan Perdana Menteri. Terima kasih.

Tuan Pengerusi: Saya menjemput Yang Berhormat Menteri menjawab serta menggulung perbahasan.

5.54 ptg.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato Mohamed Khalil bin Yaakob): Tuan Pengerusi, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membahaskan peruntukan di bawah Jabatan Perdana Menteri dalam peringkat Jawatankuasa dan telah mengemukakan pula beberapa persoalan dan cadangan yang ada kaitan dengan jabatan saya.

Sebenarnya saya mengucapkan lebih banyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Pasir Puteh kerana selain daripada mempertahankan kewibawaan Parlimen, dia sebenarnya sudah menjawab bagi pihak saya. Banyak perkara-perkara yang tak perlu saya ulangi dan eloklah barangkali saya menyentuh Yang Berhormat dari Pasir Puteh dahulu yang menganggapkan hujah-hujah daripada pihak Pembangkang sebagai orang main gasing, dia kata. Ini Yang Berhormat kata, elok pun Yang Berhormat Ketua Pembangkang pun ada, jadi saya hendak bercerita, barangkali Yang Berhormat tak ada tadi apa dikatakan oleh Yang Berhormat dari Pasir Puteh, DAP menganggapkan Dewan

yang mulia ini sebagai tempat main gasing dan DAP hendak memangkah sahaja. Bila sampai giliran orang lain hendak memangkah gasing, dia tak hendak pula pusing gasing dia, jadi dia hendak memangkah sahaja. Selepas memangkah, dia keluar, bila sampai giliran kita, dia tak hendak dengar, dia tak hendak main, jadi dia angkat gasingnya. Feel yang macam inilah yang dikomplen daripada Yang Berhormat dari Pasir Puteh tadi, untuk makluman Yang Berhormat dari Kota Melaka.

Tuan Lim Kit Siang: Point of order. Adakah perkataan "hypocrite" parliamentary?

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Saya tak ada menyebut, Tuan Pengerusi.

Tuan Lim Kit Siang: Ada perkataan diguna, saya minta satu ruling sama ada perkataan "hypocrite" parliamentary atau tidak parliamentary.

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Saya tak ada menyebut!

Tuan Lim Kit Siang: Tadi Yang Berhormat Menteri ada menggunakan perkataan itu, bahawa perkataan itu ada digunakan oleh seorang Yang Berhormat yang lain, tetapi beliau ada ulangi perkataan itu. Saya minta satu ruling sama ada perkataan "hypocrite" parliamentary atau tidak parliamentary?

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya diminta membuat keputusan. Oleh kerana saya tidak kedengaran perkataan yang dibangkitkan, maka saya tidak perlu memutuskan. Silakan (*Tepuk*).

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Pengerusi, itulah sebabnya pihak DAP ini selalu mengibaratkan Dewan yang mulia ini sebagai tempat kedai kopi dan dia tadi membuktikan dia suka buat "geh-geh" sahaja, kata

orang, dan Yang Berhormat dari Pasir Puteh mempertahankan kewibawaan Dewan ini dan menjawab hujah-hujah itu. Sekali lagi saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Pasir Puteh (*Tepuk*).

Saya tidaklah bermaksud hendak menjawab panjang lebar perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh khususnya daripada Ahli-ahli Yang Berhormat dari Parti Pembangkang oleh kerana semasa saya menggulung perbincangan atas Dasar-dasar Am Belanjawan 1986, sebenarnya jawapan daripada perkara-perkara yang sekali lagi dibangkitkan itu telah pun saya buat dan tak perlulah saya ulangi kerana kedudukannya adalah sama. Walau bagaimanapun, ada beberapa perkara yang memerlukan penjelasan ataupun butiran-butiran yang perlu juga saya sampaikan.

Mengenai kuasa budibicara Peguam Negara yang ada dibangkitkan, suka saya menegaskan di Dewan yang mulia ini bahawa sehingga ini Peguam Negara belum pernah lagi menyalahguna budibicara apabila membuat keputusan, sama ada hendak mengemukakan sesuatu tuduhan ke mahkamah ataupun tidak. Walau bagaimanapun, untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, apabila membuat satu-satu keputusan yang menggunakan budibicaranya, Peguam Negara adalah berasaskan kepada faktor-faktor, butir-butir keterangan dan keterangan yang diperolehi daripada siasatan yang telah dijalankan dan mengikut lunas-lunas undang-undang.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Pengerusi, minta penjelasan.

Tuan Pengerusi: Ya, Yang Berhormat, silakan.

Tuan Lim Kit Siang: Yang Berhormat Menteri ada kata bahawa Peguam Negara belum salahguna kuasa budibicara. Adakah kesimpulan

ini selepas satu kajian yang dibuat oleh Yang Berhormat Menteri atau oleh Jabatan Perdana Menteri ke dalam kes-kes penggunaan budibicara atau kesimpulan ini ada dibuat selepas satu laporan daripada Kamar Peguam Negara selepas ucapan semalam?

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob:

Tuan Pengerusi, Jabatan Peguam Negara ini terletak di bawah Jabatan Perdana Menteri, jadi segala pertimbangan kita buatlah, jadi tak perlulah Ahli Yang Berhormat menanyakan.

Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka juga menyoal dan membangkitkan perkara-perkara yang ada kaitan dengan Maksud Bekalan B.11, iaitu Badan Pencegah Rasuah yang dikatakan telah bertindak dengan begitu cepat untuk menangkap Ahli Pentadbiran daripada Parti Bersatu Sabah yang memerintah sahaja walaupun hanya selama 6 bulan dan setakat ini sedangkan Badan Pencegah Rasuah dikatakan tidak pula menangkap dan mendakwa di mahkamah Ahli-ahli Pentadbiran yang terdiri daripada parti-parti yang memerintah Sabah sebelum itu, iaitu daripada Parti BERJAYA ataupun daripada Parti USNO yang mentadbirkan negeri Sabah selama 15 tahun yang lepas.

Dalam hal ini saya suka menegaskan di sini bahawa dakwaan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat tersebut adalah satu dakwaan yang agak liar. Sebenarnya Badan Pencegah Rasuah telah pun mengambil tindakan bagi menyalut dan mendakwa beberapa orang daripada parti memerintah dahulu iaitu sama ada daripada parti BERJAYA ataupun daripada parti USNO. Mereka yang telah disiasat dan didakwa adalah tokoh-tokoh politik seperti berikut yang saya ingin memberi contoh. Seorang bekas Menteri Kewangan Sabah telah ditangkap pada 30hb Disember, 1978, kesalahan di bawah seksyen 2 (1)

Darurat (Kuasa-kuasa Perlu) Ordinan No. 22/1970. Begitu juga seorang lagi

Tuan Lim Kit Siang: Minta penjelasan.

Tuan Pengerusi: Silakan.

Tuan Lim Kit Siang: Bukankah benar bahawa orang yang disebut, Datuk Zulkifli, bekas Menteri Kewangan Kerajaan USNO, apabila beliau ditangkap, beliau sudah berhenti daripada jawatannya dan Kerajaannya pun sudah jatuh. Soalan saya ialah kenapa dalam 15 tahun Kerajaan baikpun Kerajaan BERJAYA atau Kerajaan USNO tidak seorang pemimpin kanan, Menteri-menteri atau yang bertaraf Menteri yang ditangkap semasa mereka memegang jawatan dan bukan selepas mereka sudah jatuh dan sudah jadi, dengan izin, the outsiders, adakah boleh sebut nama-nama Menteri-menteri dalam Kerajaan USNO, Menteri-menteri dalam Kerajaan BERJAYA apabila mereka masih memegang jawatan dan bukan selepas bila sudah jatuh bila-bila boleh ambil tindakan, itu bukan jatuh dalam kategori itu.

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob:

Tuan Pengerusi, saya sebut tadi dengan mengatakan tokoh-tokoh politik daripada Sabah yang daripada parti lain pun telah didakwa oleh pihak BPR.

Saya ingin meneruskan memberi contoh-contoh yang lain sebagai ulasan daripada ucapan saya, seorang lagi Menteri Kewangan Sabah telah juga ditangkap pada 24-4-80, kesalahan di bawah seksyen 9 (b), Akta Pencegah Rasuah 1961, Act 57, dengan izin. Ini saya menceritakan yang dahulu-dahulu oleh kerana pada waktu itu seorang daripada dua mereka masih memegang jawatan. Ahli Dewan Undangan Negeri Sabah

seorang daripadanya telah juga ditangkap pada 13-3-84, kesalahan di di bawah seksyen 4 (c), Akta Pencegah Rasuah 1961; begitu juga seorang lagi Ahli Dewan Undangan Negeri Sabah telah ditangkap pada 5-7-81, kesalahan di bawah seksyen 4 (a), Akta Pencegah Rasuah yang sama; begitu juga seorang Setiausaha Politik; Timbalan Ketua Menteri Sabah ditangkap pada 15-4-83, kesalahan di bawah seksyen 4 (c), Akta Pencegah Rasuah 1961 dan juga seorang bekas Senator dalam Kerajaan BERJAYA telah juga ditangkap pada 16-4-83 atas kesalahan di bawah seksyen 4 (c), Akta Pencegah Rasuah.

Apa yang saya ingin menyebutkan di sini dengan contoh-contoh yang saya beri ialah untuk menunjukkan bahawa dari segi BPR ini dalam melaksanakan tugasnya yang sebenarnya tidak mengenal siapa dia yang salah dan daripada pihak manakah mereka ini bergabung.

Selain daripada mereka yang didakwa di mahkamah, saya suka memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat itu bahawa sebenarnya Badan Pencegah Rasuah memang ada juga menjalankan siasatan terhadap lain-lain ahli politik setelah aduan-aduan dibuat dan kalau aduan-aduan dibuat kepada mana-mana ahli politik termasuk juga daripada ahli Pembangkang, maka BPR juga akan bertindak. Tetapi dalam kes-kes yang saya sebutkan tadi yang mana aduan-aduan dibuat tetapi bukti-bukti yang kukuh tidak dapat diperolehi. Jadi, dengan itu tindakan-tindakan bergantung kepada tuduhan yang tidak kuat itu sudah tentulah tidak diambil tindakan yang seterusnya.

Mengenai tindakan segera yang diambil oleh Badan Pencegah Rasuah dalam kes Datuk Herman Luping itu, sukalah saya nyatakan bahawa hal itu adalah disebabkan oleh mutu maklumat yang diperolehi adalah

tepat dan mencukupi untuk tuduhan dibuat sehinggalah dibawanya ke mahkamah.

Bersabit dengan politik di Sabah, Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka juga mencadangkan supaya Yang Amat Berhormat Perdana Menteri membuat lawatan ke Sabah bagi menyelesaikan masalah itu.

Saya sukacita menegaskan di sini bahawa perkembangan politik di Sabah itu sudah tentulah sentiasa mendapat perhatian Kerajaan khususnya Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri akan membuat lawatan ke Sabah apabila difikirkan masanya sesuai.

Dr Tan Seng Giaw: (Bangun).

Tuan Pengerusi: Ya, Yang Berhormat. Minta penjelasan?

Dr Tan Seng Giaw: Minta jalan. Adakah Yang Berhormat Menteri menganggap Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sebagai ketua di dalam Kerajaan tanggungjawab beliau untuk menentukan tidak berlakunya kucar-kacir di negeri Sabah dan setakat ini saya tidak pernah mendengar dia mengumumkan keputusan dan satu langkah yang akan diambil oleh beliau untuk menyelesaikan masalah di Sabah.

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Pengerusi, sekiranya ada kucar-kacir di peringkat parti memang tidak ada mana-mana pihak yang mengganggu atau mengganggu perhatian (*Tepuk*). Selama ini sudah banyak juga kucar-kacir dalam DAP, siapa pun tidak ada mengganggu kerana kita hormatkan hal itu. (*Tepuk*) Jadi, di Sabah pun serupalah. Sekiranya dia melibatkan keadaan keselamatan dan lain-lain, ini menjadi tugas kita. Jadi Yang Berhormat dari Kepong dengar baik-baik apa yang saya katakan (*Tepuk*).

Menyentuh syor Ahli Yang Berhormat itu supaya diadakan satu majlis di antara agama, saya suka menyatakan bahawa Jabatan Perpaduan Negara di bawah Maksud Bekalan 12 telah pun menubuhkan sebuah badan yang dinamakan Jawatankuasa Harmoni Antara Agama yang disertai oleh wakil-wakil badan agama terbesar di negara ini. Jawatankuasa itu telah ditubuhkan pada tahun 1980 dan di antara bidang tugasnya ialah untuk mengadakan persefahaman antara pengikut-pengikut agama yang ada di negara ini dengan hasrat untuk menyumbang ke arah perpaduan negara.

Tuan Pengerusi, saya ingin juga menyentuh perkara-perkara lain yang ada dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka bagi Maksud Bekalan 7 yang menyoalkan peranan Unit Penyelarasan Pelaksanaan di Jabatan Perdana Menteri dalam mengawasi aktiviti-aktiviti PETRONAS.

Yang Berhormat itu juga telah memberi beberapa contoh seperti dikatakan pembelian Bank Bumiputera, pembelian bangunan Dayabumi, pembelian kapal terbang 747 dan enjinnya dan pembelian apa yang dikatakan penapis minyak daripada Peranchis yang telah diberi kelulusan.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah membangkitkan perkara yang sama sebenarnya tidak berapa lama dahulu, dan perkara ini telah dijelaskan dengan sejelas-jelasnya. Tetapi nampaknya Ahli Yang Berhormat itu masih lagi membawa perkara yang sama, mungkin dengan maksud untuk mengelirukan Dewan ini dan orang ramai—saya kata mungkin, jadi bersabarlah, ya. Perkara-perkara yang ditanya juga adalah tidak betul, walaupun Ahli Yang Berhormat tahu perkara ini memang tidak betul, kerana objektif beliau bukanlah

barangkali untuk menyelesaikan masalah tetapi untuk membangkitkan perasaan curiga dan salah faham kepada orang ramai.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Pengerusi, on a point of order, Peraturan Mesyuarat 36 (6)—seorang ahli tidak boleh impute improper motive. Yang Berhormat Menteri imputes improper motive. Saya harap bahawa satu ruling dibuat.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Pengerusi, saya tarik baliklah tetapi maksudnya sudah sampai (*Ketawa*).

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Pengerusi, saya minta satu ruling bahawa perkataan selepas itu pun hendaklah ditarik balik oleh kerana itu cancels out pernarikan balik itu.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Pengerusi, saya beri "chance"lah sedikit. Misalnya, Ahli Yang Berhormat menganggap PETRONAS sebenarnya tidak selaras dengan tujuannya, dengan membuat pelaburan-pelaburan yang saya sebutkan tadi. Saya ingin menjelaskan, kerana Ahli Yang Berhormat memang benar-benar tahu, PETRONAS memang tidak terlibat dalam pembelian kilang penapis minyak umpamanya. Perkara ini telah pun diberitahu di dalam Parlimen ini pada 31hb Oktober, 1985.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Pengerusi, untuk penjelasan.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, silakan.

Tuan Lim Kit Siang: Saya mahu membetulkan sahaja. Saya tidak kata bahawa PETRONAS membeli kilang penapis second-hand daripada Peranchis tetapi adanya dibeli oleh seorang peniaga; dan soalan yang ditimbulkan ialah, kalau perkara ini akan menjadi satu kegagalan, sama

ada PETRONAS akan disuruh oleh pihak Kerajaan untuk menyelamatkan, "bail-out" projek itu. Saya tidak kata bahawa projek ini dibeli atau kilang penapis minyak ini dibeli oleh PETRONAS, saya tidak tahu sama ada ini dibeli oleh PETRONAS setakat ini.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Pengerusi, apa yang dikatakan ialah memberi kelulusan untuk membeli seperti yang saya sebutkan tadi—sekali ini dia betul.

Tuan Lim Kit Siang: Ya.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Terima kasih, penjelasan telah pun diberi dan saya ingin katakan di sini pembelian dibuat sebenarnya oleh seorang perseorangan swasta dan bukannya oleh PETRONAS, tetapi Kerajaan telah meluluskan lesen kepada permohonan ini selaras dengan dasarnya supaya pihak swasta yang berkebolehan melabur dalam bidang-bidang yang tertentu.

Mengenai perkara-perkara lain yang dibangkitkan dalam Dewan ini, sebenarnya seperti saya katakan tadi, saya telah memberi penjelasan. Pembelian saham Bank Bumiputera adalah selaras dengan tujuan PETRONAS untuk mempunyai bidang pelaburan yang lebih menguntungkan, di samping ianya dapat digunakan oleh PETRONAS untuk menjaga kepentingan kewangan.

PETRONAS sebenarnya mempunyai simpanan-simpanan reserve yang banyak dan oleh itu adalah wajar untuk PETRONAS untuk mempunyai sebuah bank yang kukuh untuk dijadikan alat dalam aktiviti-aktiviti komersialnya. Tindakan ini adalah selaras dengan Akta penubuhannya. Perkara ini telah pun dibentangkan dalam Dewan ini apabila Akta Kemajuan Petroleum, 1974 dipinda untuk menjelaskan lagi

kedudukan perkara ini. Pindaan itu sebenarnya dibuat bukan kerana PETRONAS tidak dapat menjalankan aktiviti-aktivitinya di bawah Akta yang ada tetapi ianya adalah kerana timbul kekeliruan dan Kerajaan berpendapat pindaan itu perlu untuk menghapuskan kekeliruan yang mungkin timbul kerana kesilap-fahaman yang mungkin berlaku.

Mengenai pembelian Bangunan Dayabumi, sebenarnya PETRONAS belum lagi membelinya bangunan ini tetapi PETRONAS memang ada cadangan untuk membeli kerana pada masa ini PETRONAS memenuhi hampir keseluruhan ruang di dalam Menara Dayabumi. Adalah lebih baik untuk PETRONAS dengan itu membeli daripada menyewanya. Perkara ini masih lagi dalam rundingan di antara PETRONAS dengan pihak UDA. Jika PETRONAS mendapati pembelian ini adalah munasabah, tidak ada sebab mengapa PETRONAS tidak sepatutnya membeli bangunan itu. Ini bukanlah pertama kalinya PETRONAS membeli bangunan atau harta-harta lain untuk kegunaannya sendiri. Tidak ada halangan di dalam mana-mana Akta untuk menyekat PETRONAS daripada berbuat demikian.

Tuan Pengerusi, mulai tahun ini projek-projek PETRONAS seperti juga projek-projek di bawah Agensi Luar Belanjawan ataupun, dengan izin, O.B.A., adalah dikawal rapi oleh Kerajaan. Tiap-tiap projek yang dilaksanakan atau pembelian-pembelian harta yang besar yang akan dibuat perlu mendapat keputusan Kerajaan. Suatu Jawatankuasa yang dipengerusikan oleh Unit Perancang Ekonomi di Jabatan Perdana Menteri telah pun ditubuhkan untuk mengkaji tiap-tiap projek yang akan dilaksanakan oleh PETRONAS, sebelum apa-apa keputusan diberi, ianya hendaklah mendapat kebenaran

dahulu. Wakil daripada UPE memang mengawasi aktiviti-aktiviti PETRONAS ini di dalam Jawatankuasanya. Perlu juga saya mengatakan di sini bahawa, selain daripada Jabatan Perdana Menteri seperti yang telah dinyatakan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan, Kementerian Kewangan juga meneliti segala aktiviti di bawah badan-badan O.B.A. ini.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri adalah juga Menteri yang bertanggungjawab tentang industri petroleum dan PETRONAS. Dari masa ke semasa, PETRONAS telah diminta memberi penjelasan dan taklimat kepada Kerajaan, termasuklah taklimat kepada Jemaah Menteri supaya kawalan yang rapi dapat dibuat atas aktiviti agensi ini; dan beberapa taklimat daripada PETRONAS telah pun diminta dan diberikan kepada pihak Jemaah Menteri.

Yang Berhormat dari Kepong membangkitkan masalah mengenai Jabatan Audit, iaitu berkaitan dengan kelewatan Jabatan Audit dalam menyediakan laporan audit. Dalam hal kelewatan dalam menyediakan laporan audit ini, sukacitalah saya menyatakan bahawa sebenarnya tidak ada kelewatan yang berlaku dalam kerja-kerja auditan kira-kira Kerajaan Persekutuan. Laporan Audit yang akhir diterima oleh Kerajaan adalah bagi tahun 1983. Laporan Audit bagi tahun 1982 telah pun dipersembahkan pada 18hb Mac, 1985 dan tindakan sedang diambil untuk membentangkan Laporan Audit tersebut kepada Parlimen sementara Laporan Audit bagi tahun 1983 telah dipersembahkan pada 23hb Ogos, 1985.

Adalah menjadi hasrat Kerajaan untuk membereskan segala kerja audit ke atas kira-kira Kerajaan Persekutuan dalam tahun yang berikutnya. Kelewatan antara lima

hingga enam tahun atas akaun-akaun Badan-badan Berkanun, sebagaimana yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu, adalah agak tidak tepat. Bilangan Badan Berkanun dan kumpulan wang yang kena diperakukan adalah banyak dan telah meningkat dari setahun ke setahun dan pada masa ini bilangan akaun telah meningkat kepada 104, dan semua akaun yang kemaskini telah diperakukan dan proses memperakukan akaun-akaun yang lain adalah berjalan dengan lancar.

Sebanyak 83 akaun telah diperakukan dari tahun ini sehingga bulan September, 1985 yang hanya 14 buah badan dan kumpulan wang yang mengandungi 28 akaun sahaja yang akan terkebelakang. Kelewatan yang berlaku itu tidak boleh diserahkan kepada Jabatan Audit kerana badan-badan berkenaan tidak menyelenggarakan akaun masing-masing dengan sempurna, teratur dan kemaskini. Ada kalanya badan-badan berkenaan lewat pula menyerah penyata kewangan tahunan masing-masing. Walaupun begitu, usaha-usaha sedang diambil untuk mengemaskinikan akaun-akaun ini.

Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar pula telah membangkitkan persoalan berkenaan dengan Suruhanjaya Pilihanraya, Maksud Bekalan 4 dan Biro Pengaduan Awam, Maksud Bekalan 7. Mengenai Suruhanjaya Pilihanraya, Ahli Yang Berhormat itu mencadangkan supaya diadakan sistem pendaftaran pemilihan sepanjang tahun. Sebenarnya, Suruhanjaya Pilihanraya sedang dalam proses mengkaji sistem pendaftaran pemilihan sepanjang tahun. Peraturan berkaitan dengan tatacara pendaftaran pemilihan kini sedang giat disemak. Dalam menjalankan kajian tersebut, Suruhanjaya Pilihanraya juga sedang mengkaji sistem yang diamalkan di negara-negara yang menjalankan

sistem pendaftaran pemilihan sepanjang tahun di mana ianya telah dilaksanakan dengan jayanya. Suruhanjaya Pilihanrya dijangka dapat menyiapkan kajian dalam tempoh 6 bulan.

Bersabit dengan Biro Pengaduan Awam, Ahli Yang Berhormat telah menyentuh soal kuasa yang diberi kepada Biro itu dalam menjalankan siasatan, dalam hubungan ini saya dengan sukacitanya memaklumkan bahawa Kerajaan akan meneruskan usaha-usaha bertujuan mempertingkatkan lagi prestasi dan kekesan Biro tersebut.

Mengenai cadangan supaya cawangan Biro Pengaduan Awam ditubuhkan di seluruh negara, ingin saya maklumkan bahawa ianya akan ditimbang apabila keadaan kewangan mengizinkan.

Selain daripada itu, Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar juga mencadangkan penubuhan sebuah jawatankuasa pilhan Parlimen yang khas mengenai Dasar Ekonomi Baru. Mengenai cadangan ini saya berpendapat bahawa tidaklah perlu diwujudkan sebuah jawatankuasa Parlimen yang khas untuk mengkaji Dasar Ekonomi Baru. Kerajaan telah pun mengawasi kemajuan pencapaian dalam pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru sepanjang 15 tahun yang lalu dan ingin memaklumkan bahawa jentera pengawasan yang ada sekarang ini adalah lebih daripada mencukupi untuk memenuhi keperluan Kerajaan. Dalam pada itu Kerajaan telah juga mengemukakan kemajuan dicapai dalam pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru kepada Parlimen.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, bolehkah Yang Berhormat beri kepada saya dua minit untuk saya kemukakan masalah. Bolehkah Yang Berhormat menggulung dalam masa lima minit?

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Pengerusi, tidak dapat.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DI- BEBASKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Menteri Pengangkutan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan:

Bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan sehingga peruntukan di bawah Jabatan Perdana Menteri dipersetukukan.

Datuk Dr James P. Ongkili: Tuan Pengerusi, saya mohon menyokong.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah, Bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat 12 (1), Persidangan ini tidak akan ditangguhkan sehingga peruntukan di bawah Jabatan Perdana Menteri dipersetujukan.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan dipersetujukan.

Diputuskan,

Bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat 12 (1), Persidangan ini tidak akan ditangguhkan sehingga peruntukan di bawah Jabatan Perdana Menteri dipersetujukan.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN, 1986

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN, 1986

Jawatankuasa

Perbahasan disambung semula.

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Pengerusi, sebagai

menyambung, saya ingin mengulangi adalah tidak perlu untuk kita mengadakan satu jawatankuasa Parlimen yang berasingan bagi mengkaji Dasar Ekonomi Baru.

Mengenai cadangan supaya mengambil kira aspirasi rakyat dalam Dasar Ekonomi Baru, sukacitalah saya maklumkan bahawa objektif menyeluruh pembangunan negara masih bertujuan untuk mencapai perpaduan negara dan Dasar Ekonomi adalah salah satu usaha yang mustahak ke arah pencapaian objektif menyeluruh ini. Perpaduan adalah aspirasi menyeluruh seluruh rakyat Malaysia. Tidak ada yang lebih penting kepada negara selain daripada memenuhi aspirasi ini.

Ahli Yang Berhormat dari Kepong menyentuh persoalan berkaitan dengan Jabatan Audit, Biro Tatanegara dan BPR. Ahli Yang Berhormat itu telah mempersoalkan mengenai kursus latihan untuk Pegawai-pegawai Audit di luar negeri. Ahli Yang Berhormat dari Kemaman pula mengesyorkan mengenai kegunaan Juru Audit swasta untuk mengaudit badan-badan berkanun. Memanglah benar pihak-pihak Audit mendapat latihan di luar negeri dan ini adalah disebabkan oleh keperluan asas Jabatan Audit. Pengetahuan dalam public sector auditing tidak boleh didapati di dalam negara kita dan dengan itu Jabatan Audit bersama dengan Badan Audit Antarabangsa adalah mengatur kursus dan seminar khas untuk melatih Pegawai-pegawai Audit Kerajaan. Jabatan Audit telah mengambil peluang untuk menghantar pegawai-pegawainya menghadiri kursus tersebut.

Berkaitan dengan Juru Audit swasta untuk mengaudit badan berkanun seperti yang disyorkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kemaman, Kerajaan telah memberi persetujuan bahawa Ketua Audit Negara boleh

menggunakan perkhidmatan Juru Audit swasta. Dalam tugas Auditan beliau oleh kerana kekurangan Pegawai-pegawai Audit di Jabatan Audit. Dengan itu Jabatan Audit telah menggunakan beberapa Juru Audit swasta untuk mengaudit beberapa badan berkanun seperti LLN, MARA, FELDA dan lain-lain. Walaupun begitu, Ketua Audit Negara masih menyemak notis-notis kerja dan akaun-akaun yang berkaitan sebelum beliau mengesahkan akaun tersebut.

Saya ingin juga menjawab perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kepong mengenai BPR yang ada bab tadi bunyinya ada rangkap pantun dan syair pula, jadi dia seronok kerana ada dia punya rhythm:

Berkatalah wakil dari Kepong:
Kononnya BPR telah terpesong,
Kerana tidak menangkap ikan jerung,
Kalau diteliti ucapannya kosong,
Sebab tidak ada bukti langsung,
Bagaimana saya hendak sokong.

Itu sedikit sebanyak secara keseluruhan daripada perkara yang dibangkitkannya tadi. Walau bagaimanapun, dua tiga perkara perlu penjelasan daripada pihak saya. Yang pertama mengenai penubuhan DANA Integrasi. Ini saya ingin menyentuh perkara yang ada kaitan dengan BPR dahulu yang disebutkan.

Yang Berhormat Ahli dari Kepong membangkitkan juga perkara pengurangan peruntukan bagi aktiviti Perisikan—BPR Maksud Bekalan B.11. Beliau telah menggesa supaya peruntukan bagi aktiviti itu diperingkatkan. Saya ingin menjelaskan memang benarliah peruntukan bagi aktiviti-Perisikan ini dikurangkan dan ini memandangkan kepada kedudukan kewangan negara yang ada sekarang. Selain daripada itu, saya ingin

menjelaskan walaupun peruntukannya dikatakan kurang, BPR juga sedang cuba memastikan supaya produktiviti pegawai-pegawai dan kakitangannya juga dipertingkatkan. Dengan ini tidaklah bermakna pengurangan itu akan menyebabkan aktiviti perisikan BPR ini akan terjejas pada tahun hadapan. Walau bagaimanapun, saya juga ingin mengucapkan terima kasih.

Menyentuh hal yang sama ini, Ahli Yang Berhormat dari Kepong juga minta penerangan mengenai perbezaan di antara Kertas Penyiasatan (KP) dan Kertas Siasatan (KS), saya suka menjelaskan bahawa Kertas Penyiasatan adalah penyiasatan sulit untuk memastikan kebenaran sesuatu maklumat yang diterima. Sekiranya KP itu mempunyai asas maka ianya dijadikan Kertas Siasatan ataupun KS di mana siasatan dijalankan secara terbuka dan menggunakan kuasa-kuasa undang-undang. Bagaimanapun, ada juga Kertas-kertas Siasatan dibuka dalam keadaan di mana pengaduannya ataupun pihak pengadunya datang sendiri untuk membuat laporan atau maklumat yang diterima dan itu adalah diasaskan kepada perkara-perkara yang berasas.

Begitu juga saya ingin menyentuh fasal jumlah kakitangan yang akan diisi sebanyak, apa yang dikatakan 1139, adalah merupakan ramalan ataupun unjuran sahaja yang berdasarkan kepada permohonan jawatan tambahan yang dikemukakan kepada pihak agensi Pusat. Walau bagaimanapun, selepas pemeriksaan, sebanyak 1057 jawatan telah pun diluluskan.

Tuan Pengerusi, saya juga ingin menjelaskan perkara penubuhan DANA Integrasi ataupun Integration Trust Fund yang telah dibangkitkan. Ini ialah dengan bermaksud untuk mengumpul wang peruntukan sama ada daripada pihak Kerajaan

Persekutuan mahupun daripada pihak Negeri-negeri, daripada pihak swasta ataupun daripada individu-individu untuk digunakan bagi rancangan penukaran Lawatan Sambil Belajar ataupun program-program interaksi di antara golongan-golongan ketua masyarakat, murid-murid sekolah, belia-belia dan beberapa golongan lain daripada tiap-tiap negeri yang menganggotai yang ada dalam negara kita termasuklah juga dan khususnya negeri-negeri Sabah dan Sarawak. Kerajaan bercadang melaksanakan Skim DANA Integrasi ini pada tahun hadapan. Jadi dengan itu tidaklah wajar saya menjelaskan keberkesanan DANA ini seperti yang dibangkitkan.

Mengenai persoalan berkaitan dengan Biro Tata Negara supaya mengesan polarisasi lebih awal dan tuduhan iaitu prestasi Biro itu tidak berkesan, sukacita saya memaklumkan bahawa tugas Biro Tata Negara adalah mewujudkan warganegara yang patriotik dan yang sedar tentang tanggungjawab mereka terhadap negara. Kursus-kursus Tata Negara yang diadakan menekankan aspek "Tidak kenal, tidak cinta", ini diibaratkan, sejarah termasuk juga hal-hal mengenai sejarah dan Perlembagaan Malaysia, dasar-dasar penting negara dan ancaman kepada negara. Sehingga ini Biro itu telah memberi kursus-kursus kepada penuntut-penuntut yang akan ke luar negeri dan setakat yang mampu penuntut-penuntut universiti-universiti tempatan serta juga guru-guru pelatih. Setakat ini juga bolehlah dikatakan bahawa Kerajaan adalah berpuas hati dengan prestasi Biro Tata Negara, walau bagaimanapun usaha-usaha sentiasa dijalankan oleh Kerajaan bagi meningkatkan lagi prestasi Biro ini.

Berhubung dengan pertanyaan mengenai pendapatan garis kemiskinan, saya ingin menjelaskan bahawa bilangan isi-rumah miskin dan

kadar kemiskinan di Malaysia adalah dikira berasaskan satu pendapatan garis kemiskinan. Garis kemiskinan ini merupakan asas atau standard yang telah digunakan dalam dokumen-dokumen Rancangan Pembangunan Lima Tahun Malaysia.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, saya minta Yang Berhormat duduk sebentar.

Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat bersidang semula sebagai Majlis Mesyuarat.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

Timbalan Yang di-Pertua: Saya minta Yang Berhormat Menteri kemukakan usul semula.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBASKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, saya mencadangkan:

Bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini tidak akan ditangguhkan sehingga peruntukan di bawah Jabatan Perdana Menteri disetujui.

Datuk Dr James P. Ongkili: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah bahawa Dewan ini tidak akan ditangguhkan sehingga peruntukan di bawah Jabatan Perdana Menteri disetujui.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini tidak

akan ditangguhkan sehingga peruntukan di bawah Jabatan Perdana Menteri disetujui.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN, 1986

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN, 1986

Jawatankuasa

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Jawatan*).

Perbincangan disambung semula.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, sila teruskan.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Pengerusi, pendapatan garis kemiskinan adalah ditakrifkan sebagai pendapatan yang mencukupi untuk membeli keperluan makanan dan minuman bagi mengekalkan sesebuah isi rumah dalam keadaan yang sihat dari segi pemakanan dan keperluan-keperluan lain seperti pakaian dan alas kaki, sewa rumah, bahan api dan tenaga, pengangkutan dan perhubungan, kesihatan, pelajaran dan rekreasi.

Garis kemiskinan ini mengambil kira bukan setakat keperluan makanan sahaja, tetapi keperluan-keperluan lain. Oleh yang demikian, ianya adalah selaras dengan taraf hidup yang terdapat di Malaysia.

Saya ingin menyentuh sedikit sahaja perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain. Yang Berhormat dari Pasir Puteh tadi awal-awal saya telah mengucapkan terima kasih dan begitu juga Ahli Yang Berhormat dari Tanjung ada mencadangkan untuk

ditubuhkan, dengan izin, sebuah National Consultative Council on NEP selepas 1990. Saya ingin menjelaskan di sini seperti yang telah saya nyatakan, Kerajaan sebenarnya belum lagi berbuat sesuatu ataupun mengambil sebarang keputusan mengenai Dasar Ekonomi Baru ini selepas 1190; bukan sahaja kita ada beberapa tahun lagi tetapi kita sekarang ini sedang dalam proses mengkaji kedudukan yang sebenar. Oleh yang demikian, saya rasa cadangan seperti ini juga selain daripada kita mengambil catatan, barangkali mungkin juga tidak menepati daripada matlamatnya yang sebenar dan ini seperti yang saya katakan tadi terpulanglah dalam kajian yang kita buat selaras untuk kita membentuk sesuatu keputusan.

Walau bagaimanapun, saya ingin menjelaskan seperti juga perkara Dasar Ekonomi Baru ini yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain, dari segi ruang kita membahaskan Dasar Ekonomi Baru ini, sebenarnya ini memang terbuka, walaupun setengah-setengah pihak mengatakan kita tidak diberi peluang yang banyak untuk berbahas. Memang kita perhatikan tiap-tiap kali adanya sidang, perkara yang ada kaitan dengan Dasar Ekonomi Baru ini sebenarnya dibahas dan begitu juga dalam sidang kali ini sebenarnya hampir semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah berucap dan membahaskan Belanjawan kita telah menyentuh perkara Dasar Ekonomi Baru dan perbincangan ini bukan sahaja telah dibenarkan dengan sebebas-bebasnya, tetapi masa juga telah diberikan. Jadi saya ingin menyatakan di sini adalah tidak benar anggapan daripada mana-mana pihak khususnya daripada pihak parti Pembangkang yang menyatakan seolah-olah kita menyekat dan tidak banyak memberi ruang untuk kita membahaskan Dasar Ekonomi Baru, apatah lagi

mengatakan Dewan ini sendiri tidak ada peruntukan untuk membahaskan Dasar Ekonomi Baru.

Selain daripada itu Ahli Yang Berhormat dari Tanjung juga menyentuh mengenai Lembaga Penduduk Pembangunan dan Keluarga Negara yang dikatakan masih terdapat kekeliruan mengenai dasar-dasar dan tugas-tugasnya, tugas-tugas untuk kita umpamanya mencapai matlamat penduduk 70 juta. Saya ingin menjelaskan proses hendak mendapatkan 70 juta ini memakan masa 115 tahun iaitu pada tahun 2100, sudah tentulah proses yang lama yang memang benarlah Ahli Yang Berhormat dari Tanjung mengatakan ini merupakan proses semula jadi dan tidak seharusnya ada pihak-pihak hendak mengambil kesempatan kononnya hendak meramalkan penduduk secara bukan semula jadi. Ini barangkali maksudnya. Dan saya ingin menyatakan pihak Jabatan Perdana Menteri memang ada mengeluarkan banyak bahan-bahan penjelasan mengenai tugas Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga Negara ini.

Saya ingin juga menyentuh perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Padang Rengas dan saya mengucapkan terima kasih atas cadangannya supaya dibukukan rumusan-rumusan seminar yang telah diadakan oleh Pusat Islam baru-baru ini. Saya ingin menyakinkan kepada Ahli Yang Berhormat, kita memang memandang serius kepada segala rumusan yang telah dibuat oleh seminar yang telah dinyatakan tadi selain daripada rekodnya, kita memang bermaksud untuk mengambil tindakan-tindakan di mana yang wajar dan dengan segeranya rumusan-rumusan yang telah dibuat. Begitu juga saya mengambil catatan cadangan Ahli Yang Berhormat dari Padang Rengas tadi mengenai Institut Dakwah Islamiah yang dikehendaki

mengeluarkan pendakwah-pendakwah yang dilatih untuk dihantar ke sana sini untuk menjelaskan atau membetulkan apa yang dikatakan fatwa-fatwa menyeleweng yang dikeluarkan oleh pihak-pihak yang tertentu.

Ahli Yang Berhormat dari Sandakan sebenarnya tidak sempat hendak menyampaikan ucapan walaupun bercakap tetapi tidak kena pada tempatnya, jadi dengan itu tidak perlulah saya menjawab mengenai apa yang dikatakan kedudukan perkembangan pergolakan politik yang ada di Sabah, selain daripada menyatakan sekali lagi memang pihak Kerajaan ataupun mana-mana parti secara prinsipnya memang tidak campur tangan mengenai pergolakan yang ada di peringkat parti politik.

Saya rasa itulah sahaja, Tuan Pengerusi, perkara-perkara yang telah dibangkitkan, mungkin sekiranya ada perkara-perkara yang saya tidak sentuh dan memerlukan jawapan, segalanya sudah pun saya mengambil catatan dan di mana perlu jawapan secara bertulis akan saya buat. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah bahawa wang sejumlah \$14,893,000 untuk Maksud B. 1; \$742,300 untuk Maksud B. 2; \$23,149,400 untuk Maksud B. 3; \$12,971,400 untuk Maksud B. 4; \$8,376,500 untuk Maksud B. 5; \$2,768,100 untuk Maksud B. 6; \$395,151,900 untuk Maksud B. 7; \$703,206,100 untuk Maksud B. 8; \$39,430,000 untuk Maksud B. 9; \$12,032,600 untuk Maksud B. 10; \$18,762,100 untuk Maksud B. 11 dan

\$18,916,800 untuk Maksud B. 12 jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$14,893,000 untuk Maksud B. 1; \$742,300 untuk Maksud B. 2; \$23,149,400 untuk Maksud B. 3; \$12,971,400 untuk Maksud B. 4; \$8,376,500 untuk Maksud B. 5; \$2,768,100 untuk Maksud B. 6; \$395,151,900 untuk Maksud B. 7; \$703,206,100 untuk Maksud B. 8; \$39,430,000 untuk Maksud B. 9; \$12,032,600 untuk Maksud B. 10; \$18,762,100 untuk Maksud B. 11 dan \$18,916,800 untuk Maksud B. 12 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi: Masalahnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$39,332,220 yang disebutkan dalam Maksud P. 7 dan \$1,211,200 untuk Maksud P. 8 dalam Anggaran Pembangunan bagi tahun 1986 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$39,332,220 untuk Maksud P. 7 dan \$1,211,200 untuk Maksud P. 8 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan, 1986.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditangguhkan sekarang. Dewan akan bersidang semula pada pukul 3.00 petang esok, 15hb November, 1985.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.45 petang.